

Udkast til

Forslag

Til

Lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love

(Opfølgning på politisk forlig om ny og forbedret regulering af den danske vandsektor)

§ 1

I lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, som ændret ved § 1 i lov nr. 1518 af 27. december 2009, § 14 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, § 1 i lov nr. 578 af 18. juni 2012, § 23 i lov nr. 580 af 18. juni 2012 og § 3 i lov nr. 56 af 27. januar 2015 foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres "Miljøministeren" til: "Energi-, forsynings- og klimaministeren", "miljøministeren" til: "energi-, forsynings- og klimaministeren" og "Miljøministerens" til: "Energi-, forsynings- og klimaministerens".
2. § 1, affattes således:

"§ 1. Loven skal medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Loven skal endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerhed, klima og naturen."
3. § 2, stk. 1, nr. 1, affattes således:

"1) vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre vandselskaber af samme forsyningsart, som helt eller delvist, direkte eller indirekte er ejet af en kommune og forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme med vand eller behandler eller transporterer spildevand hidrørende fra mindst 10 ejendomme, og".
4. I § 2, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "andre vandselskaber": "af samme forsyningsart".
5. § 2, stk. 3, affattes således:

"Stk. 3. Lovens § 4, stk. 4, § 5, stk. 3, § 10, § 12 a, og kapitel 8 finder endvidere anvendelse på andre vandselskaber, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1."
6. I § 2, stk. 4, udgår "vand- eller spildevandsforsyningsevne og".

7. I § 2, stk. 5, udgår ”vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og” samt ”vand- eller spildevandsforsyningsvirksomhedernes og”.
8. I § 2, stk. 6, ophæves nr. 1 og 2.
Nr. 3-6 bliver herefter nr. 1-4.
9. I § 3, stk. 1, ændres ”prisloft” til: ”indtægtsrammer m.v.”.
10. § 4, stk. 1, affattes således:
”Forsyningssekretariatet skal foretage totaløkonomisk benchmarking af vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter.
11. § 4, stk. 2, affattes således:
”Stk. 2. Vandselskaber, for hvilke Forsyningssekretariatet skal foretage totaløkonomisk benchmarking, jf. stk. 1, skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking.”
12. I § 4, stk. 3 og 4, ændres ”resultatorienterede” til: ”totaløkonomiske”.
13. § 5 affattes således:
”§ 5. Miljø- og Fødevareministeriet foretager årligt performance benchmarking af de vandselskaber, der skal have fastsat en indtægtsramme efter § 6 eller en regnskabsmæssig kontrolramme efter § 6 a.
Stk. 2. Vandselskaber, der skal have fastsat en indtægtsramme efter § 6 eller en regnskabsmæssig kontrolramme efter § 6 a, skal registrere og indberette nødvendige oplysninger til brug for Miljø- og Fødevareministeriets beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed.
Stk. 3. Andre vandselskaber kan frivilligt deltage i performance benchmarkingen. Meddelelse om ind- og udtræden af frivillig benchmarking gives til Miljø- og Fødevareministeriet. Meddelelse er bindende for vandselskabet for det efterfølgende kalenderår.
Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministerens kan fastsætte regler om indhold og udformning af performance benchmarking, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 2 og 3, og om opgørelses- og målemetoder samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning. Energi-, forsynings- og klimaministerens kan ligeledes fastsætte regler om meddelelse om ind- og udtræden af frivillig performance benchmarking, herunder om frister for indberetning. Energi-, forsynings- og klimaministerens kan endvidere fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af performance benchmarking.”
14. I overskriften til *kapitel 3* ændres ”Prisloft” til: ”Indtægtsrammer m.v.”.
15. § 6 affattes således:
”§ 6. Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Indtægtsrammen

fastsættes for vandselskabets totaløkonomi, dvs. for omkostninger til drift og anlæg inden for hver forsyningsart.

Stk. 2. Indtægtsrammer, jf. stk. 1, fastsættes af Forsyningssekretariatet med udgangspunkt i vandselskabets årsregnskaber og tidligere fastsatte indtægtsrammer og korrigeres i forhold til et generelt effektiviseringskrav samt et indeks for omkostningsudviklingen.

Indtægtsrammen kan endvidere korrigeres med et individuelt effektiviseringskrav.

Stk. 3. Vandselskaber, jf. stk. 1, skal indberette oplysninger fra årsregnskabet til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets fastlæggelse af indtægtsrammen. Vandselskaber skal på anmodning fra Forsyningssekretariatet give alle oplysninger, som har betydning for fastsættelse af indtægtsrammen, til Forsyningssekretariatet.

Stk. 4. Giver et vandselskab ikke de oplysninger til Forsyningssekretariatet, som vandselskabet har pligt til, kan Forsyningssekretariatet skønmæssigt fastsætte de manglende oplysninger.”

16. Efter § 6 indsættes:

”**§ 6 a.** Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter én regnskabsmæssig kontrolramme vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes for vandselskabets totaløkonomi, dvs. for omkostninger til drift og anlæg inden for hver forsyningsart.

Stk. 2. Regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. stk. 1, fastsættes af Forsyningssekretariatet med udgangspunkt i tidligere fastsatte regnskabsmæssige kontrolrammer og årsregnskaber og korrigeres med et generelt effektiviseringskrav samt et indeks for omkostningsudviklingen.

Stk. 3. Vandselskaber, jf. stk. 1, skal indberette oplysninger fra årsregnskabet til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets fastlæggelse af den regnskabsmæssige kontrolramme. Vandselskaber skal på anmodning fra Forsyningssekretariatet give alle oplysninger, som har betydning for fastsættelse af den regnskabsmæssige kontrolramme, til Forsyningssekretariatet.

Stk. 4. Giver et vandselskab ikke de oplysninger til Forsyningssekretariatet, som vandselskabet har pligt til, kan Forsyningssekretariatet skønmæssigt fastsætte de manglende oplysninger.”

17. I § 7, *stk. 1*, ændres ”prisloftet” til: ”indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme” og ”det ændrede prisloft” til: ”den ændrede indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme”.

18. § 8 affattes således:

”**§ 8.** Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammen, jf. § 6, og den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, herunder om beregningsmetode, hvilke økonomiske og andre oplysninger, der skal indgå i fastsættelsen, samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk og frister for indberetningen.”

19. I § 9, *stk. 1*, ændres ”økonomi- og erhvervsministeren” til: ”erhvervs- og vækstministeren”.

20. I § 9, *stk. 2*, ændres ”prisloft,” til: ”indtægtsramme, jf. § 6, og regnskabsmæssig kontrolramme, jf. § 6 a, og” og ”og varetager kontrolfunktionen m.v. vedrørende vandselskabernes interne overvågningsordning efter § 19” udgår.

21. I § 9, stk. 3, ændres ”lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger” til: ”lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

22. § 10, stk. 1-4, ophæves, og i stedet indsættes:

”Til dækning af Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse opkræves vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, en grundafgift og en differentieret afgift. Vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter opkræves alene en differentieret afgift.

Stk. 2. Den differentierede afgift efter stk. 1 udgøres af en kubikmeterafgift, jf. stk. 3, pr. kubikmeter af vandselskabets årligt debiterede vandmængde.

Stk. 3. Størrelsen af grundafgiften og kubikmeterafgiften, jf. stk. 2, fastsættes årligt på finansloven.”

Stk. 5-6 bliver herefter stk. 4-5.

”Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, betaler en afgift til Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse.

Stk. 2. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, betaler en grundafgift og en kubikmeterafhængig afgift, som opgøres efter en takst pr. kubikmeter af vandselskabets årligt debiterede vandmængde (kubikmetertakst). Vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ betaler alene den kubikmeterafhængige afgift.

Stk. 3. Størrelsen af grundafgiften og kubikmetertaksten, jf. stk. 2, fastsættes årligt på finansloven.”

Stk. 5-6 bliver herefter stk. 4-5.

23. I § 11, stk. 3, ændres ”prisloft” til: ”indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer” og ”prisloftet” til: ”indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme”.

24. I overskriften til *kapitel 5* indsættes efter ”Forbrugerforhold”: ”, kundeforhold”.

25. Efter § 12 indsættes:

”§ 12 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan godkende oprettelsen af og vedtægterne for et privat tvistløsningsorgan, som behandler sager om civilretlige tvister vedrørende leveringsvikår mellem vand- og spildevandsforbrugende erhvervsdrivende og vandselskaber.

Stk. 2. Et privat tvistløsningsorgan kan alene godkendes, hvis tvistløsningsorganets vedtægter indeholder bestemmelser om organets sammensætning og sagsbehandling, som er betryggende for parterne, samt bestemmelser om sagkundskab, uafhængighed, habilitet, gebyrer og omkostninger. Det er endvidere en betingelse for godkendelse, at tvistløsningsorganets formand og eventuelle næstformænd er dommere.

Stk. 3. Kapitel 8 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og regler udstedt i medfør heraf, om tvangsfuldbyrdelse og omkostningsdækning for afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet eller et godkendt privat tvistløsningsorgan finder

anvendelse på et privat tvistløsningsorgan efter stk. 1 med undtagelse af §§ 36-39.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for godkendelse efter stk. 1. Ministeren kan endvidere tidsbegrænse eller tilbagekalde en godkendelse, hvis betingelserne herfor ikke længere skønnes at være til stede. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om klagegebyrer og regler om, at den ene part skal betale et beløb til et godkendt privat tvistløsningsorgan til dækning af organets udgifter til sagens behandling, hvis den anden part får medhold i klagen eller sagen forliges. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at vandselskaber, der ikke bidrager til dækning af udgifter til organets drift, skal betale et højere beløb end vandselskaber, der bidrager til dækning af udgifter til organets drift.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om et privat tvistløsningsorgans behandling af sager.

§ 12 b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fungere som sekretariat for et privat tvistløsningsorgane, jf. § 12 a, stk. 1 og kan oppebære indtægter herved.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler for den i stk. 1 nævnte funktion.”

- 26.** I § 13 ændres ”det fastsatte prisloft” til: ”den fastsatte indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme” og ”prisloftet” til: ”indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme”.
- 27.** § 14, stk. 1, affattes således:
”Lov om offentlighed i forvaltningen gælder bortset fra bestemmelserne i §§ 11 og 12 og §§ 15-17 for vandselskaber, der er eller den 1. juli 2009 eller senere har været omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1.”
- 28.** I § 15, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:
”Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere tillade, at en kommune midlertidigt driver en almen vandforsyning, jf. § 3, stk. 3, i lov om vandforsyning m.v., der som ikke er kommunalt ejet, og undtager den vandforsyning fra kravet om organisering i aktie- eller anpartsselskabsform.”
- 29.** I § 15, stk. 4, ændres ”vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder” til: ”vandselskaber”.
- 30.** I § 16, stk. 1, ændres ”investeringsudgifter ved indvinding og distribution af brugsvand samt investeringsudgifter ved kloakering af rensningsanlæg” til: ”hovedaktiviteter omfattet af” og ”vandprisen” til: ”vandprisen fastsat af det pågældende vandselskab”.
- 31.** I § 16 indsættes som *stk. 3*:
”*Stk. 3.* Kommunen opkræver et vederlag for meddelelse af lånegaranti, jf. stk. 1 og 2. Vederlaget skal fastsættes på markedsvilkår.”
- 32.** I § 18, stk. 1, ændres ”anden virksomhed” til: ”tilknyttet virksomhed”.
- 33.** § 18, stk. 3, 1. og 2. punktum, affattes således:
”Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om den i stk. 1 nævnte virksomhed herunder om, hvilke typer virksomhed der kan udøves efter stk. 1, og hvilke konkrete typer virksomhed, der ikke er omfattet af reglerne om tilknyttet virksomhed, samt om, at omsætningen vedrørende visse typer af tilknyttet virksomhed ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra tilknyttet virksomhed i relation til kravet om udskillelse, jf. stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at

omsætningen vedrørende den tilknyttede virksomhed maksimalt må udgøre en af ministeren fastsat procentdel opgjort i forhold til vandselskabets omsætning med forsyningsaktiviteterne, jf. § 2, stk. 6, nr. 3 og 4. Den fastsatte procentdel skal ikke gælde for tilknyttet virksomhed, hvor en af ministeren fastsat andel af selskabet ejes af erhvervsdrivende, fonde, foreninger m.v., der ikke samtidig ejer vandselskaber.”

34. § 19, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsættes:

”Aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning skal være regnskabsmæssigt adskilt. Endvidere skal aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsaktiviteter være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt fra aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning.”

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 2-7

35. § 19, stk. 7 og 8, som bliver stk. 6 og 7, ophæves.

36. § 24 affattes således:

”§ 24. Energi-, forsynings- og klimaministeren nedsætter et kontaktudvalg, der skal følge udviklingen i vand- og spildevandsforsyningssektoren, og som kan rådgive ministeren vedrørende forhold omfattet af denne lov.”

37. I § 30, stk. 1, nr. 2, ændres ”registrere eller indberette” til: ”indberette”.

38. § 30, stk. 1, nr. 3, affattes således:

”3) undlader at indsende årsregnskaber til Forsyningssekretariatet eller efterkomme en anmodning fra Forsyningssekretariatet om at stille data eller oplysninger til rådighed for Forsyningssekretariatet, jf. § 6, stk. 3, og § 6 a, stk. 3,”

39. I § 30, stk. 1, nr. 4, ændres ”det af Forsyningssekretariatets fastsatte prisloft” til: ”den af Forsyningssekretariatets fastsatte indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme”.

40. I § 30, stk. 1, nr. 8, ændres ”§ 19, stk. 5, eller stk. 6, 1. pkt.,” til: ”§ 19, stk. 4, eller stk. 5, 1. pkt.”.

41. I § 30, stk. 1, nr. 9, ændres ”§ 19, stk. 6, 2. pkt.” til: ”§ 19, stk. 5, 2. pkt.”

42. § 33 ophæves.

43. § 36 ophæves.

44. § 37 ophæves.

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013 som ændret ved § 1 i lov nr. 1631 af 26. december 2013, § 11 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, § 144 i lov nr. 1520 af 27. december 2012 og § 1 i lov nr. 538 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a indsættes efter "tilskyndelsesvirkning": "samt gennemsigtighed for vandforbrugerne".
2. § 3, stk. 3, affattes således:
"Stk. 3. Ved almene vandforsyninger forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme."
3. I § 6 ændres "§ 14 a" til: "§ 14".
4. § 13 a, stk. 1, affattes således:
"En kommunalbestyrelse kan vedtage en indsatsplan for et område, hvis udpegning efter § 11 a, stk. 1, nr. 5, er utilstrækkelig til at sikre kommunens vandforsyningsinteresser, jf. dog § 13 b, stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse."
5. § 13 b, stk. 1, affattes således:
"Kommunalbestyrelsen skal inddrage alle berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen af en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a."
6. § 13 b, stk. 6, ophæves.

Stk. 7. bliver herefter stk. 6.
7. I § 13 d, stk. 1, ændres "ejer af et alment vandforsyningsanlæg" til: "en almen vandforsyning", "vandforsyningsanlægget" til: "den almene vandforsyning" og "anlægget" til: "den almene vandforsyning".
8. I § 13 d, stk. 2, ændres "Ejer af et alment vandforsyningsanlæg" til: "En almen vandforsyning".
9. I § 14, stk. 1, ændres "anlæg" til: "almene vandforsyninger" to gange.
10. I § 14 a, stk. 2, ændres "Almene vandforsyningsanlæg" til: "Almene vandforsyninger".
11. Efter § 14 a indsættes:
"§ 14 b. Kommunalbestyrelsen drøfter årligt forsyningsforholdene med alle almene vandforsyninger i kommunen."
12. I § 18, stk. 2, ændres "et alment vandforsyningsanlægs" til: "en almen vandforsynings".
13. I § 29, stk. 1, ændres "ved udførelse af et alment vandforsyningsanlæg" til: "ved oprettelse af en almen vandforsyning samt etablering af de enkelte vandforsyningsanlæg".
14. I § 29, stk. 2, ændres "vandforsyningsanlægget" til: "den almene vandforsyning", "anlægget" til: "den almene vandforsyning" tre gange, og "kommunalt anlæg" til: "kommunalt ejet almen vandforsyning".
15. I § 29, stk. 3, ændres "et bestående alment vandforsyningsanlæg" til: "en bestående almen vandforsyning" og "vandforsyningsanlægget" til: "vandforsyningen" to gange.
16. § 32, stk. 1, affattes således:

”Miljø- og fødevarerministeren kan helt eller delvist tilbagekalde indvindingstilladelsen til en almen vandforsynings vandforsyningsanlæg, når vægtige grunde taler for, at vandforsyningsanlægget helt eller delvist overtages og videreføres af en anden almen vandforsyning. Miljø- og fødevarerministeren træffer bestemmelse om den fremtidige vandforsyning af de pågældende forbrugere, herunder om vilkårene for forsyningen. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Indehaveren af den indvindingstilladelse, der tilbagekaldes, kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at den overtagende almene vandforsyning også overtager vandforsyningsanlægget med grund og ledningsnet efter § 37 i det omfang ejeren af dette anlæg ikke fremtidigt kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.”

17. I § 32, stk. 2, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” to gange.
18. I § 33, stk. 2, 2. pkt., ændres ”et andet alment vandforsyningsanlæg” til: ”en anden almen vandforsyning”.
19. I § 37, stk. 1, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” og ”anlægget” til ”vandforsyningsanlægget”.
20. I § 38, 1. pkt., ændres ”et ikke alment vandforsyningsanlæg” til: ”en ikke almen vandforsyning”.
21. I § 39, stk. 2, ændres ”private almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.
22. I § 45, stk. 1, 1. pkt., ændres ”Almene vandforsyningsanlæg” til: ”Almene vandforsyninger” og ”anlæggets” til: ”anlæggenes”.
23. I § 45, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”pålægge”: ”ejere af”.
24. I § 45 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
”Stk. 2. Med henblik på at sikre en tilstrækkelig forsyning i kommunen kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde pålægge en almen vandforsyning at forsyne et område, der ligger uden for det naturlige forsyningsområde.”
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.
25. I § 45, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter ”forsyningspligten”: ”, jf. stk. 1, og om vilkårene for supplerende forsyningspligt, jf. stk. 2,”.
26. I § 45, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.
27. I § 46, stk. 1, ændres ”et vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.
28. I § 46, stk. 2, ændres ”et vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”, ”vandforsyningsanlægget” til: ”den almene vandforsyning” og ”det leverende vandforsyningsanlæg” til: ”den leverende almene vandforsyning”.
29. I § 46, stk. 3, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg til et andet alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning”.

- 30.** I § 46 a, stk. 1, ændres ”et vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”, ”et andet vandforsyningsanlæg” til: ”en anden almen vandforsyning” og ”vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyning”.
- 31.** I § 46 a, stk. 2, ændres ”et vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” og ”et andet vandforsyningsanlæg” til: ”en anden almen vandforsyning”.
- 32.** I § 47, stk. 1, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.
- 33.** I § 47, stk. 2, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” og ”et lokalt alment vandforsyningsanlæg” til: ”en lokal almen vandforsyning”.
- 34.** I § 48, stk. 1, ændres ”kan miljøministeren efter forhandling med de berørte kommuner og vandforsyningsanlæg påbyde kommunalt samarbejde om vandforsyningen og påbyde samarbejde mellem almene vandforsyningsanlæg.” til: ”kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med berørte kommuner og almene vandforsyninger påbyde samarbejde mellem almene vandforsyninger”.
- 35.** I § 48 indsættes som *stk. 3*:
”*Stk. 3.* Miljø- og fødevareministeren kan påbyde kommunalt samarbejde om vandforsyningen.”
- 36.** I overskriften til *kap. 9* ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.
- 37.** I § 49 ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.
- 38.** I § 50, *stk. 1*, ændres ”anlægget” til: ”den almene vandforsyning”.
- 39.** I § 51, *stk. 1*, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.
- 40.** I § 51, *stk. 2*, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” og ”anlægget” til: ”den almene vandforsyning”.
- 41.** I § 52, *stk. 1*, ændres ”Almene vandforsyningsanlæg” til: ”Almene vandforsyninger”.
- 42.** I § 52, *stk. 2*, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.
- 43.** I § 52 a, *stk. 1*, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”, og ”det prisloft, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6” ændres til: ”den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a”.
- 44.** § 52 a, *stk. 1, nr. 13* affattes således:
”13) udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres.”
- 45.** I § 52 a, *stk. 1*, indsættes som *nr. 14*:

”14) bidrag til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.”

- 46.** I § 52 a, stk. 2, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” og ”det pågældende vandforsyningsanlæg” til: ”den pågældende almene vandforsyning”.
- 47.** I § 52 a, stk. 3, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.
- 48.** I § 52 a, stk. 4, § 52 b, stk. 3, og § 55, stk. 4-7, ændres ”Miljøministeren” til: ”Energi-, forsynings- og klimaministeren”.
- 49.** I § 52 b, stk. 1, ændres ”Almene vandforsyningsanlæg” til: ”Almene vandforsyninger”.
- 50.** I § 52 b, stk. 2, ændres ”ejereren af hvert enkelt vandforsyningsanlæg” til: ”hver enkelt almen vandforsyning”.
- 51.** § 53, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:
”En almen vandforsyning fastsætter under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde, hvis der er saglige og objektive grunde hertil, fastsættes forskelligt for forskellige geografiske områder. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal efterfølgende godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.
Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.”
Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.
- 52.** I § 53, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.
- 53.** § 53, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:
”Stk. 4. Ved etablering af en forsyningsledning til en almen vandforsyning kan kommunalbestyrelsen pålægge grundejere at betale bidrag til ledningsanlægget og til eventuel stikledning og stophane, hvis der kan leveres vand til grundejerens ejendom til almindelig brug fra forsyningsledningen.”
- 54.** § 53, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:
”Stk. 7. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om almene vandforsyningers takstfastsættelse, herunder om opbygning af takstblade, og om fastsættelse af forskellige bidrag for forskellige geografiske områder, jf. stk. 1, herunder om hvad der er saglige og objektive grunde.”
- 55.** I § 53 a, stk. 1 og 2, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.

- 56.** I § 53 a, stk. 3, ændres ”vandforsyningsanlæggets” til: ”den almene vandforsynings”.
- 57.** I § 55, stk. 1, ændres ”For ethvert alment vandforsyningsanlæg skal der udfærdiges” til: ”Almene vandforsyninger skal udarbejde”.
- 58.** § 55, stk. 2, affattes således:
”Stk. 2. Regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.”
- 59.** I § 55, stk. 3, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.
- 60.** I § 55, stk. 7, ændres ”et vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.
- 61.** I § 59 a, stk. 1, ændres ”Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg” til: ”En almen vandforsyning” og ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.
- 62.** I § 62, stk. 2, ændres ”i et alment vandforsyningsanlæg” til: ”fra en almen vandforsyning” og ”ikke-almene vandforsyningsanlæg” til: ”ikke-almene vandforsyninger”.
- 63.** I § 65, stk. 5, ændres ”et vandforsyningsanlæg” til: ”ejeren af et vandforsyningsanlæg, den almene vandforsyning” og ”anlæggets” til: ”ejeren af vandforsyningsanlæggets, den almene vandforsynings”.
- 64.** I § 66, stk. 1, ændres ”den til enhver tid værende ejer af et alment vandforsyningsanlæg” til ”enhver tid værende almene vandforsyning”.
- 65.** I § 66, stk. 2, ændres ”ejeren” til: ”den almene vandforsyning” og ”ham” til: ”den almene vandforsyning”.
- 66.** I § 69, stk. 1 og 3, ændres ”Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse” til: ”De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland”.
- 67.** I § 71 indsættes efter ”udført af”: ” ejere af”
- 68.** I § 76, nr. 2, ændres ”§ 45, stk. 2” til ”§ 45, stk. 3”.
- 69.** I § 84, stk. 2, udgår: ”og i regulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. § 55, stk. 2”.
- 70.** I § 87, stk. 2, ændres ”vandforsyningsanlæggets” til: ”den almene vandforsynings”.

§ 3

I lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1149 af 11. december 2012, § 1 i lov nr. 61 af 29. januar

2013, § 1 lov nr. 902 af 4. juli 2013, og senest ved § 1 lov nr. 56 af 27. januar 2015, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres "Miljøministeren" til "Energi-, forsynings- og klimaministeren".
2. I § 1, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter "tilskyndelsesvirkning": "samt gennemsigthed for ejere af de tilsluttede ejendomme".
3. § 1, stk. 4, 2. pkt. affattes således:
"I bidraget efter 1. pkt. kan indregnes spildevandsforsyningsselskabets indbetaling til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold samt udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres."
4. § 3, stk. 1, affattes således:
"§ 3. Spildevandsforsyningsselskaber fastsætter en gang årligt størrelsen af differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, idet fastsættelsen sker i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4-8. Hvis spildevandsforsyningsselskabet vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet en gang årligt størrelsen af bidraget. Spildevandsforsyningsselskabet kan i særlige tilfælde, hvis der er saglige og objektive grunde hertil, fastsætte kubikmetertakster og faste bidrag forskelligt for forskellige geografiske områder. De fastsatte kubikmetertakster og bidrag skal overholde den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat for spildevandsforsyningsselskabet i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. De af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen en gang årligt i den eller de kommuner, hvor spildevandsforsyningsselskabet transporterer eller behandler spildevand. For spildevandsforsyningsselskaber, som transporterer eller modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside."
5. § 3, stk. 2, affattes således:
"Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor spildevandsforsyningsselskabet transporterer eller behandler spildevand. For spildevandsforsyningsselskaber, som transporterer eller modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender vedtægten for de øvrige kommuner. Betalingsvedtægten skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside."
6. I § 3 indsættes som stk. 8:
"Stk. 8. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om fastsættelse af forskellige kubikmetertakster og faste bidrag for forskellige geografiske områder, herunder

om hvad der er saglige og objektive grunde.”

§ 4

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010 som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1149 af 11. december 2012, § 4 i lov nr. 1631 af 26. december 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 537 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 21 b, stk. 1, ændres ”vandforsyningsanlæg” til: ”vandforsyninger”.
2. I § 23, stk. 1, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.
3. § 32, stk. 1, affattes således:
”Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelse af spildevand i kommunen, herunder kloakeringsområder for de enkelte spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. En spildevandsplan kan helt eller delvist udarbejdes i samarbejde med andre kommuner.”
4. I § 32, stk. 4, indsættes efter ”herunder om”: ”planens indhold, ”.
5. Efter § 32 a i kapitel 4 indsættes:
”§ 32 b. Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, er forpligtet til at forsyne ejendomme i spildevandsforsyningsselskabets kloakeringsområde, som fastlagt af kommunalbestyrelsen, jf. § 32.
Stk. 2. Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, må ikke anlægge ledningsnet i strid med spildevandsplanen.
Stk. 3. Kommunalbestyrelsen aftaler i forbindelse med den årlige drøftelse om forsyningsforholdene i kommunen, jf. § 32 c, omfang og tidsfrist for opfyldelse af forsyningspligten, jf. stk. 1, med spildevandsforsyningsselskabet.
Stk. 4. Kan der ikke opnås en aftale, jf. stk. 3, på rimelige vilkår, eller hvis aftalen overtrædes, kan kommunalbestyrelsen påbyde spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, at forsyne et område inden for det kloakeringsområde, der er fastlagt i spildevandsplanen, inden for en nærmere fastsat frist.
Stk. 5. Miljø- og Fødevareministeren kan fastsætte regler om forsyningspligt, herunder omfang og tidsfrist, jf. stk. 1.

§ 32 c. Kommunalbestyrelsen drøfter årligt forsyningsforholdene med alle spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i kommunen.”
6. I § 64 a ændres ”det eller de vandforsyningsanlæg” til: ”den eller de vandforsyninger”.
7. I § 64 c, stk. 1, ændres ”Almene vandforsyningsanlæg” til: ”Almene vandforsyninger” og ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.
8. I § 64 c, stk. 3, ændres ”det almene vandforsyningsanlæg” til: ”den almene vandforsyning”.

§ 5

I lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:
”Lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.
2. Overalt i loven ændres ”Miljøministeren” til ”Energi-, forsynings- og klimaministeren”.
3. § 1 affattes således:
”§ 1. Loven finder anvendelse på kommunalt ejede vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.
Stk. 2. Ved virksomheder og forsyningsvirksomheder forstås i denne lov vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.
4. I § 2 indsættes som *stk. 5*:
”Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om registreringsfri selskabsmæssige omstruktureringer efter stk. 4.”
5. I § 4, *stk. 1*, ændres ”1. februar” til: ”1. september”.
6. I § 6 ændres ”senest den 1. maj hvert år” til: ”hvert år senest den 1. marts i året efter indberetningsfristen, jf. § 4, stk. 1,” og ”Indenrigs- og Sundhedsministeriet” ændres til: ”Social- og Indenrigsministeriet” tre steder.
7. I § 7 ændres ”anden virksomhed” til ”tilknyttet virksomhed” to steder.
8. I § 10, *stk. 1, nr. 4*, ændres ”miljøministerens” til: ”energi-, forsynings- og klimaministerens”.
9. § 13 ophæves.
10. § 14 ophæves.

§ 6

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014 som ændret ved § 3 i lov nr. 1498 af 23. december 2014, § 154 i lov nr. 1520 af 27. december 2014 og § 1 i lov nr. 745 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres ”lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger” til: ”lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

§ 7

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1329 af 25 november 2013 som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 345 af 8. april 2014 og senest ved § 3 i lov nr. 744 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres ”lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger” til: ”lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

§ 8

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1331 af 25. november 2013 som ændret ved § 2 i lov nr. 633 af 16. juni 2014 og § 2 i lov nr. 1498 af 23. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 35, stk. 11, nr. 1, ændres ”lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger” til: ”lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

§ 9

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 24. juni 2013 som ændret senest ved § 1 i lov nr. 582 af 4. maj 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 1, ændres ”lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger” til: ”lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

§ 10

I lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 14. januar 2015 foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, nr. 9, ændres ”ejerens af et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.
2. I § 10, stk. 4, ændres ”et vandforsynings-selskab” til: ”en almen vandforsyning”.
3. I § 23, stk. 1 og 2, ændres ”Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg” til: ”En almen vandforsyning”.
4. I § 23, stk. 3, ændres ”ejerens af vandforsyningsanlægget” til: ”den almene vandforsyning”.
5. I § 29, stk. 2, nr. 2, ændres ”ejerens af et vandforsynings-selskab” til: ”en almen vandforsyning”.

§ 11

I lov om jordforurening, jf. lovbekendtgørelse nr. 895 af 3. juli 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 3, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.

2. I § 22, stk. 4, indsættes efter "for en": "almen".

§ 12

I lov om jordfordeling og offentligt køb og salg af fast ejendom til jordbrugsmæssige formål m.m. (jordfordelingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1275 af 2. november 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 490 af 21. maj 2013 og § 161 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 19, stk. 1, nr. 3, ændres "ejereren af et alment vandforsyningsanlæg" til: "en almen vandforsyning".

§ 13

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 924 af 18. september 2012, § 14 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 2 i lov nr. 538 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, ændres "et alment vandforsyningsanlæg" til: "en almen vandforsyning".
2. I § 4, stk. 1, ændres "Almene vandforsyningsanlæg" til: "Almene vandforsyninger".
3. I § 4, stk. 2, ændres "almene vandforsyningsanlæg" til: "almene vandforsyninger".

§ 14

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 27. juni 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 522 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 10, ændres "Almene vandforsyningsanlæg" til: "Almene vandforsyninger".

§ 15

I lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 868 af 7. marts 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, nr. 1, ændres "ikkealmene vandforsyningsanlæg" til: "vandforsyningsanlæg, der ikke er til almen vandforsyning".
2. I § 8, stk. 1, nr. 2, ændres "almene vandforsyningsanlæg" til: "vandforsyningsanlæg til almen vandforsyning".

§ 16

I lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1106 af 9. september 2014, som ændret ved § 5 i lov nr. 202 af 27. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 c, nr. 4, ændres ”i almene vandforsyningsanlæg” til: ”til almene vandforsyninger”.

§ 17

Loven træder i kraft den 1. marts 2016, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af henholdsvis § 1, nr. 13 og § 1, nr. 25.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Baggrund*
 - 2.1. *Evalueringen af vandsektorloven*
 - 2.2. *Vandsektorens økonomiske potentiale*
 - 2.3. *Indholdet af vandsektorforliget*
 - 2.4. *Kontaktudvalg og evaluering af vandsektorreguleringen*
 - 2.5. *Kort om indholdet af regulering for vandselskaberne*
3. *Lovforslagets hovedindhold*
 - 3.1. *Vandsektorloven*
 - 3.1.1. *Økonomisk regulering*
 - 3.1.2. *Performance benchmarking*
 - 3.1.3. *Teknologiudvikling m.v.*
 - 3.1.4. *Forsyningssekretariatets opgaver og finansiering*
 - 3.1.5. *Mulighed for vand- og spildevandsbranchens oprettelse af et privat tvistløsningsorgan*
 - 3.2. *Vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven, betalingsloven og stoploven*
 - 3.2.1. *Strukturudvikling*
 - 3.2.1.1. *Differentierede takster*
 - 3.2.1.2. *Stoploven*
 - 3.2.2. *Myndighed og drift*
 - 3.2.2.1. *Den kommunale planlægning*
 - 3.2.2.2. *Forsynings sikkerhed*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgere*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Den 29. april 2015 indgik Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti et forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor. Forligsaftalen er vedlagt som bilag til dette lovforslag.

Loven skal medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Loven skal endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningsikkerhed, klima og naturen.

Forslaget er baseret på principperne om mere effektivitet i vandsektoren, understøttelse og videreudvikling af et højt niveau for miljø, service og forsyningsikkerhed, mindre bureaukrati i organisering og tilsyn samt bedre rammer for teknologiudvikling i vandsektoren.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre ændringer i reguleringen af vandsektoren i overensstemmelse med det indgåede forlig. For så vidt angår forligsaftalens målsætning om effektivitet skal loven sikre, at der i vandsektoren realiseres effektiviseringer for min. 1,3 mia. kr. i 2020.

Lovforslaget indeholder forslag til, at der i stedet for den nuværende økonomiske benchmarking på vandselskabernes driftsomkostninger fremover skal foretages en økonomisk benchmarking af vandselskabernes totaløkonomi, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Lovforslaget indeholder også forslag til, at vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter ikke er omfattet af den totaløkonomiske benchmarking med henblik på at mindske de administrative byrder for mindre vandselskaber, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16.

Lovforslaget indeholder forslag til, at vandselskaberne fortsat kan overføre midler til en fond, der skal sikre fortsat teknologiudvikling inden for vandsektoren, jf. lovforslagets § 2, nr. 44 og § 3, nr. 3.

Lovforslaget indeholder herudover fjernelse af barrierer for vandselskabernes fusioner med henblik på at styrke muligheden for fortsat konsolidering gennem sammenlægninger i vandsektoren, jf. lovforslagets § 2, nr. 51, § 3, nr. 4 og § 5.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der sikrer Forsyningssekretariatets finansiering, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til bestemmelser, der skal styrke kommunernes styringsmuligheder af vandselskaberne, herunder performance benchmarking, tydeliggøre adskillelsen mellem myndighed og drift på vandsektorområdet, jf. lovforslagets §§ 2-4, samt bestemmelser om privat tvistløsningsorgan for vand- og spildevandsområdet. Endelig indeholder lovforslaget forslag til præcisering af stoploven.

2. Baggrund

2.1. Evalueringen af vandsektorloven

Miljø- og Fødevarerministeriet har som forudsat i aftalen fra 2007 gennemført en evaluering af vandsektorlovgivningen. Evalueringen blev gennemført af Deloitte, Lett og DHI i 2013 ved rapporten "Evaluering af vandsektorloven", i det følgende omtalt som "evalueringen", hvor resultaterne af evalueringen er tilgængelige.

Evalueringen viste et potentiale for at effektivisere vandsektorens driftsomkostninger på mellem 1,1-1,4 mia. kr., som endnu ikke er realiseret. Hertil kommer et potentiale på effektivisering af anlægsomkostningerne mv.

2.2. Vandsektorens økonomiske potentiale

I evalueringsrapporten er der anvendt beregninger på effektivisering af driften alene. Rapporten viser, at vandsektorens effektiviseringspotentiale fordeler sig med 728-930 mio. kr. i spildevandsforsyningselskaberne, 272-326 mio. kr. i de kommunalt ejede almene vandforsyninger og 94-108 mio. kr. i de forbrugerejede almene vandforsyninger.

Indhentning af effektiviseringer på min. i alt 1,3 mia. kr. i 2020 er besluttet delvist i "Vækstplan DK 2013" og delvist i "Aftale om en vækstpakke", juni 2014.

Partierne bag vandsektorforliget fra 2007 (Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti) aftalte i forbindelse med Socialdemokratiets, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkepartis aftale om "Vækstplan DK 2013" bl.a. at gennemføre effektiviseringer i spildevandssektoren for 700 mio. kr. i perioden 2014 til 2018.

Herudover har Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti indgået "Aftale om en vækstpakke", juni 2014. I aftalen indgår bl.a., at der skal gennemføres effektiviseringer for minimum i alt 1,3 mia. kr. i 2020, heraf i alt 0,9 mia. kr. i spildevandsselskaberne (inkl. 0,7 mia. kr. der blev besluttet i Vækstplan DK) og 0,4 mia. kr. i vandforsyningselskaberne.

2.3. Indholdet af vandsektorforliget

Den 29. april 2015 indgik Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti "Aftale om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor".

Ifølge forliget skal følgende principper lægges til grund for en ny regulering af vand- og spildevandssektoren:

Mere effektivitet i vandsektoren

Sektorens effektiviseringspotentiale skal indhentes for at sikre, at omkostningseffektiviteten forbedres, så borgere og virksomheder får et kvalitetsprodukt til færre penge.

Understøtte og videreudvikle et højt niveau for miljø, service og forsyningssikkerhed

Reguleringen skal understøtte og udvikle en forsyning med høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerhed, klima og naturen.

Mindre bureaukrati i organisering og tilsyn

De administrative byrder skal mindskes gennem en mere hensigtsmæssig implementering og administration af reguleringsmodellen.

Bedre rammer for teknologiudvikling i vandsektoren

Reguleringen skal understøtte en innovativ og intelligent efterspørgsel efter nye og bedre vandteknologier. Samarbejdet med private selskaber skal styrkes bl.a. ved, at forsyningernes driftserfaring og anlæg kan danne grundlaget for værdiskabende forretningsmodeller nationalt og i eksportøjemed.

Under hensyntagen til de nævnte principper har forligskredsen besluttet følgende i forliget:

- Den fremtidige benchmarkingmodel skal understøtte indberetning og kontrol på et overordnet niveau samtidig med, at modellen tager højde for forskelle i vandselskabernes investeringsbehov og forskelle i krav til sundhed, forsyningssikkerhed, miljø, klima og energi.
- Med henblik på at øge planlægningsmuligheder og økonomisk fleksibilitet skal der efter en hensigtsmæssig overgang indføres fireårige prislofter for alle selskaber over 800.000 kubikmeter.
- Den klare adskillelse mellem myndighed og drift skal fastholdes og styrkes. Det skal sikres, at sektorlovgivningen afspejler, at kommunen har myndighedsansvaret for vand- og spildevandsforsyning og dermed også det overordnede planlægningsansvar på området. Samtidig skal det sikres, at sektorlovgivningen afspejler vandselskabernes driftsansvar, og at kommunens styringsmuligheder i sektorlovgivningen til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsyningssikkerhed styrkes.
- Ved at opstille miljømæssige performanceparametre i en benchmarking af vandselskaberne skabes et gennemsigtigt sammenligningsgrundlag, hvor udvalgte temaer inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed tydeliggøres på tværs af vandsektoren for det enkelte vandselskab.
- Forbrugernes, herunder erhvervsdrivendes klagemuligheder skal sikres for at styrke forbrugersikkerheden og gennemsigtigheden i selskabernes fastsættelse af vilkår.
- Forsyningssekretariatet skal sikre økonomisk effektivitet i vandselskaberne, så målsætningen om at realisere effektiviseringer på min. 1,3 mia. kr. i 2020 opnås på den mest omkostningseffektive måde under hensyntagen til fastholdelse og gennemførelse af krav til miljø, sundhed og forsyningssikkerhed.
- Reguleringen skal fastsættes, så den i højere grad tilskynder til og understøtter konsolidering i vandsektoren.
- Forskning og udvikling skal fortsat fremmes, og der skal skabes gode rammer for teknologiudvikling i den danske vandsektor.
- For at sikre, at også forbrugerne hos de små forsyninger får lavere priser samtidig med, at de administrative omkostninger lempes fastholdes de i dag omfattede forsyninger i loven. Alle selskaber over 200.000 kubikmeter og højst 800.000 kubikmeter undlades dog fra benchmarkingen.

2.4. Kontaktudvalg og evaluering af vandsektorreguleringen

Forligsparterne har aftalt, at den reviderede regulering evalueres igen i 2021.

Det er hensigten, at det eksisterende kontaktudvalg med deltagelse af branchen, KL, de involverede ministerier, uafhængige eksperter og repræsentanter for forbruger- og miljøinteresser fortsætter, og i forbindelse med evalueringen i 2021 afgiver kontaktudvalget en redegørelse til energi-, forsynings- og klimaministeren og forligskredsen.

2.5. Kort om indholdet af regulering for vandselskaberne

Lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (vandsektorloven) indeholder en økonomisk regulering af alle de lovomfattede vandselskaber, hvorved der fastsættes prislofter for vandselskaberne. I den økonomiske regulering indgår i dag et generelt effektiviseringskrav til omkostninger til drift og vedligeholdelse. Det generelle effektiviseringskrav suppleres af et individuelt effektiviseringskrav til de vandselskaber, hvor der er særligt stort effektiviseringspotentiale. Det individuelle effektiviseringskrav baseres på en resultatorienteret benchmarking af vandselskabers økonomiske driftsforhold. Effektiviseringskravene er således i dag alene rettet mod drifts- og vedligeholdelsesomkostninger.

Vandselskaber er de selskaber der udøver vand- eller spildevandsforsyningsvirksomhed mod betaling, som er omfattet af reglerne i vandsektorloven, og som efter vandforsyningsloven og betalingsloven er forpligtede til at sikre forsyningen til de tilsluttede ejendomme. Vandselskaber skal efter reguleringen i lovebekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013 (vandforsyningsloven) og lovebekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. (betalingsloven) hvile i sig selv.

Vandselskaber kan udbyde (del)opgaver, f.eks. dele af driften, til private aktører uden at disse aktører anses som vandselskaber omfattet af vandsektorloven, herunder af krav om økonomiske rammer.

Miljølovgivningen, herunder lovebekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010 om miljøbeskyttelse (miljøbeskyttelsesloven), vandforsyningsloven og betalingsloven, regulerer sundhed, miljø, forsyningsikkerhed og natur, og vandselskaberne er underlagt denne lovgivning ved varetagelsen af deres virksomhed. Kommunerne og staten deler myndighedsansvaret.

Vandselskaberne stiller deres viden om teknologianvendelse og -udvikling i vand- og spildevandssektoren til rådighed for private aktører i vandbranchen mod betaling på markedsvilkår, som en tilknyttet aktivitet.

Lovebekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010 om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger (stoploven) nedsætter kommunernes incitament til at afstå vandselskaber og udtage midler fra vandselskaber ved at sikre, at der modregnes i kommunernes bloktilskud, hvis der foretages handlinger omfattet af stoploven.

3. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer i vandsektorloven, vandforsyningsloven, betalingsloven, miljøbeskyttelsesloven og stoploven, samt konsekvensrettelser på baggrund heraf i en række andre love.

Forslaget til ændring af vandsektorloven indeholder ændring af reglerne om vandsektorens økonomiske regulering, herunder totaløkonomisk benchmarking af sektoren, krav om effektivisering og indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer (tidligere prislofter), der fastsættes for flere år frem (afsnit 3.1.1.), forslag til indførelse af performance benchmarking af

vandselskabernes inden for temaerne miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed (afsnit 3.1.2.), præcisering af vandselskabernes opgaver, herunder reglerne om tilknyttet virksomhed, og hvilke aktiviteter der er omfattet heraf, og teknologiudvikling (afsnit 3.1.3.) og ændringer i reglerne om Forsyningssekretariatets opgaver og finansiering (afsnit 3.1.4.). Lovforslaget indeholder også forslag om adgang til bedre klagemuligheder (afsnit 3.1.5.)

Lovforslaget indeholder præciseringer og ændringer af vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven med henblik på at sikre en klarere adskillelse af myndighed og drift inden for vandsektoren (afsnit 3.2.2), forslag til forbedrede muligheder for fusioner, herunder præcisering og indførelse af differentierede takster i vandforsyningsloven og betalingsloven (afsnit 3.2.1.1.), og nye bemyndigelser i stoploven til præcisering af reglerne om modregning i kommunernes bloktilskud (afsnit 3.2.1.2), og endeligt forslag om sikring af kommunalbestyrelsens styringsmuligheder af vandselskaberne (afsnit 3.2.2.).

Herudover indeholder lovforslaget en række mindre justeringer og præciseringer af vandsektorloven, vandforsyningsloven, betalingsloven, miljøbeskyttelsesloven og stoploven, bl.a. med henblik på at skabe bedre overensstemmelse mellem vandsektorloven og den øvrige sektorlovgivning på vandsektorområdet.

Endeligt indeholder lovforslaget konsekvensrettelser i øvrig lovgivning på baggrund af de foreslåede ændringer.

3.1. Vandsektorloven

Der kan ifølge evalueringen indhentes større effektiviseringsgevinster i vandselskaberne, hvis effektiviseringskravene rettes mod både drift og anlæg. Det vil give vandselskaberne incitament til at vælge effektive løsninger vurderet på både drift og anlægspris. Det må forventes at give incitament til udvikling af teknologiske løsninger, som er konkurrencedygtige til gavn for forbrugere, erhverv og miljøet.

Vandselskaber kan ifølge evalueringen bedre planlægningsmuligheder ved at få udmeldt indtægtsrammer for flere år frem og ved, at der stilles krav om effektivisering af selskabernes total økonomi. Dette vil samtidigt kunne bidrage til at mindske de administrative byrder for vandselskaber og Forsyningssekretariatet.

Forslagene til ændringer i vandsektorloven skal medvirke til at give vandselskaberne bedre planlægningsmuligheder, mere stabile forbrugerpriser og mindske de administrative byrder.

3.1.1. Økonomisk regulering af vandsektoren

3.1.1.1. Gældende ret

Ifølge vandsektorlovens § 6 fastsættes et prisloft for vandselskaber omfattet af vandsektorloven. De nærmere regler om prisloftreguleringen er fastsat i bekendtgørelse nr. 122 af 8. februar 2013 om prisloftregulering m.v. af vandsektoren med hjemmel i vandsektorlovens § 8 (prisloftbekendtgørelsen) samt bekendtgørelse nr. 1048 af 29. oktober 2010 om driftsomkostninger til gennemførelse af miljømål og servicemål med hjemmel i lovens § 6-8.

Prisloftet er den samlede maksimale pris, som et vandselskab må opkræve til at dække de nødvendige omkostninger, herunder til etablering, drift, vedligeholdelse, administration, forrentning af lån og konsolidering. Prisloftet fastsættes som en samlet ramme for vandselskabets indtægter. Forsyningssekretariatet har fastsat udgangspunktet for vandselskabernes prislofter, som for 2011 på grundlag af oplysninger om de enkelte forsyningers økonomi i perioden 2003-

2005 er korrigeret med fradrag eller tillæg til afvikling af eventuel historisk over- eller underdækning af vandselskabernes omkostninger til forsyningsvirksomheden.

Forsyningssekretariatet foretager ifølge lovens § 4 resultatorienteret benchmarking af vandselskaberne. Der kan ifølge lovens § 6 fastsættes individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarkingresultatet. Den resultatorienterede benchmarking bygger på en sammenligning af vandselskabernes effektivitet, som beregnes på grundlag af vandselskabernes indberetning af oplysninger om miljø-, service- og driftsforhold samt andre økonomiske forhold. Det fremgår af bemærkningerne til den gældende § 8 i vandsektorloven, at effektiviseringskravet skal rettes mod drifts- og vedligeholdelsesomkostninger.

Vandselskaber kan ifølge lovens § 8, stk. 2, få tillæg til prisloftet til dækning af driftsomkostninger til miljø- og servicemål. Disse tillæg ikke er underlagt effektiviseringskrav, jf. bemærkningerne til lov nr. 578 af 18. juni 2012 om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Staten og kommuner har beslutningskompetence for miljømål, mens kommuner og vandselskaber har beslutningskompetence for servicemål. En række mål opfylder både kriterierne for at være miljømål og servicemål.

Vandselskaber kan ifølge prisloftsbekendtgørelsen endvidere få tillæg til prisloftet til dækning af en række nærmere bestemte driftsomkostninger, hvor tillægget er friholdt fra effektiviseringskrav. Det er de såkaldte 1:1 omkostninger, der både omfatter omkostninger, som vandselskabet ikke har indflydelse på, og omkostninger som vandselskabet kan få indflydelse på.

Prisloftsfastsættelsen sker ifølge prisloftbekendtgørelsen hvert år. Det samme gælder kontrollen med overholdelse af prisloftet. Vandselskaber, som alene er vandforsyninger, med en debiteret årlig vandmængde under 400.000 kubikmeter har dog mulighed for at få udmeldt prislofter for fire år af gangen som fire enkelte prislofter for de fire år i perioden. Den første fireårige periode er fastsat for 2013-2016.

Kontrollen med overholdelse af prisloftet foretages i henhold til prisloftsbekendtgørelsen hvert år for hver af de fastsatte omkostningskategorier. Bekendtgørelsen giver ikke mulighed for, at vandselskaber kan dække uforudsete omkostninger i driften inden for én omkostningskategori med besparelser inden for andre omkostningskategorier, f.eks. ved salg af anlægsaktiver, eller ved besparelser i et efterfølgende år.

3.1.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Det fremgår af evalueringen, at der fortsat er et stort effektiviseringspotentiale i vandsektoren. Det indgår i det politiske forlig, at der skal indhentes effektiviseringer i vandsektoren for minimum 1,3 mia. kr. i 2020. Det er vurderingen, at det er nødvendigt at fastholde en prisloftsregulering af de lovomfattede vandselskaber, jf. vandsektorlovens § 2, stk. 1, for at realisere de angivne effektiviseringspotentialer.

Vandsektorloven er ifølge evalueringen ufleksibel og medfører administrative byrder for vandselskaber og myndigheder.

Evalueringen har vist, at der er effektiviseringspotentialer i både de store vandselskaber, der fortrinsvist er kommunalt ejede, og i de mindre fortrinsvist forbrugerejede vandselskaber. De små vandselskabers omkostninger til administration af vandsektorlovens krav er høje sammenholdt med effektiviseringspotentialerne. Det er derfor politisk besluttet, at effektiviseringspotentialet for vandselskaber omfattet af vandsektorloven, der leverer, transporterer eller behandler højst 800.000 kubikmeter vand om året, skal indhentes, men at disse vandselskaberne skal friholdes fra

at deltage i den totaløkonomiske benchmarking. Det indebærer, at der alene kan stilles generelle effektiviseringskrav til disse vandselskaber. Effektiviseringskravene for vandselskaber med en debiteret årlig vandmængde på henholdsvis højst 800.000 kubikmeter vand og mere end 800.000 kubikmeter vand kan fastsættes forskelligt, idet effektiviseringen af de mindre vandselskaber alene skal indhentes ved fastsættelse af et generelt krav, mens de større vandselskaber ud over et generelt effektiviseringskrav også kan få fastsat individuelle krav].

Ifølge Forsyningssekretariatets opgørelse er der fortsat store forskelle mellem de enkelte vandselskabers råderum inden for prisloftet, dvs. spændet mellem vandselskabernes faktiske nødvendige omkostninger og det fastsatte prisloft. Det fremgår af forliget, at vandselskabernes mulighed for uhensigtsmæssigt høje opsparinger skal begrænses. Derfor skal vandselskabernes driftsomkostninger tilpasses til de faktiske driftsomkostninger ved overgangen til den nye regulering. Det er Forsyningssekretariatets vurdering, at den eksisterende prisloftsregulering samt årsregnskaberne kan give et grundlag for at vurdere de enkelte vandselskabers faktiske omkostningsniveau.

Det fremgår af evalueringen, at effektiviseringspotentialerne bedre vil kunne indhentes, hvis effektiviseringskravene omfatter vandselskabernes totaløkonomi.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at den gældende regulering af tillæg til prisloftet for driftsomkostninger til at opnå miljømål og servicemål medfører omfattende administration, da tillæggene gives uanset omkostningernes størrelse, dvs. også til små omkostninger. Endvidere kan vandselskabernes tiltag samtidigt opfylde både miljømål og servicemål, mens beslutningskompetence for de to typer mål påhviler henholdsvis stat og kommune eller kommune og vandselskab. Det kan give anledning til tvivl om, hvorvidt målet er besluttet af den rette aktør eller er relevant for opfyldelse af målet.

Det er vurderingen, at det kan modvirke effektivisering af vandselskaberne, at tillæggene er fritaget for effektiviseringskrav. Det er endvidere vurderingen, at vandselskaberne med en mere fleksibel økonomisk regulering vil kunne få mindre behov for at få tillæg. Endelig er det vurderingen, at en ensartet regulering af de forskellige typer af tillæg kan give administrative lettelser.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at fastsættelse af økonomiske rammer for flere år frem for vandselskabernes indtægter vil give vandselskaberne bedre muligheder for langsigtet planlægning og stabile forbrugerpriser. Det er endvidere vurderingen, at vandselskaberne kan få større økonomisk fleksibilitet, hvis reguleringen omfatter totaløkonomien. Derved vil vandselskaberne få mulighed for at anvende en besparelse inden for én omkostningskategori til omkostninger inden for en anden kategori. Endvidere vil vandselskaberne kunne få større fleksibilitet, hvis de får mulighed for at anvende ekstraordinære effektiviseringsgevinster til f.eks. at dække underskud fra tidligere år, til opsparing eller til formål inden for rammerne af vandforsyningsloven og betalingsloven.

Det vurderes, at vandselskaberne vil kunne kompensere for forøgede omkostninger i én omkostningskategori ved tilsvarende besparelser i en anden kategori, hvis kontrollen ændres til en kontrol af om den økonomiske ramme samlet set er overholdt.

3.1.1.3. Foreslået ordning

Det foreslås, at den økonomiske regulering af vandselskaberne ændres således, at effektiviseringen omfatter vandselskabets totaløkonomi, dvs. omkostningerne til drift og anlæg m.v. Det er hensigten, at der i 2020 er indhentet effektiviseringer på minimum 1,3 mia. kr. Der henvises endvidere til afsnit 2.2.

Det foreslås, at de mindre vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter årligt ikke skal deltage i den totaløkonomiske benchmarking, som foreslås indført for de større vandselskaber, og derfor ikke skal have fastsat individuelle effektiviseringskrav, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Det er hensigten, at der for disse vandselskaber skal fastsættes et generelt effektiviseringskrav, som sikrer at effektiviseringspotentialet er indhentet i 2020. Det er endvidere hensigten, at der efter 2020 fortsat skal kunne fastsættes generelle effektiviseringskrav. Det foreslås, at effektiviseringen gennemføres ved, at der for disse vandselskaber udmeldes samlede regnskabsmæssige kontrolrammer for fire år frem. Kontrolrammerne fastsættes og kontrolleres af Forsyningssekretariatet på grundlag af oplysninger i årsregnskabet.

For vandselskaber med en debiteret årlig vandmængde på mere end 800.000 kubikmeter foreslås, at effektiviseringerne indhentes ved summen af et årligt generelt effektiviseringskrav på driften suppleret med et effektiviseringskrav for anlægsomkostningerne, som fastsættes på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, såfremt denne er positiv, jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Det foreslås, at der endvidere skal kunne stilles supplerende individuelle effektiviseringskrav på f.eks. op til to procent. Det foreslås, at effektiviseringen gennemføres ved, at der udmeldes samlede indtægtsrammer for flere år frem. Indtægtsrammerne fastsættes på grundlag af årsregnskabet og den totaløkonomiske benchmarking og kontrolleres på grundlag af oplysninger i årsregnskabet. Det generelle effektiviseringskrav til disse vandselskaber opgøres således, at det samlede effektiviseringspotentialer kan forventes at være indhentet i 2020.

For at sikre et ensartet grundlag for fastsættelse af de økonomiske rammer for vandselskaberne foreslås det, at vandselskabernes indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer fastsættes af Forsyningssekretariatet med udgangspunkt i oplysninger om vandselskabets faktiske og budgetterede omkostninger i tidligere år fra tidligere prislofter eller indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer samt årsregnskaber, jf. det foreslåede stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 15 og 16. F.eks. vil det for indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, der fastsættes for 2017, være årene 2013-2016. Efter overgang til den nye økonomiske regulering fastsættes indtægtsrammerne og de regnskabsmæssige kontrolrammer på grundlag af årsregnskaber og tidligere fastsatte indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.

Det er hensigten, at der udvikles en ny totaløkonomisk benchmarkingmodel, der omfatter vandselskabets totaløkonomi, dvs. samtlige omkostninger vedrørende drift, anlæg m.v. Den totaløkonomiske benchmarking baseres i videst muligt på samlede vurderinger af produkternes pris og levetid samt nettoomkostninger. Det er hensigten, at modellen skal have til formål at understøtte indberetning til og kontrol af indtægtsrammen på et overordnet niveau samt tage højde for vandselskabernes investeringsbehov. Modellen vil blive udarbejdet af Forsyningssekretariatet i tæt samarbejde med branchen.

Det er hensigten, at der efter en overgangsfase fastsættes bindende indtægtsrammer for fire år frem for alle vandselskaber med en debiteret vandmængde på mere end 800.000 kubikmeter. I overgangsfasen kan fastsættes bindende indtægtsrammer for kortere perioder på f.eks. ét eller to år samt vejledende indtægtsrammer, og der vil kunne fastsættes fireårige bindende indtægtsrammer for vandselskaber, der er effektive, jf. den totaløkonomiske benchmarking. Det vil medvirke til at skabe mere forudsigelighed og bedre planlægningsmuligheder i forhold til vandselskabernes økonomi.

For at give mulighed for mere enkel kontrol af vandselskaberne er det hensigten, at Forsyningssekretariatet årligt alene skal kontrollere, at vandselskaber med en årlig debiteret

vandmængde på højst 800.000 kubikmeter overholder den regnskabsmæssige kontrolramme og kontrollere, at vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter overholder indtægtsrammen. Det er hensigten, at vandselskaberne skal have mulighed for at indhente mindre væsentlige overskridelser af rammerne i et efterfølgende år. Det vil også bidrage til mere jævne forbrugerpriser.

Det er hensigten, at de nærmere regler for den økonomiske regulering af vandselskaber, herunder om indberetning til den totaløkonomiske benchmarking og muligheder for at få tillæg til rammerne, fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 18. Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18.

3.1.2. Performance benchmarking og ophævelse af kravet om procesorienteret benchmarking

3.1.2.1. Gældende ret

Vandsektorloven indeholder ikke regler om, at der skal foretages en performance benchmarking af, hvordan vandselskaberne håndterer forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed, herunder hvordan vandselskaberne gennemfører nye indsatser og tiltag forbundet hermed.

I vandsektorlovens § 5 pålægges de vandselskaber, som skal have fastsat et prisloft, at foretage procesorienteret benchmarking. Energi-, forsynings- og klimaministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om indholdet af procesorienteret benchmarking og om krav til offentliggørelse af resultaterne. Bemyndigelsen er udnyttet i prisloftsbekendtgørelsen, hvor der er fastsat regler om, at den valgte metode til procesorienteret benchmarking skal kunne anvendes som et ledelsesredskab og give mulighed for, at vandselskaberne kan dele viden og erfaringer om en effektiv tilrettelæggelse af arbejdsprocedurer, metoder og processer. Endvidere er det fastsat, at den procesorienterede benchmarking skal offentliggøres årligt på vandselskabets hjemmeside.

Det fremgår af bemærkningerne til den gældende vandsektorlovs afsnit 2.3 og i bemærkningerne til den gældende § 5, at formålet med procesorienteret benchmarking er at forbedre arbejdsprocedurer, metoder og processer. Det enkelte vandselskab kan frit vælge metode og udbyder, dog under overholdelse af udbudsreglerne i anden lovgivning.

3.1.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Ved den resultatorienterede benchmarking opgøres og sammenlignes omkostninger, som de enkelte vandselskaber har afholdt til drift over en periode for at måle vandselskabernes effektivitet. Sammenligningen afspejler kun i et vist omfang de bagvedliggende forskellige hensyn, som kan begrunde og nødvendiggøre afholdelse af udgifter til dækning af tiltag vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed. Den resultatorienterede benchmarking viser derfor heller ikke niveauet for de enkelte vandselskabers udledning, påvirkning eller håndtering indenfor temaerne miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. Behovet for omfanget og karakteren af tiltag, som vedrører miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed er forskelligt fra vandselskab til vandselskab.

Myndighederne og vandselskabernes bestyrelser pålægger vandselskaberne at gennemføre en række indsatser med henblik på at sikre hensyn til bl.a. miljøbeskyttelse, sundhed, forsyningssikkerhed, energieffektivitet og klima. Dette medfører, at karakteren og mængden af tiltag, og dermed også omkostningerne forbundet hermed, varierer på tværs af vandselskaberne afhængigt af de pågældende fysiske forhold, og myndighedernes og vandselskabernes bestyrelsers prioriteringer.

For fortsat at sikre hensyn vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed vurderes det, at der er behov for mere gennemsigthed for så vidt angår vandselskabernes performance inden for disse temaer. Med en opgørelse og en sammenligning af vandselskabernes performance inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed, herunder ved måling af parametre som for eksempel energiforbrug og vandkvalitet, vurderes det, at vandselskaberne og myndighederne vil få et bedre vidensgrundlag for fremover at træffe beslutninger om anvendelse af effektive løsninger.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at krav om offentliggørelse af resultaterne af en sådan opgørelse og sammenligning vil skabe større gennemsigthed for offentligheden og myndigheder. Offentligheden og myndigheder vil kunne få indblik i vandselskabernes forhold indenfor de nævnte temaer, herunder i indsatser, som finansieres af forbrugerne og virksomhederne over taksterne. Det vurderes ligeledes, at kommunerne vil kunne inddrage oplysningerne som et styringsredskab, for eksempel i forbindelse med spildevandsplanlægningen og vandforsyningsplanlægningen.

Af vandsektorforliget fremgår det, at kravet om procesorienteret benchmarking skal ophæves. Ophævelsen foreslås for at begrænse omfanget af vandselskabernes indberetningspligtelser. Det vurderes, at procesorienteret benchmarking fortsat kan være et nyttigt redskab for nogle vandselskaber, men at det fremover bør være et frivilligt redskab for vandselskaberne.

3.1.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Miljø- og Fødevarerministeriet forpligtes til en gang årligt at udføre en performance benchmarking af vandselskabernes performance inden for temaerne miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed, som er adskilt fra den totaløkonomiske benchmarking, jf. lovforslagets § 1, nr. 13. Performance benchmarking består af en sammenligning af vandselskaberne på en række parametre, som for eksempel vandtab og brudfrekvens, vandkvalitet, omfang af overløb af spildevand og energieffektivitet.

Det er ikke hensigten, at resultaterne af performance benchmarkingen skal have indflydelse på fastsættelse af de regnskabsmæssige kontrolrammer eller indtægtsrammerne. Formålet med performance benchmarkingen er alene at skabe øget gennemsigthed og derigennem at bidrage til vandselskabers, myndigheders og den øvrige offentligheds vidensgrundlag med henblik på at styrke hensyn vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed.

Det foreslås, at vandselskaberne forpligtes til at registrere og indberette oplysninger til brug for performance benchmarkingen, jf. det foreslåede stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 13.

Lovforslaget bemyndiger energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte regler om indhold og udformning af performance benchmarkingen, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette og om, hvilke krav der stilles til vandselskabernes opgørelses- og målemetoder samt til indberetningsform. Endvidere bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse af resultaterne af performance benchmarkingen jf. det foreslåede stk. 4 i lovforslagets § 1, nr. 13.

Det er hensigten, at ministeren kan fastsætte, at vandselskaberne måles og sammenlignes på en række parametre inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. Det er hensigten, at det kan fastsættes, at resultaterne af performance benchmarkingen viser det enkelte vandselskabs performance, vilkår for performance og placering i forhold til andre vandselskaber, herunder vandselskaber med sammenlignelige forhold.

Det er hensigten, at performance benchmarkingen i videst muligt omfang tager udgangspunkt i eksisterende data, men også oplysninger, som redegjort for under bemærkningerne til den i lovforslagets § 1, nr. 13 foreslåede § 5, stk. 2.

Det foreslås, at det gældende krav i vandsektorlovens § 5 om procesorienteret benchmarking ophæves. Det fremgår af vandsektorforligsaftalens indledning, at vandselskabernes administrative opgaver forenkles mest muligt, og ophævelsen af kravet om procesorienteret benchmarking er en følge heraf. Der vil således fremover ikke være krav om, at vandselskaberne foretager en procesorienteret benchmarking, men vandselskaberne kan frivilligt vælge fortsat at foretage en procesorienteret benchmarking.

Som en følge af ophævelsen af den gældende § 5 vil de udmøntende regler i prislofts bekendtgørelsen om kravet om procesorienteret benchmarking blive ophævet.

3.1.3. Teknologiuudvikling m.v.

3.1.3.1. Gældende ret

Vandselskabers mulighed for at udnytte resultaterne af deres teknologiuudvikling er omfattet af reglerne i den gældende vandsektorloves § 18 og bekendtgørelse nr. 1195 af 14. oktober 2010 om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed, som fastsætter de nærmere bestemmelser om vandselskabers mulighed for at deltage i anden virksomhed end hovedvirksomheden.

Det fremgår af bemærkningerne til vandsektorlovens § 18, stk. 3, at ”salg af bi- eller overskudsprodukter skabt i forbindelse med vand- eller spildevandsaktiviteter” er eksempler på tilknyttet aktivitet. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at ”hvis der skal ske en væsentlig forarbejdning af overskuds- eller biprodukter, for at produkterne bliver anvendelige eller salgbare, vil udnyttelsen miste sin karakter af at være en tilknyttet aktivitet”. Bekendtgørelsen omfatter bl.a. salg af overskuds- eller biprodukter samt udnyttelse af overkapacitet ved udleje eller bortforpagtning af bygninger, lokaler eller fast ejendom i øvrigt, salg af varme og el fra behandling af spildevandsslam, fælles obligatoriske tømningsskemaer fra samletanke og bundfældningstanke, teknisk bistand til ejerkommunens udarbejdelse af vandforsyningsplaner og spildevandsplaner samt måleraflæsning, afregning og indberetning for spildevandsforsyninger. Det omfatter bl.a. aktiviteter, som vandselskabet er pålagt at udføre i medfør af lovgivningen, eller aktiviteter, der forhindrer ressourcspild. Desuden stiller den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 1, krav om selskabsmæssig adskillelse mellem vandselskaber og affaldshåndtering, der er reguleret af miljøbeskyttelsesloven. Se også bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 34 om ændring af vandsektorlovens § 19, stk. 1.

Af vandsektorlovens § 18, stk. 3, fremgår endvidere, at ministeren kan fastsætte regler om, at omsætningen i den tilknyttede virksomhed maksimalt må udgøre et af ministeren fastsat beløb. Beløbsgrænserne er i bekendtgørelsen fastsat som absolutte beløb i overensstemmelse med bemærkningerne til § 18, stk. 3. Omsætningen i den tilknyttede virksomhed må f.eks. maksimalt udgøre 10 mio. kr., hvis vandselskabets omsætning udgør mere end 750 mio. kr.

Spildevandsforsyningsselskaber kan alene varetage udførelse, drift og vedligeholdelse af anlæg i forbindelse med kommunale og private klimatilpasningsprojekter, hvis det sker i overensstemmelse med bekendtgørelse om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed, jf. § 10 i bekendtgørelse nr. 1431 af 16. december 2014 om spildevandsforsyningsselskabers medfinansiering af kommunale og private projekter vedrørende tag- og overfladevand.

Den gældende vandsektorlovs §§ 21-22 vedrører Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, som har til formål at yde støtte til, at der udvikles teknologier, metoder, ledelsesformer, ledelsessystemer og viden, der kan forbedre vandsektorens effektivitet og kvalitet i bred forstand, således at den danske vandsektors høje kvalitet kan fastholdes og udvikles til gavn for forbrugerne i form af bedre vandkvalitet, større forsyningsikkerhed og større effektivitet.

Det er frivilligt for vandselskaberne at indbetale midler til Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond. § 52 a, stk. 1, nr. 13 i den gældende vandforsyningslov og § 1, stk. 4, 2. pkt. i den gældende betalingslov for spildevand indeholder hjemler til vandselskabernes opkrævning af midler til dækning af vandselskabernes indbetaling til Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond. Gældende ret indeholder ikke bestemmelser om, at vandselskaberne kan opkræve midler til dækning af vandselskabernes indbetaling til andre fonde end Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond.

3.1.3.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Evalueringsrapporten har peget på, at reguleringen af tilknyttet virksomhed kan begrænse selskabernes incitament til teknologiuudvikling og til effektiv udnyttelse af ressourcer og anlæg. Teknologiuudviklingen har f.eks. medført, at vandselskaber har fået bedre teknologiske muligheder for at udvinde energi og råstoffer fra spildevand. Men omkostningerne til at udnytte ressourcerne og indtægterne fra salg af ressourcerne indgår efter den gældende regulering ikke i vandselskabets økonomi, fordi der er krav om, at aktiviteterne skal være regnskabsmæssigt adskilt eller udøves i et selvstændigt selskab. Tilsvarende gælder vandselskabets udnyttelse af fysisk overkapacitet, f.eks. ved udleje af bygninger, arealer eller overskydende kapacitet i fysiske anlæg.

Det er vurderingen, at bemærkningerne til den gældende vandsektorlovs § 18, stk. 3, forhindrer, at vandselskabernes aktiviteter som f.eks. salg af bi- eller overskudsprodukter, varme og el produceret på spildevandsslam samt udnyttelse af fysisk overkapacitet, kan indgå i hovedvirksomheden.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at nogle af de aktiviteter, der med den gældende regulering er kategoriseret som tilknyttet virksomhed, samtidig er aktiviteter som vandselskabet er pålagt at udføre i medfør af lovgivningen. Det gælder f.eks. hvis vandselskabet er blevet pålagt at varetage den obligatoriske tømning af septiktanke. Det gælder også affaldshåndtering, hvor der i praksis er et betydeligt sammenfald mellem håndtering af vandselskabets affalds- eller restprodukter som led i hovedvirksomheden og salg af overskuds- og biprodukter som tilknyttet virksomhed. Endvidere kan kravet om selskabsmæssig adskillelse mellem vandselskaber og affaldshåndtering efter den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 1, forhindre optimal udnyttelse af vandselskabernes ressourcer, f.eks. spildevandsslammet.

Det er endvidere vurderingen, at bekendtgørelsen ikke sikrer, at vandselskaberne i tilstrækkeligt omfang kan varetage de opgaver, som vandselskaberne skal varetage i overensstemmelse med hensigten med betalingslovens regler om medfinansieringsordningen. Betalingslovens regler er udmøntet i bekendtgørelsen om spildevandsforsyningssekskabers medfinansiering af kommunale og private projekter vedrørende tag- og overfladevand.

Det er endvidere vurderingen, at omsætningsgrænserne fastsat som absolutte beløb ikke tager højde for, at flere vandselskaber forventes at blive større ved fusioner, og at den absolutte omsætningsgrænse for tilknyttet virksomhed dermed bliver mest begrænsende for de fusionerede selskaber. Det er Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, at det samtidig er de største vandselskaber, der har størst potentiale for at bidrage til udvikling af teknologi inden for forsyningsvirksomhed, herunder teknologi der kan sikre en optimal udnyttelse af ressourcerne.

Det fremgår af vandsektorforligsaftalen, at vandselskaberne fremover skal have mulighed for at oprette en teknologiudviklingsfond inden for fondslovens almindelige rammer.

3.1.3.3. Den foreslåede ordning

Det er hensigten, at vandselskaberne skal kunne udnytte ressourcerne, f.eks. ved at sælge overskuds- og biprodukter eller varme og el, som er produceret på grundlag af ressourcerne, som et led i forsyningsaktiviteterne. Det forventes derfor, at bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed ændres, så den ikke omfatter aktiviteter, som vandselskaber skal kunne udføre som et led i forsyningsens hovedvirksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, f.eks. aktiviteter til udnyttelse af ressourcerne fra forsyningsvirksomheden eller udnyttelse af forsyningsens anlæg i form af bygninger, lokaler eller fast ejendom. Det er ikke hensigten med ændringen, at vandselskaber f.eks. skal kunne opbygge kapacitet med henblik på udleje eller lignende, eller at et vandselskab skal kunne varetage konventionel affaldsforbrænding, hvor vandselskabets eget affald udgør en mindre del. Der henvises endvidere til forslaget om ophævelse af kravet om selskabsmæssig adskillelse mellem vandselskaber og affaldshåndtering, jf. lovforslagets § 1, nr. 34. Det er endvidere hensigten, at aktiviteter som vandselskaber er pålagt i medfør af lovgivningen, f.eks. obligatoriske tømningsordninger for septiktanke, skal kunne udføres inden for vandselskabet uden selskabsmæssig adskillelse. Det er ikke hensigten at ændre på betalingsreglerne for de obligatoriske tømningsordninger. For klimatilpasningsprojekter, som er omfattet af betalingslovens regler om medfinansiering, er det hensigten at vandselskaberne fortsat skal kunne varetage driften af projekterne, men inden for hovedvirksomheden, og således at den kommunale skattefinansierede del fortsat skal betales af kommunen.

Det foreslås, at der i lovens § 18, stk. 3, fastsættes en bestemmelse om, at den øvre grænse for selskabernes akkumulerede omsætning med tilknyttet virksomhed skal følge omsætningen i hovedvirksomheden, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Det fremgår af den politiske aftale, at denne øvre grænse fastsættes til 3 procent. Der er således ikke længere en beløbsmæssig højeste grænse.

De nærmere regler om vandselskabernes tilknyttede virksomhed og afgrænsning til hovedvirksomheden, samt om omsætningsgrænsen, foreslås fastsat i bekendtgørelse om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed med hjemmel i den foreslåede § 18, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Det foreslås endvidere, at vandselskaberne får mulighed for at opkræve midler til dækning af indbetaling til en fond oprettet i medfør af fondsloven og regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres, jf. lovforslagets § 2, nr. 44 og § 3, nr. 3.

En sådan fond vil, i modsætning til den eksisterende Vandsektorens Teknologiudviklingsfond, ikke være en del af den statslige forvaltning og vil derfor ikke være underlagt Rigsrevisionens tilsyn. Fondsloven medfører, at uddelinger fra en fond omfattet heraf skal være i overensstemmelse med fondens formål, og fonden vil være omfattet af almindelige revisionsforpligtelser. For at sikre, at der kun uddeles midler til udvikling og demonstration af vandteknologi, foreslås det, at den nye fonds formål indsættes direkte i hjemlen til vandselskabernes opkrævning af midler til indbetaling til fonden.

Ligesom vandselskabernes eventuelle supplerende udgifter til den eksisterende Vandsektorens Teknologiudviklingsfond vil også udgifter til en fond oprettet i medfør af fondsloven indgå i den totaløkonomiske benchmarking af vandselskaberne efter dette lovforslag og dermed i de kommende generelle og individuelle effektiviseringskrav, som bliver stillet til vandselskaberne.

3.1.4. Forsyningssekretariatets opgaver og finansiering

3.1.4.1. Gældende ret

Vandsektorlovens kapitel 4 indeholder regler om Forsyningssekretariatets virksomhed. Forsyningssekretariatet blev oprettet med henblik på at gennemføre benchmarking og fastsætte prislofter for vandselskaberne, orientere offentligheden om benchmarkingens resultater og varetage kontrolfunktionen vedrørende vandselskabernes interne overvågningsordning, jf. den gældende vandsektorlovs § 9, stk. 2. Forsyningssekretariatet er endvidere indberetningsmyndighed i henhold til § 4 i stoploven, jf. den gældende vandsektorlovs § 9, stk. 3. Forsyningssekretariatet servicere og beskæftiger sig alene med de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorloven og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking. ~~vandselskaberne og finansieres alene af afgifter betalt af vandselskaberne.~~

~~De nærmere regler for Forsyningssekretariatets arbejde er fastlagt i prisloftsbekendtgørelsen. I henhold til prisloftbekendtgørelsen er det blandt andet Forsyningssekretariatet opgave at fastsætte prislofter og effektiviseringskrav for vandselskaberne, fore kontrol med overholdelse af prislofterne, og vurdere hvornår vandselskaberne kan få tillæg til prisloftet.~~

Forsyningssekretariatets etablering og drift finansieres af de vandselskaber, der er omfattet af prisloftsreguleringen den gældende vandsektorlov samt de vandselskaber, som frivilligt deltager i den -resultatorienterede benchmarking, jf. den gældende vandsektorlovs § 10, stk. 1. De vandselskaber, der benchmarkes og får fastsat prislofter betaler årligt 31.000 kr. (2009), mens de vandselskaber, der frivilligt deltager i benchmarkingen årligt betaler 11.357 kr. (2009), jf. den gældende vandsektorlovs § 10, stk. 2. Beløbene afhænger ikke af vandselskabernes størrelse. Forsyningssekretariatet er desuden blevet tilført supplerende midlertidige bevillinger finansieret af staten i 2013 og 2015, som følge af en udvidelse af Forsyningssekretariatets opgaveportefølje.

~~De nærmere regler for Forsyningssekretariatets arbejde er fastlagt i prisloftsbekendtgørelsen. I henhold til prisloftbekendtgørelsen er det blandt andet Forsyningssekretariatet opgave at fastsætte prislofter og effektiviseringskrav for vandselskaberne, fore kontrol med overholdelse af prislofterne, og vurdere hvornår vandselskaberne kan få tillæg til prisloftet.~~

Bekendtgørelse nr. ~~[1467-xx]~~ af ~~[16. december 2009xx]~~ om Forsyningssekretariatets virksomhed indeholder regler for Forsyningssekretariatets virksomhed, herunder og regler om betaling og ~~opkrævning~~ opkrævning af vandselskabernes afgift.

3.1.4.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at der fortsat er behov for, at Forsyningssekretariatet varetager benchmarking af vandselskaberne, fastlægger indtægts- og kontrolrammer og orienterer offentligheden om benchmarkingens resultater. Der vil endvidere være behov for, at Forsyningssekretariatet udvikler en ny totaløkonomisk benchmarkingmodel, som skal bruges som grundlag for fastsættelse af indtægtsrammer for vandselskaberne.

Finansieringen af Forsyningssekretariatet skal svare til de opgaver, som Forsyningssekretariatet skal varetage. Forsyningssekretariatets ~~ressourcebehov omkostningsniveau forventes har vist sig~~ at variere fra år til år, ligesom det hvilket f.eks. var tilfældet, da Forsyningssekretariatet fik tillagt yderligere opgaver i forbindelse med håndtering af vandselskabernes ansøgninger om tillæg til prisloft i forbindelse med spildevandsforsyningssselskabers medfinansiering af klimatilpasningsprojekter.

Finansieringsmodellen i den gældende vandsektorlov er ikke tilstrækkeligt fleksibel, til at varetage Forsyningssekretariatets varierende ressourcebehov og omkostningsniveau. Der er behov for en model, som både tager både højde for Forsyningssekretariatets varierende omkostningsniveau og ressourcebehov og eventuelle ændringer i antallet af lovomfattede vandselskaber. Hvis antallet af vandselskaber reduceres, f.eks. som følge af fusioner, vil den nugældende model indebære, at finansieringen af Forsyningssekretariatet udhules. Endelig er der behov for en model, som i højere grad sikrer en ligelig behandling af forbrugerne. Da vandselskaberne omvælter afgiften til Forsyningssekretariatet kan inkluderes i vandtaksterne på forbrugerne, er det således forbrugerne, som indirekte betaler afgiften. Den nugældende model tager ikke højde for hvor mange forbrugere, som er tilknyttet det enkelte vandselskab og vandselskabernes størrelse. Den takstforøgelse, som den enkelte forbruger vil få som følge af vandselskabernes afgiftsbetaling til Forsyningssekretariatet, varierer derfor væsentligt afhængigt af, om forbrugerne er tilknyttet et stort eller lille vandselskab med mange eller få forbrugere tilknyttet. I et stort vandselskab med mange forbrugere er der således flere forbrugere som deles om at betale afgiften sammenlignet med et lille vandselskab med få forbrugere tilknyttet.

I evalueringen af vandsektorloven er der peget på, at mange vandselskaber efterlyser en endnu tættere dialog mellem branchen og Forsyningssekretariatet. Der peges derudover på, at det er administrativt tungt og overflødigt for vandselskaberne at opstille et program for intern overvågning, som skal indberettes til Forsyningssekretariatet. Se nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 35.

3.1.4.3. Den foreslåede ordning

Eftersom Forsyningssekretariatets finansieringsbehov kan variere fra år til år, er det fordelagtigt at anvende en fleksibel finansieringsmodel. Det foreslås derfor, at vandselskabernes afgift til Forsyningssekretariatet fastsættes årligt på finansloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 22. Det foreslås desuden, at afgiften til Forsyningssekretariatet fortsat skal betales af vandselskaber, som er omfattet af vandsektorloven, jf. den foreslåede § 2, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. Derudover foreslås det, at vandselskabernes samlede afgift sammensættes dels af en grundafgift for vandselskaber, som deltager i den totaløkonomiske benchmarking og dels af en kubikmeterafhængig differentieret afgift for alle vandselskaber, jf. det foreslåede stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 22. Med denne model kan der tages højde for Forsyningssekretariatets varierende ressourcebehov. Det foreslås, at afgiften betales af vandselskaber, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

I henhold til lovforslagets § 1, nr. 22 skal vandselskaber som deltager i den totaløkonomiske benchmarking (vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking), både betale grundafgiften og den kubikmeterafhængige differentierede afgift. Vandselskaber som ikke deltager i den totaløkonomiske benchmarking (vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter) skal derimod kun betale den differentierede kubikmeterafhængige afgift. Denne differentiering forskelsbehandling begrundes i, at Forsyningssekretariatet bruger flere ressourcer på de vandselskaber, som skal deltage i den totaløkonomiske benchmarking. Grundafgiften skal repræsentere denne forskel. Grundafgiften afspejler ikke nødvendigvis Forsyningssekretariatets reelle ekstraomkostninger men differentierer adskiller betalingen for vandselskaber, som deltager i den totaløkonomiske benchmarking, fra vandselskaber, som ikke deltager. Størrelsen af den differentierede afgift for det enkelte selskab afhænger af vandselskabets årligt debiterede vandmængde, idet den differentierede afgift udgøres af en afgift pr. kubikmeter af vandselskabets årligt debiterede vandmængde (kubikmeterafgift). Da denne afgiftsmodel medfører,

at afgiften for det enkelte vandselskab bl.a. afhænger af antal kubikmeter i vandselskabets årligt debiterede vandmængde, vil afgiftsmodellen give et mere ensartet udslag på vandprisen for forbrugerne, uanset om de bliver betjent af et vandselskab med mange eller få tilknyttede forbrugere.

Forsyningssekretariatets omkostningsniveau er fastsat til 13,5 mio. kr. i 2016, og forventes at være faldende i de umiddelbart efterfølgende år. Forsyningssekretariatets afgiftsindtægt i 2015 var 10 mio. kr. Det øgede omkostningsniveau skyldes bl.a. en tilpasning til det reelle antal afgiftspligtige vandselskaber, Forsyningssekretariatets udvidede opgaveportefølje samt at Forsyningssekretariatet skal udvikle og drifte en ny og mere omfattende benchmarkingmodel. Eftersom Forsyningssekretariatets omkostningsniveau forventes at variere fra år til år, er det fordelagtigt at anvende en fleksibel afgiftsmodel. Det foreslås derfor, at Da både grundafgiften og kubikmeterafgiften (til udregning af kubikmetertakstenden differentierede afgift) skal udregnes på baggrund af Forsyningssekretariatets årlige ressourcebehov samt hvor mange vandselskaber som er omfattet af vandsektorlovet i det pågældende år, foreslås det, at grundafgiften og kubikmetertaksten fastsættes årligt på finansloven.

Energi-, forsynings- og klimaministerens bemyndigelse i den gældende vandsektorlovs § 9, stk. 5 forventes udmøntet således, at der fastsættes nærmere regler om, at Forsyningssekretariatets tilsyn med samt regulering og vejledning af vandsektoren f.eks. skal indeholde dialogbaserede elementer med henblik på at inddrage branchen i arbejdet med f.eks. udarbejdelse af nye modeller og lignende.

3.1.5. Mulighed for vand- og spildevandsbranchens oprettelse af privat tvistløsningsorgan

3.1.5.1. Gældende ret

Vandselskabernes forbrugere kan i medfør af lov nr. 524 af 29. april 2015 om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager (forbrugerklageloven) § 19 klage til Forbrugerklagenævnet over vandselskabernes leveringsbetingelser. Forbrugere (*Forbrugere* forstås i overensstemmelse med forbrugerklagelovens definition) kan indbringe klager, der udspringer af forsyningsaftalen mellem forbrugeren og vandselskabet, herunder vedrørende opkrævning af takster, forkert måling, forkert opgørelse af opkrævede restancer, forkert håndtering af inddrivelse hos dårlige betalere m.v.

Forbrugerklageloven hjemler i § 6 mulighed for, at forbrugere kan klage over erhvervsdrivende ved private tvistløsningsorganer, som omfatter bestemte brancher eller andre afgrænsede områder. Det er en forudsætning, at det private tvistløsningsorgan er godkendt af erhvervs- og vækstministeren.

Forbrugerklagelovens § 6 indeholder en række minimumskrav til, hvilke bestemmelser tvistløsningsorganets vedtægter skal indeholde. Vedtægterne skal bl.a. indeholde bestemmelser om organets sammensætning, sagsbehandling, uafhængighed, gebyrer og omkostninger. Derudover er det et krav, at tvistløsningsorganets formand og eventuelle næstformand skal være dommere. Det følger af forbrugerklagelovens § 6, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mod betaling kan fungere som sekretariat for godkendte tvistløsningsorganer.

Erhvervsdrivende falder som udgangspunkt uden for forbrugerklagelovens definition af "forbruger", hvorfor gældende ret som udgangspunkt ikke giver mulighed for, at virksomheder kan få behandlet civilretlige klager over vandselskabers leveringsbetingelser ved et klagenævn.

3.1.5.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Med vandsektorforligsaftalens afsnit 6 har forligskredsen ønsket at sikre forbrugeres og virksomheders muligheder for at klage over vandselskabernes leveringsvilkår. Det fremgår af

forligsaftalen, at dette for eksempel kan ske ved etablering af et privat tvistløsningsorgan, hvor både forbrugere og erhvervsdrivende kan klage over vandselskabernes leveringsvilkår.

Energi- Forsynings og Klimaministeriet vurderer, at hvisvand- og spildevandsbranchen selv opretter et privat tvistløsningsorgan for forbrugere og virksomheder og dermed også selv udfærdiger vedtægterne, og herunder beslutter at sammensætningen af tvistløsningsorganet, vil dette kunne medføre, at branchen i høj grad efterlever organets afgørelser. Derudover er det en fordel, at faste repræsentanter med indgående branchekendskab kan deltage ved behandling af klagesagerne. Derigennem etableres et grundlag for, at branchen er med til at tage ansvar for samspillet med deres kunder, herunder at deres kunder behandles rimeligt og ensartet. På den måde skabes der gode muligheder for, at vandselskaberne i høj grad efterlever et sådant tvistløsningsorgans konkrete afgørelser.

På energiforsyningsområdet, som på en række punkter har ligheder med vand- og spildevandsforsyningsområdet i relation til klagesager, blev der i 2004 oprettet et godkendt, privat tvistløsningsorgan (Ankenævnet på Energiområdet). Dette ankenævn har opbygget en faglig praksis for behandling af klagesager på forsyningsområdet for el, gas og varme. Vedrørende fordeling af omkostninger til driften har de stiftende brancheorganisationer aftalt, hvorledes fordelingsnøglen er mellem de tre forsyningsområder. Fordelingsnøglen fastsættes hvert år ved en budgetforhandling og beregnes på baggrund af hver forsyningsområdes ressourceforbrug. Hvert forsyningsområde finansierer således udgifterne til de klagesager, som henhører under deres forsyningsområde.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at der vil være betydelige synergieffekter forbundet med at indføre mulighed for, at behandlingen af forbrugerklager og virksomhedsklager over vand- og spildevandsforsyningssektors leveringsvilkår kan ske i et privat tvistløsningsorgan efter principperne i forbrugerklagelovens § 6 og heraf afledt ret, herunder ved en udvidelse af de eksisterende Ankenævne på Energiområdet.

3.1.5.3. Foreslået ordning

Det foreslås, at energi- forsynings- og klimaministerien med en ændring af vandsektorloven får hjemmel til at godkende oprettelsen af og vedtægterne for et privat tvistløsningsorgan, der behandler civilretlige tvister, som udspringer af forsyningsaftalen mellem erhvervsdrivende og vandselskaber. Tvisterne kan for eksempel omhandle leveringsvilkår, herunder om måling, opgørelse af opkrævede restancer, forhold vedrørende opkrævning af bidrag, herunder spildevandsforsyningssektors opgørelse vedrørende særbidrag, håndtering af inddrivelse hos dårlige betalere m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 25. Forhold som er bestemt ved en myndighedsafgørelse er ikke omfattet af det, som et sådant tvistløsningsorgan kan tage stilling til.

Det foreslås, at godkendelse skal ske efter ansøgning på baggrund af vedtægter, som de stiftende organisationer har udarbejdet. Videre foreslås det, at der opstilles en række minimumsbetingelser til vedtægterne i det foreslåede stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 25. De konkrete kriterier vil dog blive fastlagt endeligt i forbindelse med godkendelsen. Der vil i den forbindelse tages udgangspunkt i principperne for forbrugerklagelovens § 6, herunder ved hensyntagen til særlige forhold, der gør sig gældende for vand- og spildevandsbranchen.

Det foreslås, at forbrugerklagelovens kapitel 8 om tvangsfuldbyrdelse for afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet eller et godkendt privat tvistløsningsorgan også finder anvendelse på et privat tvistløsningsorgan, jf. lovforslagets § 1, nr. 25.

Videre foreslås det at indsætte hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for godkendelse, herunder vedrørende klagegebyrer, og at ministeren kan tidsbegrænse eller tilbagekalde en godkendelse, hvis betingelserne for at godkendelsen blev givet ikke længere skønnes at være til stede. Det foreslås også, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om tvistløsningsorganets behandling af sager, herunder om afvisning af sager og sagsbehandlingsfrister.

Endvidere foreslåes det i lovforslagets § 1, nr. 25, at indsætte § 12 b, som sikrer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har hjemmel til at fungere som sekretariat for et godkendt privat tvistløsningsorgan, jf. den foreslåede § 12 a, stk. 1, og oppebære indtægter herved.

Samtidigt foreslås en ændring af betalingsloven for spildevand og vandforsyningsloven, så vandselskaberne over vand- og spildevandstaksterne får mulighed for at opkræve midler til oprettelsen og driften af et sådant tvistløsningsorgan, jf. lovforslagets § 2, nr. 45, og § 3, nr. 3.

Ændringerne medfører en mulighed for vand- og spildevandsbranchen, herunder for vandselskaberne, og pålægger ingen pligter.

3.2. Vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven, betalingsloven og stoploven

3.2.1. Strukturudvikling

Evalueringsrapporten har påpeget, at der er store effektiviseringsgevinster at hente ved at lægge forsyningsområder sammen med henblik på at skabe stordriftsfordele. Det gælder navnlig ved fusioner af vandselskaber, hvilket vil sige, at to eller flere vandselskaber – oftest på tværs af kommunegrænser – fusionerer til ét vandselskab. Evalueringen har også vist, at den gældende regulering på følgende punkter kan virke hæmmende for sammenlægning og fusioner:

1. afskæring af fastsættelse af differentierede takster, og
2. stoplovens regler om modregning i bloktilskuddet ved selskabsmæssige omstruktureringer.

3.2.1.1. Takster for vand og spildevand

3.2.1.1.1 Gældende ret

Vand- og spildevandstaksterne fastsættes af de enkelte selskaber efter reglerne i vandforsyningsloven og betalingsloven, hvorefter taksterne godkendes af kommunalbestyrelsen.

For så vidt angår vandforsyning regulerer den gældende vandforsyningslovs § 52 a, hvilke omkostninger en vandforsyning kan få dækket over taksterne. Ved takster forstås de anlægs- og driftsbidrag, som vandforsyningen er berettiget til at opkræve fra de tilsluttede ejendomme. Anlægsbidrag betales ved tilslutning til vandforsyningen og driftsbidrag betales for den løbende modtagelse af vand. Anlægsbidragets størrelse og de løbende driftsbidrag, skal tilsammen dække vandselskabets nødvendige omkostninger, herunder til udførelse, drift og vedligeholdelse af vandforsyningsanlægget samt administration. Taksterne betales af de ejendommejerere, der er tilsluttet vandforsyningen. Den almene vandforsyning fastsætter årligt anlægs- og driftsbidragene under overholdelse af vandselskabets prisloft.

Anlægsbidraget er et engangsbidrag, der opkræves fra en ejendom i forbindelse med ejendommens tilslutning til vandforsyningen og er normalt opdelt i et bidrag til vandforsyningens hovedanlæg, et bidrag til forsyningsledninger og et bidrag til stikledning. Anlægsbidrag, der ikke er fastsat i takstbladet, skal aftales særskilt med vandforsyningen, og det fastsatte beløb skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Driftsbidraget betales løbende, dvs. én eller flere gange årligt, for alt leveret

vand. Driftsbidraget består af et bidrag baseret på det målte forbrug samt eventuelt et supplerende fast driftsbidrag.

Som hovedregel skal det faste driftsbidrag samt kubikmeterprisen være ens for alle, hvilket afspejler et solidaritetsprincip. Vandforsyningsloven er dog ikke til hinder for, at der undtagelsesvist fastsættes differentierede takster i delområder i et forsyningsområde. Det er en forudsætning, at en eventuel differentiering er baseret på saglige og objektive kriterier, og at differentieringen skal ske på grundlag af vandforsyningslovens formål, hvilket vil sige omkostningdækning, prissætning med tilskyndelsesvirkning, og at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag.

For så vidt angår spildevand fremgår det af den gældende betalingslovs § 1, stk. 4, at udgifter til udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg og anlæg, der er etableret efter den gældende betalingslovs § 7 a, dækkes over taksterne af ejerne af de berørte faste ejendomme, der tilleder til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg, eller som er kontraktligt tilknyttet spildevandsforsyningsselskabet. Betaling for spildevand er opdelt i et tilslutningsbidrag, som efter loven er fastsat som standardtilslutningsbidrag, og et vandafledningsbidrag, som kan være opdelt i et fast bidrag og et kubikmeterafhængigt bidrag.

Det kubikmeterafhængige bidrag er for ejendomme, som opererer på markedsmæssige vilkår, differentieret efter en degressiv trappe, hvorfor der betales den højeste takst for de 500 først afledte kubikmeter spildevand og mindst for de sidste. Hertil kommer ejendomme, som har fået tilladelse til at aflede efter det justerede betalingsprincip, hvilket indebærer, at ejendommen selv sørger for transport af spildevandet til renseanlægget, men betaler spildevandsforsyningsselskabet for selve rensningen.

Desuden opkræves særbidrag fra ejendomme, der tilleder særligt forurenede spildevand, hvis behandlingen giver anledning til udgiftskrævende foranstaltninger for spildevandsforsyningsselskabet. Spildevandsforsyningsselskabet kan endvidere i særlige tilfælde fritage konkrete ejendomme for betaling af vandafledningsbidrag for tilledning af vand fra afværgepumpninger, filterskyllevand, kølevand og opsamlet regnvand.

Lovgivningen for spildevandsforsyningsselskabernes takstopkrævning afspejler således som udgangspunkt et *solidaritetsprincip*, hvilket indebærer, at der ikke kan fastsættes forskellige takster for de forskellige tilsluttede ejendomme uanset geografisk beliggenhed inden for selskabets forsyningsområde.

Vandselskaberne skal fastsætte taksterne på en sådan måde, at det af Forsyningssekretariatet for det enkelte vandselskab fastsatte prisloft overholdes. Kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor vandselskabet er beliggende, påser overholdelsen af reglerne om takstfastsættelse ved en årlig godkendelse af bidrag, regulativ og vedtægter. Det er det selskabsretlige hjemsted, som er afgørende for, hvilken kommune der skal godkende taksterne.

3.2.1.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Der er i evalueringen påvist et stort effektiviseringspotentiale i sammenlægning af vandselskaber på tværs af kommunegrænser. Prisbestemmelser i sektorlovene for vand og spildevand kan være til hinder for at udnytte dette potentiale, da der ikke tages højde for, at der kan være et ønske om at differentiere taksterne i et forsyningsområde, hvis f.eks. forsyningsområdet strækker sig over mere end én kommune.

Solidaritetsprincippet kan derfor udgøre en betydelig barriere for, at beslutningen om konsolidering træffes. Det kan netop være hensigtsmæssigt at sikre, at forbrugere, som inden en fusion løbende har betalt for en forsvarlig og langsigtet investering i velfungerende anlæg, ikke kommer til at betale for manglende investering i forældede anlæg, som tidligere har været finansieret af lavere takster opkrævet hos andre forbrugere.

Uafhængigt af de omstændigheder, som kan ligge til grund forud for en fusion, kan der også fremadrettet være forskel på kommunernes ambitionsniveau med hensyn til fastsættelse af serviceniveau og krav til miljøinvesteringer, ligesom der kan være forskellige miljømæssige behov, som bør kunne udmøntes i differentierede takster.

Det er uhensigtsmæssigt, at vandsselskabets hjemstedskommune skal godkende taksterne for hele selskabets forsyningsområde, da det vurderes at være en hindring for fusioner, idet mange kommuner ønsker at have parlamentarisk indflydelse på de udgifter, som pålægges kommunens borgere.

3.2.1.1.3. Forslået ordning

Lovforslaget indeholder ændringer, der gør det muligt for vandselskaberne at fastsætte differentierede takster for samme type forbrugere inden for vandselskabets forsyningsområde.

Det foreslås, at vandselskaber midlertidigt eller permanent kan fastsætte differentierede takster, jf. det foreslåede stk. 1 i lovforslagets § 2, nr. 51 samt lovforslagets § 3, nr. 4. Forslaget indebærer, at differentierede takster inden for et vandselskabs forsyningsområde alene kan fastsættes, hvis differentieringen er saglig og objektiv.

For så vidt angår vandforsyning er der tale om en præcisering af gældende ret. Med bestemmelsen præciseres det således, at der alene kan differentieres, hvis det sker på objektivt og sagligt grundlag. For så vidt angår spildevand er de foreslåede regler om forskellige takster for forskellige geografiske områder en justering af det gældende solidaritetsprincip.

Differentiering af taksterne kan fortsat ikke begrundes alene i, at der er forskel på, hvor store omkostninger den enkelte ejendom giver anledning til, udelukkende fordi en tilsluttet ejendom er placeret længere væk fra vandselskabet end andre. Differentiering udelukkende af geografiske årsager vil således fortsat være udelukket, og solidaritetsprincippet skal opretholdes inden for eventuelle geografisk afgrænsede områder, hvorimellem der er differentieret på sagligt og objektivt grundlag. Afstand til vandselskabet anses ikke som saglig grund.

En kommunalbestyrelse kan ved aftale med en anden kommunalbestyrelse delgere sin kompetence til godkendelse af takster. En sådan aftale vil indebære sideordnet delegation til en anden myndighed. Kommunens aftale bør være så tilstrækkelig klar, at det fremgår, hvordan aftalen skal kunne håndhæves, og hvordan en kommune skal kunne komme ud af den pågældende aftale igen.

Det foreslås endvidere, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om vandselskabernes fastsættelse af differentierede takster, jf. lovforslagets § 2, nr. 54 og § 3, nr. 6. Det er ikke hensigten at udnytte bemyndigelsen i første omgang, men det kan ikke udelukkes, at det kan blive nødvendigt at fastsætte regler om vandselskabernes differentierede takstfastsættelse, idet der over tid vil kunne opstå nye områder, som kan være objektive og saglige, men hvor både vandselskaber og kommuner bliver i tvivl om, hvad der muligt. Ministeren får med bemyndigelsen således hjemmel til at fastsætte regler om, hvad der menes med objektive og saglige grunde til at differentiere taksterne, samt hvilke grunde, som er objektive og saglige. Bemyndigelsen indebærer

også, at ministeren kan fastsætte regler om, hvordan vandselskaberne kan fastsætte differentierede takster.

3.2.1.2. Stoploven

3.2.1.2.1. Gældende ret

Kommuner, der ejer vandselskaber direkte eller indirekte, er omfattet af stoploven. Loven finder anvendelse på kommunale vandforsyninger og kommunale spildevandforsyninger. Denne lov stiller krav om, at kommunerne modregnes i bloktilskuddet, hvis de opnår et vederlag eller andre værdier ved uddelinger fra et af dem ejet vandselskab. Efter den gældende § 2, stk. 3, registrerer kommuner også uddelinger og afståelsessummer nede i ejerstrukturen, når der er tale om uddelinger fra eller vederlag ved afståelse af ejerandele eller aktiviteter i virksomheder omfattet af den gældende stoplovs § 1, og modtageren er en af kommunen direkte eller indirekte ejet virksomhed. Ved afståelser af forsyningsaktiviteter og registrering efter den gældende § 2, stk. 3, vil modtageren af vederlaget dog være den forsyningsvirksomhed, som afstår aktiviteten. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i el- og varmforsyningslovenes bestemmelser om modregning i bloktilskuddet, som ellers danner grundlag for stoploven.

Kommunalt ejede vandselskaber kan efter den gældende § 2, stk. 4, foretage visse omstruktureringer uden at blive modregnet efter lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandforsyninger. Det er tilfældet, hvis de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de virksomheder, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandel i samme indbyrdes forhold i den virksomhed eller de virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Der er i dag ikke regler om værdisætning af vandselskaber, som skal indgå i selskabsmæssige omstruktureringer, herunder fusioner.

3.2.1.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Der findes ikke længere kommunalt ejede vandforsyninger og spildevandforsyninger, da vand- og spildevandforsyning med vandsektorlovens § 15 er udskilt fra kommunerne i aktie- eller anpartsselskaber. Lovens titel og anvendelsesområde bør således konsekvensrettes med henblik på at afspejle disse organisatoriske krav.

Det vurderes, at reglerne i stoploven ikke er til hinder for omstruktureringer, herunder fusioner, af vandselskaber og multiforsyningskoncerne, jf. § 2, stk. 4. Det er dog en afgørende forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at de enkelte vandselskaber inden en fusion værdiansættes korrekt, således, at kommunernes ejerandele værdimæssigt er ens før og efter omstruktureringen, da forkert værdiansættelse og deraf følgende forkerte ejerandele vil udløse modregning for kommunerne. Det vurderes, at denne risiko for modregning i bloktilskuddet kan afholde kommuner fra fusioner af vandselskaber.

3.2.1.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at lovens titel ændres til lov om kommuners afståelse af vandselskaber, ligesom § 1 nyaffattes med henblik på at afspejle, at vandforsyning og spildevandforsyning ikke længere kan drives som en del af kommunerne, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Værdiansættelse af vandselskaber, som skal indgå i en selskabsmæssig omstrukturering, opleves som et problem for branchen, hvilket kan medføre, at effektiviseringspotentialet ved fusioner ikke udledes. Det foreslås derfor, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om betingelser for, at en selskabsmæssig omstrukturering er registreringsfritaget, herunder hvad der forstås ved direkte eller indirekte ejerandel i samme indbyrdes forhold, og om den værdiansættelse, som sker forud for den selskabsmæssige omstrukturering, jf. lovforslagets § 5,

nr. 4. Ministeren kan blandt andet fastsætte særlige kriterier for værdiansættelse, som medfører – hvis de opfyldes – at værdiansættelsen ikke udløser modregning. Værdiansættelsen vil i sådanne tilfælde per se være lovlig. Endvidere foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at kunne fastsætte, at indberetningsmyndigheden kan og/eller skal godkende forudgående, at en valgt værdiansættelse er korrekt og dermed ikke medfører modregning.

Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte regler om, hvilke selskabsmæssige omstruktureringer omhandlende overførsel af servicefunktioner til et serviceselskab fra vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, der ikke skal registreres, herunder kan der fastsættes krav til den selskabsmæssige omstrukturering.

På samme vis kan bemyndigelsen anvendes til at fastsætte regler om omstruktureringerne, som involverer selvstændige selskaber, som udøver tilknyttet virksomhed.

Udnyttelse er disse bemyndigelser vurderes at skabe langt større sikkerhed for vandselskaber og ejerkommuner i processen omkring fusioner og andre selskabsmæssige omstruktureringer.

3.2.2. Myndighed og drift

3.2.2.1. Den kommunale planlægning

Kommunerne er forpligtede til at udarbejde indsatsplaner og vandforsyningsplaner, efter reglerne i vandforsyningsloven, samt spildevandsplaner efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven.

3.2.2.1.1. Indsatsplaner efter vandforsyningsloven

3.2.2.1.1.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelserne skal udarbejde indsatsplaner med henblik på at sikre beskyttelsen af drikkevandsinteresserne, jf. vandforsyningslovens § 13. Indsatsplanerne skal udarbejdes for de af miljø- og fødevarerministeren udpegede indsatsområder, jf. vandforsyningslovens § 11 a, stk. 1, nr. 5. Indsatsplanerne skal omfatte retningslinjer for kommunernes myndighedsudøvelse og konkrete foranstaltninger med henblik på at sikre drikkevandet mod forurening fra alle relevante forureningskilder, f.eks. nitrat og sprøjtemidler.

Herudover har kommunalbestyrelsen eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg mulighed for at vedtage en supplerende indsatsplan for andre områder end udpegede indsatsområder, hvis kommunalbestyrelsen eller ejeren af det almene vandforsyningsanlæg vurderer, at den statslige udpegning er utilstrækkelig til at sikre kommunens eller vandforsyningsanlæggets interesser, jf. vandforsyningslovens § 13 a, stk. 1. Almene vandforsyningsanlæg er defineret i vandforsyningslovens § 3, stk. 3, som anlæg, som forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme. Begrebet ”almene vandforsyningsanlæg” samt ”ejere af almene vandforsyningsanlæg” ændres med dette lovforslag til ”almene vandforsyninger” overalt i vandforsyningsloven, se også bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2. Lovforslaget vil derfor herfra alene anvende begrebet ”almene vandforsyninger”.

En indsatsplan udarbejdet af en almen vandforsyning, jf. § 13 a, kan ikke vedtages endeligt før 12 uger efter, at kommunalbestyrelsen har modtaget det færdige udkast til planen, jf. vandforsyningslovens § 13 b, stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal her påse, at forslaget til plan ikke strider mod retningslinjer udstedt af ministeren, regler fastsat i medfør af lov om vandplanlægning eller indsatsplaner vedtaget efter § 13. Kommunalbestyrelsen kan lægge vægt på disse planer i forbindelse med skønsbaseret myndighedsudøvelse.

Indsatsplaner skal udarbejdes i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1319 af 21. december 2011 om indsatsplaner.

3.2.2.1.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Forligskredsen har i forligsaftalens afsnit 4 fastlagt, at det fremover alene skal være kommunalbestyrelsen, der er planlægningsmyndighed for indsatsplanlægning til drikkevandsbeskyttelse.

Formålet med vedtagelsen af den oprindelige vandsektorlov var bl.a. at sikre en klar adskillelse af myndighed og drift, således at alene myndigheder varetager skattefinansierede myndighedsopgaver, mens alene vandforsyningsselskaberne varetager den takstfinansierede drift af selskaberne.

Udarbejdelse af indsatsplaner er på denne baggrund en myndighedsopgave, der påhviler kommunalbestyrelsen. Den adskillelse af myndighed og drift, der er sket med vandsektorloven, er ikke slået igennem for så vidt angår indsatsplaner, idet en almen vandforsyning også har mulighed for at udarbejde en indsatsplan, jf. vandforsyningslovens § 13 a.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at udarbejdelse af indsatsplaner er så central en opgave, at det alene bør være myndigheder, der udfører den. Almene vandforsyninger, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3, bør som hidtil inddrages tæt i den kommunale proces med udarbejdelse og gennemførelse af indsatsplaner.

Miljø- og Fødevarerministeriet har oplyst til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, at det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at almene vandforsyninger alene i begrænset omfang har udnyttet den gældende kompetence.

3.2.2.1.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at en almen vandforsynings kompetence til at udarbejde indsatsplaner ophæves. Det vil herefter alene være kommuner, der som myndighed har kompetence til at udarbejde og vedtage indsatsplaner, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Som en konsekvens heraf foreslås, at vandforsyningslovens § 13 b, stk. 1, ændres, så det fremgår, at kompetencen efter § 13 a alene tilfalder kommunalbestyrelser, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, og at vandforsyningslovens § 13 b, stk. 6, ophæves, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Der ændres ikke på almene vandforsyningers mulighed for at indgå aftaler med henblik på at gennemføre en af kommunen vedtaget indsatsplan, jf. den gældende § 13 d, samt at indregne udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som vandselskabet indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang overvågning og beskyttelse, der ligger uden for den offentlige grundvandsbeskyttelse, er nødvendig eller hensigtsmæssig for den almene vandforsyning, jf. den gældende § 52 a, nr. 10.

Bekendtgørelse om indsatsplaner vil blive konsekvensrettet som følge af de foreslåede ændringer.

3.2.2.1.2. Spildevandsplaner efter miljøbeskyttelsesloven

3.2.2.1.2.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en plan for bortskaffelse af spildevand, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32. I bestemmelsen fastsættes en række krav til indhold og vedtagelse af spildevandsplanen. Miljø- og fødevarerministeren har i bekendtgørelse nr. 1448 af 11. december 2007 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4

(spildevandsbekendtgørelsen) fastsat nærmere regler om spildevandsplaner, herunder yderligere krav til indholdet af spildevandsplaner.

De kommunale spildevandsplaner regulerer udviklingen på spildevandsområdet i kommunen, og sætter rammerne for de konkrete afgørelser, som kommunen skal træffe på området. Spildevandsplanen må ikke være i strid med kommuneplanlægningen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 2.

Spildevandsplanen skal indeholde oplysninger om eksisterende og planlagte kloakeringsområder og renseforanstaltninger, områder, hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at ophæve tilslutningsretten og -pligten helt eller delvist, områder, hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at give en ejendom tilladelse til direkte tilslutning til spildevandsrenseforsyningselskabet, eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker nedsivning, og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der skal ske afledning til nedsivningsanlæg, eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker rensning svarende til et bestemt rensniveau, og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der skal ske rensning svarende til et bestemt rensniveau, hvorvidt der er tale om et spildevandsforsyningselskab omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, og afgrænsningen mellem de enkelte vandselskabers kloakeringsområder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 1, nr. 1-3 og nr. 5-8.

Herudover skal spildevandsplanen indeholde oplysninger om den eksisterende tilstand af kloakanlæg samt planlagte fornyelser af disse, jf. § 32, stk. 1, nr. 4, og efter hvilken tidsfølge projekterne forudsættes at være udarbejdet og anlæggene udført, jf. § 32, stk. 1, nr. 9.

Disse krav suppleres af spildevandsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, hvor det bl.a. fremgår af nr. 5, at spildevandsplanen skal indeholde en reoveringsplan for de kommunale kloakker med målsætning og prioritering af reoveringen. Reoveringsplanen skal endvidere indeholde en tids- og økonomiplan for arbejdet.

Kommuner kan samarbejde om udarbejdelsen af en spildevandsplan, f.eks. hvis der er spørgsmål, der berører mere end en kommune.

3.2.2.1.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Forligskredsen har i forligsaftalens afsnit 4 ønsket at gennemsigtigheden og den klare adskillelse mellem myndighed og drift fastholdes og styrkes.

Vandsektorloven har bl.a. til formål at adskille myndighed og drift. Kommunalbestyrelsen skal derfor ikke tage stilling til rene driftsmæssige spørgsmål. Dette gælder også i forbindelse med udarbejdelse af spildevandsplaner. Den kommunale spildevandsplan bør derfor alene omfatte planer for forsyning af områder i kommunen, herunder kommunale retningslinjer for myndighedsudøvelse, og ikke detaljerede driftsplaner. I forbindelse med myndighedsudøvelsen skal kommunalbestyrelsen administrere i overensstemmelse med spildevandsplanen.

Spildevandsforsyningselskabet har tilsvarende ansvaret for at tilrettelægge driften, så den kan sikre en effektiv forsyning, jf. formålet med adskillelsen af myndighed og drift i vandsektorlovens § 1. Spildevandsforsyningselskabet er ikke bundet af spildevandsplanen i dag.

De nuværende krav til indhold af spildevandsplanerne medfører risiko for, at den kommunale myndighedsudøvelse indeholder driftsmæssige spørgsmål.

Oplysninger om den eksisterende tilstand af kloakanlæg og planlagte fornyelser ligesom oplysninger om tidsfølge for udførelse af nye anlæg, § 32, stk. 1, nr. 4 og 9, vurderes at være af driftsmæssig karakter, og bør derfor ikke fremgå af spildevandsplanen. Med henblik på at forenkle reguleringen bør planen i stedet anvendes til, at kommunalbestyrelsen fastlægger forsyningsområder, herunder kloakeringsområder, mv. i overensstemmelse med § 32, stk. 1, nr. 1-3 og 5-8 samt til fastlæggelse af en forventet tidsplan for udbygning af forsyningsnettet.

Indholdet af spildevandsplaner er i dag reguleret af både miljøbeskyttelsesloven og spildevandsbekendtgørelsen. Kravene i henholdsvis loven og bekendtgørelsen er i et vist omfang overlappende. Med henblik på at forenkle lovgivningen bør de indholdsmæssige krav til spildevandsplanen alene fremgå af spildevandsbekendtgørelsen.

3.2.2.1.2.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at ensrette reguleringen og forenkle reglerne om spildevandsplaner foreslås det, at alle de indholdsmæssige krav til spildevandsplanen fremadrettet skal fremgå af spildevandsbekendtgørelsen, jf. lovforslagets § 4, nr. 3 og 4.

For at sikre den allerede gældende adskillelse af myndighed og drift forventes miljø- og fødevareministerens gældende bemyndigelse udnyttes således, at de kommunale spildevandsplaner fremover ikke omfatter spørgsmål af driftsmæssig karakter. I forbindelse med udnyttelse af ministerens bemyndigelse til fastsættelse af indholdskravene til spildevandsplanerne forventes der ikke at blive fastsat krav om udførlige oplysninger om den eksisterende tilstand af kloakanlæg samt planlagte fornyelser af anlæggene samt efter hvilken tidsfølge projekterne forudsættes at være udarbejdet og anlæggene udført, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 1, nr. 4 og 9 og spildevandsbekendtgørelsens § 5, nr. 5. Spildevandsplanen vil dog skulle indeholde en overordnet forventet tidsplan for gennemførelse af forsyningen i de fastsatte forsyningsområder, herunder kloakeringsområder. Spildevandsforsyningsselskabet vil fortsat efter anmodning fra kommunalbestyrelsen være forpligtet til at give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kommunalbestyrelsens udarbejdelse af en spildevandsplan, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32 a, stk. 1.

Det kan være hensigtsmæssigt, at spildevandsplanen er udarbejdet i samarbejde mellem flere kommuner, f.eks. i tilfælde af fusioner af spildevandsforsyningsselskaber på tværs af kommunegrænser. Dette er allerede muligt efter den gældende regulering, og der er derfor alene tale om en præcisering af loven, jf. sidste punktum i lovforslagets § 4, nr. 3.

Spildevandsbekendtgørelsen vil efter lovforslagets vedtagelse blive konsekvensrettet.

3.2.2.1.3. Vand- og spildevandsforsyningsforholdene i kommunen

3.2.2.1.3.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelserne er forpligtet til at forhandle vandforsyningsplanerne og spildevandsplanerne, jf. henholdsvis bekendtgørelse om vandforsyningsplanlægning § 2 og spildevandsbekendtgørelsens § 6, stk. 1. Der er ikke i loven fastsat særlige tidsmæssige krav til, hvornår kommunalbestyrelserne skal udarbejde, og dermed forhandle, nye planer.

Herudover er der ikke i dag fastsat særskilte krav til, at kommunalbestyrelsen skal drøfte vand- og spildevandsforsyningsforholdene, herunder den fremadrettede forsyningsstruktur, med alle kommunens almene vandforsyninger og alle spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven. Kommunalbestyrelserne vælger dog i vidt omfang allerede at gøre dette.

3.2.2.1.3.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Forligskredsen har i forligsaftalens afsnit 4 angivet, at en hensigtsmæssig vand- og spildevandsforsyning skal sikres ved, at kommunen som myndighed og vandselskaberne i kommunen mindst én gang om året drøfter forsyningsforholdene og behov for udbygning, med henblik på at sikre overensstemmelse mellem kommunens planlægningsindsats og vandselskabernes strategier.

Kommunalbestyrelsen har det overordnede ansvar for at planlægge udbygningen af forsyningsnettet i de enkelte kommuner. Det er derfor afgørende, at kommunerne sikrer løbende inddragelse af vandselskaberne.

Kommunerne bør derfor i kraft af deres myndighedsrolle drøfte forsyningsforholdene i kommunen med kommunens almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, mindst én gang årligt. På mødet skal drøftes behovet for udbygning af forsyningsnettet, herunder ledningsnet, faste anlæg mv. Drøftelsen skal sikre overensstemmelse mellem kommunens planlægningsindsats og vandselskabernes strategier.

Udover almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber findes et meget stort antal ikke-almene vandforsyninger og spildevandsanlæg, der ikke er en del af et spildevandsforsyningsselskab, som omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, f.eks. spildevandslaug. Miljø- og Fødevarerministeriet oplyser, at ministeriet anslår, at der findes op til 50.000 ikke-almene vandforsyninger, der kan forsyne op til 9 ejendomme pr. anlæg. Miljøministeriet har ligeledes oplyst Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet om, at Miljø- og Fødevarerministeriet anslår, at 360.000 ejendomme ikke er tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab.

Det er ikke hensigtsmæssigt, hvis kommunen skal drøfte forsyningsforholdene med ikke-almene vandforsyninger samt enkelt- og mindre udledere, f.eks. spildevandslaug, idet disse indvindere og udledere som alt overvejende hovedregel ikke efter hverken den gældende eller fremtidige regulering vil få krav om udbygning af f.eks. ledningsnettet, ligesom det meget store antal af de respektive grupper gør, at det vil være umuligt for kommunen meningsfyldt at drøfte forsyningsforholdene med alle indvindere eller udledere.

Dog vil det være hensigtsmæssigt for kommunen at inddrage alle almene vandforsyninger, uanset om disse er omfattet af vandsektorlovens regulering eller ej, idet alle almene vandforsyninger har forsyningspligt efter den gældende § 45, stk. 1.

3.2.2.1.3.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at sikre en øget dialog mellem kommunalbestyrelserne og almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber foreslås det, at kommunalbestyrelsen årligt skal drøfte forsyningsforholdene i kommunen med alle almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 11 og § 4, nr. 5. Der fastsættes ikke særlige formkrav til drøftelsen, og kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, hvorvidt den årlige drøftelse vil ske samlet for alle kommunens almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber eller f.eks. enkeltvist.

3.2.2.2. Forsyningssikkerhed

3.2.2.2.1. Forsyningspligt for almene vandforsyninger

3.2.2.2.1.1. Gældende ret

I henhold til vandforsyningslovens § 45, stk. 1, 1. pkt. er en almen vandforsyning forpligtet til på rimelige vilkår at overtage forsyningen af samtlige ejendomme inden for vandforsyningens

naturlige forsyningsområde. Det naturlige forsyningsområde skal forstås som det område, som en almen vandforsyning efter sin kapacitet og beliggenhed – herunder sin beliggenhed i forhold til andre anlæg – naturligt kan forsyne, samt at afstanden fra de konkrete anlæg til de ejendomme, der skal forsynes, er så kort, eller at der er så mange ejendomme om at dele udgifterne, at udlægningen af ledningen vil være en fornuftig disposition. De naturlige forsyningsområder adskiller sig fra de forsyningsområder, som fastlægges for de enkelte almene vandforsyninger i vandforsyningsplanen, idet disse forsyningsområder også omfatter områder, som først i fremtiden efter yderligere udbygning af områderne naturligt kan forsynes fra vandforsyningen. Almene vandforsyninger er således ikke i dag forpligtet til at forsyne ejendomme, der ligger uden for det naturlige forsyningsområde.

Dog kan miljø- og fødevarerministeren pålægge en almen vandforsyning, der er omfattet af vandsektorloven, at levere vand til bestemte områder, jf. lovens § 46, stk. 1. Leveringen kan være til områder, der kan ligge uden for vandforsyningens forsyningsområde eller uden for kommunen. Leveringspligten indeholder ikke en forpligtelse til direkte forsyning til forbrugerne, men alene en pligt til levering af vand til en anden almen vandforsyning, der herefter forsyner borgere og virksomheder.

Reglerne om almene vandforsyningers forsyningspligt suppleres bl.a. af kommunalbestyrelsens mulighed for at påbyde ejere af ejendomme tilslutning til et alment anlæg, jf. lovens § 29, stk. 3, 1. pkt.

Herudover har miljø- og fødevarerministeren mulighed for at pålægge en almen vandforsyning at foretage udbygninger af de fysiske anlæg, der hører til den almene vandforsyning, med henblik på at foretage udbygninger, der skønnes nødvendige af hensyn til vandforsyningsstrukturen, jf. lovens § 47, stk. 1.

3.2.2.2.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Det fremgår af forligsaftalens afsnit 4, at kommunernes styringsmuligheder til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsyningssikkerhed skal styrkes.

Som følge af den generelle tendens til konsolidering gennem sammenlægningerne i vandbranchen af de frivillige bestyrelser i de mindre, forbrugerejede almene vandforsyninger, kan der i enkelte tilfælde opstå en situation, hvor almene vandforsyninger vælger at nedlægge sig selv. Det kan medføre, at enkelte områder ikke længere vil have en almen vandforsyning, hvis der ikke er nok frivillige forbrugere til at oprette en ny almen vandforsyning eller videreføre den tidligere almene vandforsyning. Miljø- og Fødevarerministeriet oplyser, at ministeriet har modtaget henvendelser om problematikken.

I disse situationer vil et påbud om levering af vand til den pågældende almene vandforsyning ikke være en tilstrækkelig løsning, da bestemmelsen forudsætter, at der ikke foretages direkte forsyning af ejendomme, men levering til en anden almen vandforsyning.

De pågældende borgere vil i et vist omfang have mulighed for at etablere en privat boring, jf. vandforsyningslovens § 18, stk. 2. Det er dog Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, at denne løsning ikke er miljømæssig hensigtsmæssig, ligesom den kan have væsentlige økonomiske konsekvenser.

Det er Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, at der i flere tilfælde kan være etableret almene vandforsyninger i naboområder, der forholdsvis let kan overtage forsyningen af et område, uanset om disse er omfattet af vandsektorloven. Det er ligeledes Energi-, Forsynings- og

Klimaministeriets vurdering, at disse sager typisk vil kunne løses gennem den almindelige vandforsyningsplanlægning, jf. vandforsyningslovens § 14, og som hovedregel ikke vil kræve et påbud om forsyning. Overtagelse af de konkrete fysiske anlæg sker på privatretlige vilkår.

Kommunalbestyrelsens mulighed for at påbyde ejere af ejendomme tilslutning til en almen vandforsyning, jf. vandforsyningslovens § 29, stk. 3, 1. pkt. er ikke tilstrækkelig, idet bestemmelsen ikke tager højde for situationen, hvor en almen vandforsyning ikke ønsker at forsyne de pågældende ejendomme.

Det er ligeledes Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, at den gældende § 47 ikke favner situationen, hvor en almen vandforsyning skal overtage forsyning af et andet område, idet bestemmelsen omfatter den fysiske udbygning af eksisterende anlæg og ikke forsyning af nye områder.

3.2.2.2.1.3. Den foreslåede ordning

På den baggrund foreslås, at kommunalbestyrelsen får mulighed for at pålægge en almen vandforsyning at overtage forsyningen af et område, der ligger uden for både det naturlige forsyningsområde og det i vandforsyningsplanen tillagte forsyningsområde, jf. lovforslagets § 2, nr. 24, med henblik på at sikre en tilstrækkelig vandforsyning i kommunen. Bestemmelsen vil kunne anvendes i helt særlige tilfælde, f.eks. hvis en eksisterende almen vandforsyning vælger at nedlægge sig selv, således at et område ikke længere er forsynet.

Påbuddet vil kunne rettes til alle almene vandforsyninger, uanset om de er omfattet af vandsektorlovens regler. Der tilsigtes ikke at ændre på den gældende praksis, hvorefter kommunalbestyrelser og almene vandforsyninger som udgangspunkt løser de pågældende situationer på frivillig basis gennem vandforsyningsplanlægningen, men alene at give kommunalbestyrelsen en yderligere mulighed for at sikre en tilfredsstillende forsyning i kommunen. Forinden meddelelse af et påbud skal kommunalbestyrelsen vurdere konsekvenser for berørte borgere, herunder de økonomiske konsekvenser.

3.2.2.2.2. Forsyningspligt for spildevandsforsyningsselskaber

3.2.2.2.2.1. Gældende ret

Spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, har i dag en pligt til at kloakere de områder, som kommunalbestyrelsen fastlægger i spildevandsplanen. Forsyningspligten fremgår dog ikke i dag udtrykkeligt af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om tilslutning til spildevandsanlægget.

Forsyningspligten indebærer, at spildevandsforsyningsselskabet skal føre stikledning frem til grundgrænsen, så selskabet kan modtage spildevandet fra den pågældende ejendom. Når dette er sket, har ejendommejerne pligt til at tilslutte sig spildevandsforsyningsselskabet, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 1. pkt. Kommunalbestyrelsen afgør, hvornår ejendommejer senest skal have tilsluttet sig spildevandsforsyningsselskabet, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 2. pkt.

Ved spildevand forstås alt vand, der afledes fra beboelse, virksomheder, øvrig bebyggelse samt befæstede arealer, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 4, stk. 1. Dvs. både almindeligt husspildevand samt regnvand, der afledes fra befæstede arealer.

Ejendommens ejer skal betale et tilslutningsbidrag til spildevandsforsyningsselskabet. Betaling til spildevandsforsyningsselskabet er reguleret af betalingsloven, hvor der bl.a. er fastsat et

standardtilslutningsbidrag for en boligenhed, jf. betalingslovens § 2, stk. 2. Tilslutningsbidraget reguleres årligt og er i dag på ca. 37.000 kr. eksklusiv moms.

Funktionskrav og spildevandsforsyningsnettets kapacitet fremgår i dag af spildevandsplanen samt fastlægges gennem aftaler mellem kommunalbestyrelsen og spildevandsforsyningsselskabet.

3.2.2.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Det fremgår af forligsaftalens afsnit 4, at kommunerens styringsmuligheder til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsyningssikkerhed sikres.

Spildevandsforsyningsselskaberne, som omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, er næsten alle kommunalt ejede, og var frem til selskabsudskillelsen overvejende en del af den kommunale forvaltning. Kommunalbestyrelsens spildevandsplan, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, satte rammerne for den konkrete forsyning af borgerne.

Kommunerne skal som udgangspunkt følge deres vedtagne planer og kan derfor ikke administrere i strid med planerne, herunder spildevandsplanen. Kommunernes administration på spildevandsområdet, både i forhold til forvaltningsmæssige afgørelser samt den konkrete udbygning af forsyningsnettet, skulle inden selskabsudskillelsen ske i overensstemmelse med den vedtagne spildevandsplan.

Der var derfor ikke behov for at fastsætte en regel om, at kommunalbestyrelsen skulle følge spildevandsplanen i spildevandsvirksomheden.

I modsætning hertil står vandforsyningsområdet, hvor der historisk har været både den kommunale vandforsyningsvirksomhed og forbrugerejede almene vandforsyninger. For at sikre en tilfredsstillende udbygning af forsyningsnettet indeholder vandforsyningsloven en forsyningspligt for almene vandforsyninger inden for det naturlige forsyningsområde, jf. vandforsyningslovens § 45, stk. 1, da forbrugerejede almene vandforsyninger ikke var bundet af vandforsyningsplanen, på samme måde, som den kommunale vandforsyningsvirksomhed var.

Spildevandsplanen som instrument er dog ikke egnet til som helhed at blive gjort bindende for et spildevandsselskab, da offentligretlige planer fastsætter rammerne for for de konkrete afgørelser, der skal træffes inde for området, ligesom planerne er udtryk for den politiske beslutning om udbygningen af forsyningsstrukturen i kommunen.

Vandsektorloven har ikke medført materielle ændringer i spildevandsforsyningsselskabernes forpligtelser efter miljøbeskyttelsesloven mv. Spildevandsforsyningsselskabet er derfor i dag omfattet af den samme forsyningspligt som den kommunale spildevandsforsyningsvirksomhed var.

Da spørgsmålet har givet anledning til drøftelser blandt bl.a. i kommuner og spildevandsforsyningsselskaber, jf. vandsektorlovens § 2, stk. 1, vurderer Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, at forsyningspligten for spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, bør fastsættes udtrykkeligt i miljøbeskyttelsesloven.

Forsyningspligten indeholder en pligt til at lægge stikledning frem til grundgrænse samt at modtage spildevandet fra den pågældende ejendom. Forsyningspligten gælder både fortsat at forsyne det område, der allerede i dag forsynes samt at udbygge forsyningen, således at nye områder også vil kunne tilsluttes spildevandsforsyningen. Den konkrete udmøntning af forsyningspligten er siden spildevandsforsyningsvirksomhedernes udskillelse fra kommunen blevet fastlagt løbende gennem drøftelser mellem kommunalbestyrelsen og spildevandsforsyningsselskabet.

Funktionskrav og kapacitet af spildevandsforsyningsnettet fastlægges i dag gennem aftaler mellem kommunalbestyrelsen og spildevandsforsyningssselskabet og som vejledende standarder fra Spildevandskomiteen, der er en komitee nedsat under Ingeniørforeningen, IDA. I modsætning hertil står vandforsyningsområdet, hvor det fremgår af vandforsyningslovens § 14, stk. 2, at almene vandforsyninger ikke må anlægge vandledninger i strid med vandforsyningsplanen. Med denne bestemmelse er vandforsyningsplanens indhold om udbygning, kapacitet, dimensionering mv. den bindende ramme for kommunens almene vandforsyninger. Med henblik på at kommunalbestyrelserne skal kunne fastlægge et niveau for spildevandsforsyningen i kommunen, bør den samme bestemmelse indføres for spildevandsforsyningssselskaber i miljøbeskyttelsesloven.

Kommunalbestyrelsen har ikke i dag mulighed for at give et særskilt påbud om forsyning af et område. Det er Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, at der kun i meget få tilfælde vil være et behov for at påbyde forsyning, idet kommuner og spildevandsforsyningssselskaber i dag løbende sikrer opfyldelse af forsyningspligten gennem konkrete aftaler.

3.2.2.2.3. Den foreslåede ordning

På den baggrund foreslås det, at spildevandsforsyningssselskabernes forsyningspligt præciseres i miljøbeskyttelsesloven, jf. lovforslagets § 4, nr. 5. Den foreslåede bestemmelse medfører en forpligtelse for spildevandsforsyningssselskabet til at føre stikledning frem til en ejendoms grundgrænse og modtage spildevandet fra den pågældende ejendom, når ejendommen er beliggende i spildevandsforsyningssselskabets kloakeringsområde, der fremgår af spildevandsplanen.

Forsyningspligten gælder i de eksisterende og planlagte forsyningsområder, som hører til spildevandsforsyningssselskabet. Den nærmere gennemførelse af forsyningen af et område skal drøftes en gang årligt, jf. den foreslåede § 32 c i lovforslagets § 4, nr. 5.

På baggrund af drøftelsen aftaler spildevandsforsyningssselskabet og kommunalbestyrelsen omfang og tidsplan for udførelse af kloakeringen. Dette svarer til den gældende ordning i dag.

Såfremt det ikke er muligt at opnå en aftale på rimelige vilkår, eller hvis spildevandsforsyningssselskabet bryder aftalen, foreslås det, at kommunalbestyrelsen kan påbyde forsyning af et område, jf. den foreslåede § 32 b, stk. 4 i lovforslagets § 4, nr. 5. Det er således intentionen, at ordningen også fremover skal være bygget på aftaler mellem kommune og spildevandsforsyningssselskab, og kun i undtagelsestilfælde vil det være nødvendigt at påbyde forsyning.

Samtidig foreslås det, at det præciseres i miljøbeskyttelsesloven, at spildevandsforsyningssselskaber skal følge spildevandsplanen, når selskabet anlægger ledningsnet, jf. den foreslåede § 32 b, stk. 2, i lovforslagets § 4, nr. 5.

3.2.2.2.3. Påbud om vandsamarbejder

3.2.2.2.3.1. Gældende ret

Almene vandforsyninger har i dag mulighed for på frivillig basis at etablere vandsamarbejder. Vandsamarbejder kan være relevante f.eks. i spørgsmål om gennemførelse af grundvandsbeskyttende tiltag eller etablering af nødforsyninger imellem de forskellige almene vandforsyninger. Der er ikke fastsat generelle regler om indholdet af et vandsamarbejde. Det kan være tiltag, der enten gavner den almene vandforsyning direkte, f.eks. beskyttelse af vandforsyningens eget indvindingsopland eller indirekte, f.eks. beskyttelse af nabovandforsyningens indvindingsopland, hvor der kan etableres nødforsyninger til.

Som supplement til et frivilligt vandsamarbejde har miljø- og fødevareministeren med hjemmel i vandforsyningslovens § 48, stk. 1, mulighed for at påbyde almene vandforsyninger at indgå i et vandsamarbejde samt påbyde etablering af et kommunalt samarbejde om vandforsyningen på tværs af kommunegrænser. Miljø- og fødevareministeren har ligeledes hjemmel til at fastsætte vilkår for samarbejdet i tilfælde af uenighed, jf. § 48, stk. 2.

Den gældende § 48 blev indført med vandforsyningsloven af 1980 (lov nr. 299 af 8. juni 1978), hvor amtsrådet havde kompetence til at påbyde vandsamarbejder til kommuner og til samarbejde mellem både kommunale og private almene vandforsyninger. Med kommunalreformen blev amtsrådet kompetence overført til miljøministeren (nu miljø- og fødevareministeren). Ved vedtagelsen af vandsektorloven blev bestemmelsens sondring mellem kommunale og private almene vandforsyninger ophævet.

3.2.2.2.3.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Det fremgår af forligsaftalens afsnit 4, at kommunerens styringsmuligheder til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsynings sikkerhed sikres.

Påbud om etablering af et vandsamarbejde mellem almene vandforsyninger kræver et stort lokalkendskab særligt til den nuværende og fremtidige forsyningsstruktur i området. Miljø- og Fødevareministeriet har oplyst, at i de sager ministeriet har behandlet vedrørende vandsamarbejder mellem almene vandforsyninger, har det været nødvendigt at inddrage de pågældende kommuner tæt i sagsbehandlingen. Miljø- og Fødevareministeriet oplyser, at det er ministeriets erfaring, at bestemmelsen i dag alene anvendes undtagelsesvist, hvor det ikke er muligt at gennemføre et vandsamarbejde mellem almene vandforsyninger som en frivillig løsning.

Flere kommuner har efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets oplysninger fastsat særlige krav til f.eks. serviceniveau, miljømæssige foranstaltninger m.v., i henhold til bekendtgørelse nr. 1048 af 29. oktober 2012 om driftsomkostninger til gennemførelse af miljømål og servicemål, i f.eks. kommunens vandforsyningsplan om kommunens almene vandforsyningers etablering af et vandsamarbejde. Kommunerne har dog ikke med den gældende regulering mulighed for selv at gennemtvinge de almene vandforsyningers deltagelse i vandsamarbejdet, uanset at det er fastsat som miljømål.

På tidspunktet for vandforsyningslovens ikrafttræden i 1980 udøvede kommunerne vandforsyningsvirksomhed som en del af den kommunale forvaltning. Et vandsamarbejde ville på dette tidspunkt sandsynligvis indeholde den kommunale forvaltning som deltager. Det var derfor nødvendigt med en overordnet myndighed, tidligere amtsrådet i dag miljø- og fødevareministeren, med tilstrækkelig armslængde, der kunne forholde sig til et eventuelt behov for vandsamarbejdet.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at kommunens ejerskab af den almene vandforsyning ikke er til hinder for kommunalbestyrelsens udøvelse af myndighedsopgaven, og vil derfor kunne påbyde almene vandforsyninger et eventuelt samarbejde inden for kommunegrænsen, på lige fod med øvrige påbudsbestemmelser i vandforsyningsloven. Samtidig vil en overførsel af miljø- og fødevareministerens kompetence i lovens § 48 til kommunerne underbygge kommunernes status som den primære vandforsyningsmyndighed. Et påbud om vandsamarbejde efter lovens § 48, stk. 1, vil derfor få samme myndighedsstruktur som de øvrige påbud i loven.

3.2.2.2.3.3. Den foreslåede ordning

På den baggrund foreslås det, at miljø- og fødevareministerens kompetence til at påbyde vandsamarbejde mellem almene vandforsyninger i en kommune overføres til kommunalbestyrelserne, jf. forslaget § 2, nr. 34.

Da der kan være behov for at sikre et kommunalt samarbejde om vandforsyningen på tværs af kommunegrænser fastholdes miljø- og fødevareministerens kompetence til at meddele påbud om et sådan samarbejde i et nyt stykke 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 35.

Vandsamarbejder på tværs af kommunegrænser, der ikke kan etableres frivilligt, vil stadig kræve en overordnet myndigheds beslutning om etablering af det pågældende vandsamarbejde.

3.2.2.2.4. Optrækning af passagebidrag

3.2.2.2.4.1. Gældende ret

I henhold til vandforsyningslovens § 53, stk. 3, kan en almen vandforsyning pålægge ejendomme at betale et passagebidrag. Miljø- og fødevareministeren er i den gældende § 53, stk. 4, bemyndiget til at fastsætte regler om fastlæggelse af passagebidrag, herunder regler om midlertidig fritagelse for betaling af bidrag. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1282 af 15. december 2011 om pålæg af bidrag efter vandforsyningslovens § 53, stk. 3.

Er den almene vandforsyning omfattet af vandsektorlovens regler, kan den pålægge passagebidraget uden kommunal godkendelse, jf. § 53, stk. 3, 1. pkt. Er den almene vandforsyning ikke omfattet af vandsektorlovens regler, kræver det, at kommunalbestyrelsen godkender, at der opkræves passagebidrag, jf. § 53, stk. 3, 2. pkt.

3.2.2.2.4.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Det fremgår af forligsaftalens pkt. 4, at forligskredsen ønsker, at gennemsigtigheden og den klare adskillelse mellem myndighed og drift fastholdes og styrkes.

Beslutning om at pålægge ejendomme et særligt bidrag er en forvaltningsretlig afgørelse. Det er derfor alene kommunalbestyrelsen, der kan pålægge dette.

Ved hovedlovens udarbejdelse blev den gældende § 53, stk. 3, daværende § 53, stk. 2, videreført fra den tidligere vandforsyningslov. Henvisningen til et selskab omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, blev indsat som en konsekvens af vedtagelsen af vandsektorloven. Før dette henviste bestemmelsen til etableringen af en forsyningsledning til kommunal vandforsyning.

Det fremgår af forarbejderne til denne bestemmelse, at det altid skal være kommunalbestyrelsen, der træffer beslutning om passagebidrag. Af de specielle bemærkninger til konsekvensændringen som følge af vandsektorloven fremgår, at der alene er tale om sproglige konsekvensændringer som følge af udskillelsen af forsyninger fra kommunerne.

En afgørelse om passagebidrag vil kunne påklages af de berørte parter til Natur- og Miljøklagenævnet, jf. vandforsyningslovens § 75.

Som følge af ressortændringerne mellem Miljø- og Fødevareministeriet og Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet varetages miljø- og fødevareministerens kompetence til at fastsætte regler om passagebidrag fremadrettet af energi-, forsynings- og klimaministeren.

3.2.2.2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelsen ændres således at det udtrykkeligt fremgår, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om pålæg af passagebidrag for alle typer almene vandforsyninger. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 53.

UDKAST

4. *De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige Staten*

Finansieringen af Forsyningssekretariatets virksomhed tilpasses til de opgaver, der følger af den politiske aftale, hvor der bl.a. sker ændringer i forhold til den økonomiske benchmarking og den efterfølgende ~~prislofts~~ fastsættelse ~~af indtægtsrammer~~. Ophævelse af programmet til intern overvågning medfører til gengæld en mindre administrativ lettelse.

~~{~~Der er ~~imidlertid~~ ikke statsfinansielle omkostninger forbundet med en ændring af Forsyningssekretariatets finansiering, idet Forsyningssekretariatet er en økonomisk uafhængig myndighed, der finansieres af de vand- og spildevandsforsyninger, der er omfattet af vandsektorloven. ~~} I 2013 og 2015 blev Forsyningssekretariatet imidlertid tilført supplerende midlertidige bevillinger finansieret af staten, som følge af en udvidelse af Forsyningssekretariatets opgaveportefølje. Med dette lovforslag ændres afgiftsmodellen og -niveauet, så de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorloven og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking dækker Forsyningssekretariatets omkostningsniveau, uanset om dette varierer fra år til år.~~

~~Forsyningssekretariatets omkostningsniveau Ressourcebehøvet i 2016 er fastsat opgøres til 13,5~~{xx}~~ mio. kr. i 2016, og forventes at være faldende i de umiddelbart efterfølgende år. Forsyningssekretariatets afgiftsindtægt i 2015 var 10 mio. kr. Det ~~øgedete~~ finansieringsbehov omkostningsniveau skyldes bl.a. en tilpasning til det reelle antal afgiftspligtige vandselskaber, Forsyningssekretariatets udvidede opgaveportefølje samt at Forsyningssekretariatet skal udvikle og drifte en ny og mere omfattende benchmarkingmodel. ~~{xx}~~.~~

Til finansiering af Forsyningssekretariatets ~~virksomhed drift og opgavevaretagelse~~ indføres dels ~~en~~ en fast grundafgift for vandselskaber som deltager i den totaløkonomiske benchmarking (vandselskaber med en debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter og vandselskaber, som frivilligt deltager ~~i den totaløkonomiske benchmarking~~) dels en ~~kubikmeter~~ differentieret ~~afhængig~~ afgift for alle vandselskaber. ~~Den differentierede afgift, udregnes på baggrund af målt i forhold til vandselskabernes årligt debiterede vandmængde og en på finansloven fastsat kubikmeterafgift, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 22. Denne model vil give et mere ensartet udslag på vandprisen for forbrugerne, uanset om de bliver ~~betjent af et vandselskab med mange eller få tilknyttede forbrugere~~ betjent af et større eller et mindre vandselskab.~~

~~{~~Eftersom Forsyningssekretariatets finansieringsbehov ~~sandsynligvis forventes at~~ vil variere ~~fra år ~~for~~ til~~ år, blandt andet på grund af Forsyningssekretariatets faldende udgiftsprofil og variationer i antal vandselskaber og debiterede vandmængder, er det nødvendigt at anvende en fleksibel ~~betalingsmodel~~ ~~afgiftsmodel~~. Det foreslås derfor, at ~~vandselskabernes grundafgiften og kubikmeterafgiften (til udregning af den differentierede afgift), som vandselskaberne skal betales samlede afgift~~ til Forsyningssekretariatets fastsættes i de årlige finanslove med mulighed for regulering på tillægsbevillingslovene. ~~}~~

Forsyningssekretariatet har sendt opgaven med videreudvikling af de økonomiske benchmarkingmodeller i udbud og indgået kontrakt inden for rammerne af den nuværende bevilling.

Der indføres en ny benchmarking af vandselskabernes performance inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. Udviklingen af en model for performance benchmarking forventes at beløbe sig til ca. 2 mio. kr., som afholdes inden for rammerne af den nuværende bevilling i 2014-16. Heri indgår konsulentbistand på ca. 1,5 mio. kr. samt et ressourcetræk på ca. 0,2 ÅV/år til udarbejdelse af kravspecifikation, deltagelse i workshops, kvalitetssikring af

materiale, udarbejdelse af vejledning mm. Videreudviklingen af systemet foreslås placeret i Miljø- og Fødevareministeriet og forventes at indebære senere udgifter i begrænset omfang til opdateringer af parametre mv. Den løbende drift af performance benchmarkingen forventes at indebære et årligt ressourcestræk på ca. 1/2 ÅV og forventes at beløbe sig til ca. 0,3 mio. kr./år. Hvis vand- og spildevandsbranchen vælger at benytte muligheden for oprettelse af et privat tvistløsningsorgan, vil der skulle afsættes ressourcer til en statslig godkendelse af vedtægter for dette.

Det skønnes, at der til administrative opgaver i forbindelse med lovforslaget og opfølgning herpå vil blive anvendt ca. 5-6 ÅV i 2015-16 i Miljø- og Fødevareministeriet/Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, herunder til konsulentbistand. Finansiering heraf sker ved omlægning af ressourceanvendelsen inden for rammebevillingerne.

Kommunerne

Kommunerne får bedre styringsmuligheder overfor vandselskaberne, f.eks. som en mulighed for at udstede påbud til et spildevandsselskab om at kloakere et område i overensstemmelse med spildevandsplanen for et område.

Der stilles i øvrigt færre krav til indholdet af oplysninger i kommunernes spildevandsplaner.

Kommunernes eventuelle deltagelse i udviklingsarbejde omkring benchmarkingmodeller vil være på frivillig basis og vil derfor ikke indebære økonomisk kompensation.

Der stilles krav til, at kommuner og vandselskaber mindst en gang årligt sammen drøfter planlægning. Dette kan dog ses som en videreførelse af den i forvejen eksisterende kontakt i forbindelse med kommunernes godkendelse af vandselskabernes takster.

Der foretages ingen ændringer i kommunernes mulighed for at give forsyningerne lånegaranti, men kommunerne vil fremover kunne opkræve garantiprovision svarende til markedsvilkår.

Samlet skønnes ressourceanvendelsen i kommunerne at være på samme niveau som hidtil.

Lovforslaget indebærer ikke økonomisk/administrative konsekvenser for regionerne.

Forslaget om ændringer af andre regler inden for Miljøministeriets lovgivning skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*

Det private erhvervsliv påvirkes generelt ikke af lovforslaget på anden måde end gennem de besparelser på vandprisen, som vil være resultatet af forsyningernes effektiviseringer. Lovforslaget muliggør dog, at branchen kan oprette et privat tvistløsningsorgan, hvorved de vandforbrugende erhverv kan få forbedret adgang til at klage over vandselskabet.

Forslaget forventes at have afledte positive erhvervsøkonomiske konsekvenser for de vandforbrugende erhverv, idet det er hensigten, at effektiviseringen af vandselskaberne skal føre til lavere priser end der kan forventes uden effektivisering. Der kan herudover også være positive konsekvenser for erhvervslivet i form af muligheder for teknologiudvikling, arbejdspladser, eksport mv.

Vandselskaberne

Forslaget vedrører den økonomiske regulering af vandsektoren og har umiddelbare konsekvenser for vandselskaberne, idet der ifølge aftalen mellem forligspartierne skal opnås en effektiviseringsgevinst på min. 1,3 mia. kr. i 2020, fordelt med hhv. 400 mio. kr. i effektivisering af vandforsyningsselskaberne og 900 mio. kr. i effektivisering af spildevandsforsyningsselskaberne - heri indgår effektiviseringer, som følge af reduktioner i spildevandsbetalingen for store vandforbrugere på 700 mio. kr. i perioden 2014 til 2018, jf. Vækstplan DK (2013).

Hertil kommer en række ændringer, som har økonomisk/administrative konsekvenser:

Forslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af de administrative konsekvenser af lovforslaget.

TER vurderer, at forslaget samlet vil medføre administrative lettelser på over 4 mio. kr. på samfundsniveau årligt. Det betyder, at der skal foretages en AMVAB-måling for at kvantificere lettelserne nærmere. I det konkrete tilfælde, har det ikke været muligt at foretage en AMVAB-måling før den offentlige høring, grundet et ønske fra Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet om at udsende lovforslaget i offentlig høring inden en AMVAB-måling af lovforslaget kunne foretages. Nedenstående vurdering af de administrative byrder bygger således alene på antagelser fastsat i samarbejde med Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet. En nærmere kvantificering af de administrative konsekvenser ved gennemførelse af en AMVAB-måling forventes igangsat således, at nedenstående foreløbig vurdering af de administrative konsekvenser kan opdateres med de endelige resultater af AMVAB-målingen inden lovforslaget fremsættes i Folketinget.

Lovforslaget vurderes både at medføre administrative lettelser og byrder.

De administrative lettelser består i følgende:

Af lovforslagets § 1, nr. 15, følger, at vandselskaber, jf. vandsektorlovens § 2, stk. 1, med en debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter, fremover skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet oplyser, at de i alt 178 vandselskaber dermed fortsat skal indberette oplysninger om deres driftsomkostninger, men også mere detaljerede oplysninger om deres anlæg. Det antages på den baggrund, at vandselskabernes tidsmæssige forbrug til efterlevelse af de ændrede dokumentationskrav forventes at stige fra ca. 100 til ca. 150 mandetimer årligt. TER estimerer, at de administrative omkostninger, ved en anslået timepris på 400 kr., dermed vil stige fra ca. 40.000 kr. om året pr. vandselskab til ca. 60.000 kr. om året pr. vandselskab. Dog følger det samtidig af lovforslaget, at indberetningerne fremover skal finde sted hvert andet år mod hvert år i dag. Samlet set estimerer TER, at den foreslåede ændring dermed vil medføre løbende administrative lettelser på ca. 1,8 mio. kr. på samfundsniveau årligt.

Det fremgår endvidere af lovforslagets § 1, nr. 12, at vandselskaber, jf. vandsektorlovens § 2, stk. 1, med en debiteret vandmængde på op til 800.000 kubikmeter, fremover friholdes fra benchmarking. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet oplyser, at de i alt 154 lovomfattede vandselskaber dermed fritages for at indberette oplysninger til Forsyningssekretariatet til brug for benchmarkingen. Hvis det antages, at hvert af de omfattede virksomheder dermed opnår en administrativ lettelse på 100 mandetimer årligt, til en anslået timepris på 400 kr. estimerer

TER at den konkrete lovændring samlet set vil medføre løbende administrative lettelser på ca. 40.000 kr. pr. virksomhed og ca. 6,2 mio. kr. på samfundsniveau årligt.

Det følger dog af lovforslaget, at vandselskaber med en debiteret vandmængde på op til 800.000 kubikmeter fremover kan vælge at deltage frivilligt i benchmarkingen. Disse vandselskaber omfattes således også af kravene om at indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking. I praksis vil disse selskaber – fordi de fremadrettet indberetter på baggrund af de ændrede dokumentationskrav og hyppighed – opnå den samme administrative lettelse som vandselskaberne med en debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter. Hvis det i den sammenhæng antages at 10 pct. af de i alt 154 vandselskaber med en debiteret vandmængde på op til 800.000 kubikmeter frivilligt vælger at fortsætte med benchmarkingen, estimerer TER at den foreslåede ændring samlet set vil medføre løbende administrative lettelser på ca. 150.000 kr. på samfundsniveau årligt.

Det følger ydermere af lovforslagets § 1, nr. 35, at alle vandselskaber, jf. vandsektorlovens § 2, stk. 1, ikke længere skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver vandselskabets tiltag, for at sikre, at aftaler der indgås af vandselskaber indgås på markedsvilkår, samt sikre, at det kontrolleres på passende måde, om aftalerne indgås på markedsvilkår. En årsberetning med en beskrivelse af programmet samt kontrollen af, at aftalerne indgås på markedsvilkår, skal heller ikke længere offentliggøres og indberettes til Forsyningssekretariatet. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet oplyser, at ændringerne omfatter 332 vandselskaber. Hvis det antages, at hvert af disse selskaber på baggrund af den foreslåede ændring opnår en administrativ lettelse på 150 mandetimer årligt, til en anslået timepris på 400 kr. estimerer TER, at ændringen vil medføre løbende administrative lettelser på i alt ca. 60.000 kr. pr. vandselskab og ca. 20 mio. kr. på samfundsniveau årligt.

Slutteligt følger det af lovforslagets § 3, nr. 4, at alle spildevandsforsyningsselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, fremadrettet skal gøre deres betalingsvedtægt tilgængelig på det enkelte spildevandsforsyningsselskabs hjemmeside fremfor, som i dag, at indrykke betalingsvedtægten i de lokale medier. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet oplyser, at ændringerne omfatter 111 spildevandsforsyningsselskaber. Hvis det antages at hvert af disse sparer 2 mandetimer til en timepris på 400 kr., som følge af den foreslåede ændring, estimerer TER de løbende administrative lettelser pr. virksomhed til ca. 800 kr. Samlet set vurderer TER de løbende administrative lettelser til ca. 22.000 kr. på samfundsniveau årligt.

Samlet estimerer TER således, at lovforslaget medfører løbende administrative lettelser for ca. 28,2 mio. kr. på samfundsniveau årligt.

Forslaget medfører også nye administrative byrder for virksomhederne.

De administrative byrder består i følgende:

Af lovforslagets § 1, nr. 13, følger, at andre vandselskaber der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, fremadrettet kan deltage frivilligt i performance benchmarkingen. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet oplyser, at der findes cirka 2.500 vandselskaber der ikke er omfattet af vandsektorlovens regler. Ønsker vandselskaber at deltage frivilligt i performance benchmarkingen, skal vandselskabet som noget nyt meddele ind- og udtræden af benchmarkingen til Miljø- og Fødevarerministeriet. Hvis det antages, at 5 pct. af de cirka 2.500 vandselskaber, dvs. 125 vandselskaber, ønsker at deltage frivilligt i performance

benchmarkingen, og at det videre antages, at hvert vandselskab skal bruge 1 mandetime til en timepris på 400 kr. på at indsende meddelelse om enten ind- og udtræden udgør de administrative byrder pr. virksomhed ca. 400 kr. TER estimerer på den baggrund, at den nye informationsforpligtigelse samlet set vil medføre administrative omstillingsomkostninger på ca. 50.000 kr. på samfundsniveau.

For disse vandselskaber, der frivilligt ønsker at deltage i performance benchmarkingen, følger endvidere at disse fremadrettet skal foretage registrering af og indberette nødvendige oplysninger til brug for Miljø- og Fødevarerministeriets beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed. Hvis det antages at hvert af de 125 frivilligt deltagende vandselskaber skal bruge 100 mandetimer til en timepris på 400 kr. på at efterleve de nye oplysningskrav estimerer TER, at de løbende administrative byrder udgør i alt ca. 40.000 kr. pr. virksomhed og ca. 5 mio. kr. på samfundsniveau årligt.

Ligeledes følger det af lovforslagets § 1, nr. 13, at alle vandselskaber jf. vandsektorlovens § 2, stk. 1 fremadrettet skal foretage registrering af og indberette nødvendige oplysninger til brug for Miljø- og Fødevarerministeriets beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed. Hvis det i lighed med overstående antages, at hvert af de 332 lov-omfattede vandselskaber skal bruge 100 mandetimer, til en timepris på 400 kr. på at efterleve de nye oplysningskrav estimerer TER, at de løbende administrative byrder udgør i alt ca. 40.000 kr. pr. virksomhed og ca. 13,3 mio. kr. på samfundsniveau årligt.

Som noget nyt indeholder lovforslagets § 2, nr. 51 og 58 samt § 3, nr. 4 og 5 endvidere krav om, at alle 332 vandselskaber, jf. vandsektorlovens § 2, stk. 1, skal gøre hhv. deres godkendte anlægs- og driftsbidrag, godkendte regulativer og godkendte kubikmetertakster og faste bidrag tilgængelige på deres respektive hjemmesider. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet har oplyst, at 100 pct. af virksomhederne allerede lever op til kravene. Oplysningskravene vil således ikke medføre nye administrative byrder.

Kravet om at gøre godkendte anlægs- og driftsbidrag, godkendte regulativer og godkendte kubikmetertakster og faste bidrag tilgængelige på det enkelte vandselskabs hjemmeside omfatter også de vandselskaber, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer dog, at mindst 50 % af de vandselskaber allerede gør disse oplysninger tilgængelige på deres hjemmesider, hvorfor den nye informationsforpligtigelse vurderes kun at omfatte 50 % af de selskaber, dvs. 1.250 vandselskaber. Hvis det antages, at hvert af disse vandselskaber skal bruge 0,50 mandetimer, til en timepris på 400 kr. på at gøre oplysningerne tilgængelige på deres respektive hjemmesider, estimerer TER de løbende administrative byrder pr. virksomhed til ca. 200 kr. årligt og ca. 250.000 kr. på samfundsniveau årligt.

Samlet estimerer TER således, at lovforslaget medfører løbende administrative omkostninger for ca. 18,6 mio. kr. på samfundsniveau årligt.

TER estimerer på baggrund af overstående, at lovforslaget netto medfører administrative lettelser på ca. 9,6 mio. kr. på samfundsniveau årligt og at de samlede administrative omstillingsomkostninger vil beløbe sig til ca. 50.000 kr.

Ovenstående foreløbige bemærkninger angår kun forslagens administrative konsekvenser. Erhvervsstyrelsen sender et officielt høringssvar - herunder med en eventuel opdateret vurdering af forslagens administrative konsekvenser - når det sendes i offentlig høring.

TER bemærker, at Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet jf. 'Vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger' bør sende lovforslag og bekendtgørelsesudkast med administrative konsekvenser i høring hos TER senest 6 uger før den offentlige høring. TER's bidrag skal anvendes til den samlede konsekvensvurdering af erhvervsøkonomiske konsekvenser, når lovforslag eller bekendtgørelsesudkastet sendes i offentlig høring."

Øvrige økonomiske og administrative konsekvenser ud over de af TER vurderet:

Da modellen til finansiering af Forsyningssekretariatet ændres fra ens afgift for alle vandselskaber uanset størrelse (undtagen vandselskaber som frivilligt deltager i benchmarkingen) til en model med en variabel afgift, som afhænger af vandselskabernes størrelse (debiteret vandmængde), og af om de deltager i den totaløkonomiske benchmarking, vil vandselskaberne enten opleve en stigning eller et fald i afgiftsniveauet. Små vandselskaber skal betale en mindre afgift end hidtil og store vandselskaber skal betale en større afgift. Da betalingen væltes over på forbrugerne, vil den foreslåede model medføre et mere ensartet udslag på vandprisen for forbrugerne, uanset om de bliver betjent af et større eller et mindre vandselskab. [Afgiftsniveauet forventes at medføre xx konsekvenser for vandselskaberne.]

Kommunalbestyrelsen skal årligt have en drøftelse med vandselskaberne i kommunen om forsyningsforholdene i kommunen. Denne drøftelse kan ske f.eks. i forbindelse med den årlige takstgodkendelse, og forventes derfor ikke at have administrative konsekvenser for vandselskaberne.

Vandsektorens Teknologiudviklingsfond (VTU-fonden) er i sin nuværende form under afvikling, men de nuværende bestemmelser erstattes af en mulighed for at oprette en ny privatejet fond i medfør af fondsloven. Der opretholdes mulighed for, at vandselskabernes deltagelse heri kan finansieres over vandprisen. Det er uvist, om vandselskaberne vil gøre brug af denne mulighed, og derfor kan de eventuelle omkostninger ikke opgøres på nuværende tidspunkt.

Der muliggøres oprettelse af et privat tvistløsningsorgan, som kan varetage behandling af klager over leveringsvilkår fra såvel virksomheder som andre forbrugere. Et sådant privat tvistløsningsorgan vil i givet fald skulle finansieres over vand- og spildevandstaksterne, hvorfor der indføres en hjemmel for vandselskaberne til at opkræve midler hertil. Det er uvist, i hvilket omfang vandselskaberne vil gøre brug af denne mulighed, og derfor kan de eventuelle omkostninger ikke opgøres på nuværende tidspunkt.

Efterlevelsomkostninger:

Med henblik på at sikre en tilstrækkelig forsyning i kommunen, foreslås det, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan pålægge en forsyning at forsyne et område, der ligger uden for det naturlige forsyningsområde, jf. lovforslagets § 2, nr. 24. Dette er tænkt i tilfælde af et selskab nedlægger sig selv, og der ikke opnås aftale om overtagelse af et andet selskab. Det forventes kun at være aktuelt i særlige få tilfælde. Derfor vurderes omkostningerne, population og hyppighed til nul og dermed forventes ingen efterlevelsomkostninger.

Lovforslagets § 4, nr. 5, præciserer, at spildevandsforsyningsselskaber skal forsyne ejendomme i spildevandsforsyningsselskabets kloakeringsområde, som fastlagt af kommunalbestyrelsen i spildevandsplanen. Spildevandsforsyningsselskabet må ikke anlægge ledningsnet i strid med spildevandsplanen, og kommunalbestyrelsen aftaler i forbindelse med den årlige drøftelse om forsyningsforholdene i kommunen omfang og tidsfrist for opfyldelse af forsyningspligten med spildevandsforsyningsselskabet. Kan der ikke opnås en aftale på rimelige vilkår, eller hvis aftalen overtrædes, kan kommunalbestyrelsen påbyde spildevandsforsyningsselskaber at forsyne et område inden for det kloakeringsområde, der er fastlagt i spildevandsplanen, inden for en nærmere fastsat frist. Dette er i tilfælde af, at et spildevandselskab er stoppet med at forsyne et område, der jf. spildevandsplanen skal forsynes. Det forventes kun at ske undtagelsesvis, og vil derfor kun være aktuelt i særlige få tilfælde. Derfor vurderes omkostningerne, population og hyppighed til nul og dermed forventes ingen efterlevelseseomkostninger.

6. *Administrative konsekvenser for borgerne*

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. *Miljømæssige konsekvenser*

Indførelse af performance benchmarking, der sætter mere fokus på vandselskabernes præstationer inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed, forventes at kunne bidrage til at medføre positive miljømæssige konsekvenser. Herudover får vandselskaberne med den nye regulering bedre muligheder for at finansiere teknologiske løsninger med midler, der tilvejebringes ved effektiviseringer, herunder teknologiske løsninger, der har positiv effekt på miljøet.

8. *Forholdet til EU-retten*

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. *Hørte myndigheder og organisationer*

Høringslisten

10. *Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget*

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner:	For kommunalt ejede vandselskaber vil der være følgende mindreudgifter: Løbende udgifter på [30-50] mio. kr. årligt, der spares på vandprisen Evt. mindreudgifter til dækning af Forbrugerklagenævnets behandling af vand- og spildevandssager	For staten vil merudgifterne udgøre ca. [xx] til udvikling af nye benchmarkingmodeller samt drift.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner:	Ingen	Varierende udgifter til Forsyningssekretariatet på [xx kr.] efter 2016, der forudsættes dækket ved indbetaling fra forsyningerne. Statslig godkendelse af vedtægter for et eventuelt privat

		tvistløsningsorgan for vand- og spildevandsforbrugende erhvevsdrivende.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet:	Der forventes på længere sigt en forbedret konkurrenceevne i følgeindustri samt effektivisering af vandsektoren. Der forventes administrative lettelser for ca. 28,2 mio. kr. på samfundsniveau årligt.	Der forventes administrative omkostninger for ca. 18,6 mio. kr. på samfundsniveau årligt. Hertil kommer udgifter til finansiering af et eventuelt privat tvistløsningsorgan, finansiering af Forsyningssekretariatet, og eventuelle omkostninger til ny privatejet fond, som konsekvens af afvikling af Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet:	Ingen Evt. klageadgangen (bedre klagemuligheder)	Deltagelse i et eventuelt privat tvistløsningsorgan for vand- og spildevandsforbrugende erhvevsdrivende.
Miljømæssige konsekvenser	Performance benchmarking forventes at bidrage til at medføre positive miljømæssige konsekvenser	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Evt. klageadgangen (bedre klagemuligheder for borgere)	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen/klageadgang	Ingen

Bemærkninger til lovforslagets enkelte dele

Til § 1

Til nr. 1 (ressortændring)

Konsekvensændring som følge af at ressortansvaret for vandsektorloven ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er overgået fra Miljøministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

Til nr. 2 (vsl § 1)

Den gældende bestemmelse i vandsektorloven angiver, hvilke formål der skal lægges vægt på ved administration af loven, herunder at forsyningssikkerhed, forbrugernes sundhed, miljøet, og naturen har høj prioritet. Det foreslås med bestemmelsen at udvide formålet med vandsektorloven til også at omfatte, at der ved administrationen af loven også skal lægges vægt på hensyn til klimaet samt at loven skal medvirke til at forbrugerne får lavest mulige, stabile priser, og at loven samtidig skal understøtte innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Dette kan f.eks. ske ved oprettelse af en ny fond til udvikling og demonstration af vandteknologi i stedet for Vandteknologiens Udviklingsfond (VTU-fonden), der forventes afviklet inden for en kortere årrække.

Det er formålet med den foreslåede ændring at sikre, at vandsektorlovens regler administreres på en sådan måde, at vandselskabernes forpligtelser efter anden lovgivning, f.eks. miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven, kan opfyldes.

Både i den gældende og den foreslåede bestemmelse fremgår det også, at loven skal medvirke til at sikre gennemsigtighed for forbrugerne. Den foreslåede ændring af vandsektorlovens formål foreslås også indført i vandforsyningslovens § 1 a og betalingslovens § 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 1 og § 3, nr. 1. Med henblik på at sikre gennemsigtigheden indeholder lovforslagets § 2, nr. 51 og 58 og § 3, nr. 4 og 5 regler om, at vandselskabernes regulativer, takstblade mv. skal offentliggøres på vandselskabernes hjemmeside.

Der henvises også til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, 51 og 58 samt § 3, nr. 1, nr. 4 og 5.

Til nr. 3 og 4 (vsl § 2, stk. 1, nr. 1 og 2)

Den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1, præciserer vandsektorlovens anvendelsesområde for kommunalt ejede vandselskaber. Den gældende bestemmelse henviser til de kommunale vand- og spildevandsforvaltninger, der fandtes på tidspunktet for vandsektorlovens ikrafttræden. Da disse alle er selskabsudskilt med den gældende regulering foreslås at henvise til de kommunalt ejede vandselskaber.

Fremover gælder loven således bl.a. for alle vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre vandselskaber af samme art, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er ejet af en kommune og forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme med vand eller behandler eller transporterer spildevand hidrørende fra mindst 10 ejendomme.

Ved vandselskaber af samme forsyningsart forstås henholdsvis vandforsyningsselskaber og spildevandsforsyningsselskaber, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Den foreslåede ændring i § 2, stk. 1, nr. 2, sikrer, at lovens anvendelsesområde, på lige fod med nr. 1, skal vurderes for hver forsyningsart. Størrelsesgrænsen gælder således for henholdsvis

vandforsyningsdelen eller spildevandsforsyningsdelen, men skal som hidtil opgøres på koncernniveau.

Til nr. 5 (vsl § 2, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de bestemmelser i loven, der tillige finder anvendelse for de mindre almene vandforsyninger, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, og andre spildevandsanlæg, jf. betalingslovens § 5, og som ikke er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4. Det drejer sig om vandsektorlovens § 4, stk. 4, § 5, stk. 3, § 10, § 12 a og kapitel 8. Betydningen heraf er, at de mindre vandselskaber frivilligt kan tilmelde sig den totaløkonomiske benchmarking, ligesom ministerens vejledningsindsats efter kapitel 8 også vil rette sig mod dem. I det tilfælde at et privat tvistløsningsorgan oprettes, vil det ligeledes finde anvendelse for andre vandselskaber end omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1 i vandsektorloven. Dog følger det af henvisningen til § 2, stk. 1, i § 23, stk. 2, at bestemmelsen ikke omfatter de mindre almene vandforsyninger og andre spildevandsanlæg, jf. betalingslovens § 5. Det indebærer, at ministeren ikke med hjemmel i den gældende § 23, stk. 2, kan pålægge de mindre almene vandforsyninger og andre spildevandsanlæg, jf. betalingslovens § 5, at etablere og gennemføre et miljø- og energiledelsesprogram.

Som konsekvens af ændringen af § 2, stk. 1, nr. 1, udgår begrebet ”vand- og spildevandsforsyningsvirksomheder” fra bestemmelsen.

Til nr. 6 og 7 (vsl § 2, stk. 4 og 5)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den foreslåede præcisering i § 2, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 8 (vsl § 2, stk. 6, nr. 1 og 2)

Den gældende bestemmelse nr. 1 og 2 definerede den kommunale vandforsyningsvirksomhed eller spildevandsforsyningsmyndighed, der var en del af forvaltningen. Med vedtagelsen af den gældende vandsektorlov blev alle disse forvaltninger selskabsudskilt. Den foreslåede ændring ophæver derfor nr. 1 og 2.

Til nr. 9 (vsl § 3, stk. 1)

Ændringen er en konsekvens af nyaffattelsen af titlen til kapitel 3. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 10 og 11 (vsl § 4, stk. 1-2)

Det foreslås at præcisere, at Forsyningssekretariatet kun skal foretage totaløkonomisk benchmarking af vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter. Der tilsigtes i øvrigt ingen ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 12 (vsl § 4, stk. 3 og 4)

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 10 og 11. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 13 (vsl § 5)

§ 5 nyaffattes med henblik på at erstatte kravet om en procesorienteret benchmarking med et krav om performance benchmarking. Performance benchmarking har til formål at belyse vandselskabernes performance vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. Performance benchmarking skal supplere men ikke påvirke resultaterne af den resultatorienterede benchmarking.

Indførelse af performance benchmarking har til formål at skabe øget gennemsigtighed og derigennem at bidrage til vandselskabers, myndigheders og den øvrige offentligheds vidensgrundlag med henblik på fortsat at sikre hensyn vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. Det er således hensigten, at resultaterne af performance benchmarking bl.a. kan tjene som beslutningsgrundlag for vandselskabernes bestyrelser såvel som kommunerne i forbindelse med planlægningen af vandforsyningsaktiviteter og spildevandsaktiviteter. Resultaterne kan bl.a. anvendes til at vurdere, i hvilken grad vandselskaberne placerer sig i forhold andre vandselskaber, herunder i forhold til sammenlignelige vandselskaber.

Vandselskaberne kan fortsat frivilligt foretage en procesorienteret benchmarking, uanset at kravet herom erstattes med en performance benchmarking. Det vil som hidtil være muligt at indregne omkostninger hertil i de bidrag, som opkræves for forsyning med vand og spildevand efter vandforsyningsloven og betalingsloven.

Udgifterne til performance benchmarking er, såvel som udgifterne til procesorienteret benchmarking, omfattet vandselskabernes hjemmel til at opkræve midler over vand- og spildevandstaksterne, jf. vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1 og betalingsloven for spildevand § 1, stk. 4.

Til stk. 1

Med det foreslåede stk. 1 indføres en performance benchmarking for de vandselskaber, som efter de foreslåede §§ 6 og 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, skal have fastsat enten en indtægtsramme eller en regnskabsmæssig kontrolramme. Performance benchmarkingen er en sammenligning af vandselskaberne på baggrund af oplysninger, som vandselskaberne skal registrere og indberette. Bestemmelsen indebærer, at Miljø- og Fødevarerministeriet] forpligtes til en gang årligt at udføre performance benchmarking med henblik på at belyse vandselskabernes performance inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed.

Performance benchmarking skal supplere men ikke påvirke resultaterne af den totaløkonomiske benchmarking. Det er hensigten, at performance benchmarkingen skal skabe øget gennemsigtighed og derved bidrage til vandselskabers, myndigheders og den øvrige offentligheds vidensgrundlag med henblik på fortsat at fremme hensyn til sikring af miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. Det vil være frivilligt for vandselskaberne og kommunerne, om de ønsker at gøre brug af resultaterne af performance benchmarkingen som supplement til grundlaget for deres styring. Kommunerne kan for eksempel bruge resultaterne i deres dialog med vandselskaberne om overholdelse af krav og ønsket udvikling, herunder ved den årlige drøftelse med vandselskaberne, som foreslås i lovforslagets § 2, nr. 11 og § 4 nr. 5.

Til stk. 2

Bestemmelsen medfører, at de vandselskaber, som efter de foreslåede §§ 6 og 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, skal have fastsat enten en indtægtsramme eller en regnskabsmæssig kontrolramme, forpligtes til at registrere og indberette oplysninger om miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed til brug for Miljø- og Fødevarerministeriets] beregning af vandselskabernes performance inden for disse områder. Forpligtelsen kan omfatte oplysninger, som vandselskabet umiddelbart er i besiddelse af, men også oplysninger, som kræver indsamling, undersøgelse eller på anden vis bearbejdning.

Til stk. 3

Det foreslås, at vandselskaber, som ikke skal have fastsat enten en regnskabsmæssig kontrolramme eller en indtægtsramme efter de foreslåede §§ 6 og 6 a, frivilligt kan indgå i performance benchmarkingen. Mindre vandselskaber kan, på samme måde som større vandselskaber, have

driftsmæssige interesser i at sammenligne sig med andre vandselskaber for så vidt angår parametre inden for temaerne miljø, sundhed, energi, klima og forsyningsikkerhed. De vandselskaber, som ønsker den frivillige performance benchmarking, skal meddele Miljø- og Fødevareministeriet] herom. Tilmelding er bindende for vandselskabet for det efterfølgende kalenderår.

Til stk. 4

Med bestemmelsen foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om performance benchmarkingen, herunder om indhold og udformning. Det er hensigten, at sammenligningen skal foretages på en række nærmere i bekendtgørelse definerede parametre, som viser effekten af vandselskabernes indsatser inden for temaerne miljø, sundhed, klima, energi samt forsyningsikkerhed. Parametrene kan for eksempel vise det enkelte vandselskabs performance, vilkår for performance og placering i forhold til andre, herunder selskaber med sammenlignelige forhold.

Ved udmøntning af reglerne om performance benchmarking er det hensigten, at det sikres, at sammenligningen af vandselskaberne afspejler, at vandselskaberne kan have forskellige forudsætninger for at sikre hensyn inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningsikkerhed.

Ministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte regler om indberetningen, indberetningens form og om frister herfor samt om meddelelse om ind- eller udtræden i frivillig performance benchmarking og om frister herfor. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette, og om opgørelses- og målemetoder, herunder om at indberetning skal ske elektronisk og om frister for indberetning.

Endelig foreslås det med bestemmelsen, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om offentliggørelse af resultaterne af performance benchmarkingen. Det er hensigten, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte bestemmelser om, at vandselskaberne skal offentliggøre resultaterne af performance benchmarkingen med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og derved bidrage til vandselskabers, myndigheders og den øvrige offentligheds vidensgrundlag for at fremme fortsat sikring af hensyn til miljø, sundhed, energi, klima og forsyningsikkerhed.

Som følge af fastsættelse af regler om performance benchmarking og samtidig ophævelse af krav om procesorienteret benchmarking vil reglerne i prisloftsbekendtgørelsen om procesorienteret benchmarking blive ophævet.

Til nr. 14 (vsl kapitel 3)

Den foreslåede ændring af overskriften er en konsekvens af, at kapitlet fremover omhandler regulering af indtægtsrammer, ikke prislofter. Angående begrebet "indtægtsrammer" henvises til bemærkningerne til de foreslåede §§ 6 og 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16.

Til nr. 15 (vsl § 6)

Til stk. 1

Prisloftreguleringen har i den gældende lov været ens for alle vandselskaber uanset deres størrelse. Det foreslås, at der fastsættes en indtægtsramme for vandselskab med en debiteret årlig vandmængde på mere end 800.000 kubikmeter. Det foreslås endvidere, at indtægtsrammen fastsættes samlet for den totale økonomi. Betegnelsen "indtægtsramme" er udtryk for, at der fastsættes en ramme for vandselskabets indtægter, og at der ved kontrollen af overholdelsen påses, at vandselskabets indtægter ikke samlet har oversteget rammen. Se endvidere bemærkningerne til den foreslåede § 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til stk. 2

Der har efter den gældende lov været fastsat et udgangspunkt for vandselskabernes prisloft baseret på driftsomkostningerne i perioden 2003-2005. Der er i dag store forskelle på de enkelte vandselskabers "luft", dvs. forskellen mellem prisloftet og de faktiske omkostninger. Det foreslås, at indtægtsrammen i 2017 skal fastsættes på grundlag af vandselskabets faktiske samlede omkostninger, som er afspejlet i vandselskabernes seneste årsregnskaber og prislofter, således at vandselskabernes samlede faktiske omkostninger indgår i den nye totaløkonomiske regulering. De nærmere regler herom fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede § 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Til stk. 3

Det foreslås, at vandselskaberne forpligtes til at indberette oplysninger fra årsregnskabet til Forsyningssekretariatet, da det er grundlag for fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammerne. Vandselskaberne skal herudover give de oplysninger, som Forsyningssekretariatet anmoder om, når disse har betydning for fastsættelse af indtægtsrammerne. Forpligtelsen supplerer den foreslåede § 8, hvorefter der kan fastsættes regler om indberetning af oplysninger til fastsættelse af indtægtsramme og regnskabsmæssig kontrolramme. Herudover svarer bestemmelsen til den tidligere § 6, stk. 4.

Til stk. 4

Bestemmelsens indhold svarer til den tidligere § 6, stk. 3.

Til nr. 16 (vsl § 6 a)

Bestemmelsen er ny. Prisloftreguleringen har i den gældende lov været ens for alle vandselskaber uanset deres størrelse.

Til stk. 1

Det foreslås, at der for vandselskaber omfattet af loven som har en debiteret årlig vandmængde på højst 800.000 kubikmeter fastsættes en regnskabsmæssig kontrolramme i stedet for et prisloft. Betegnelsen "regnskabsmæssig kontrolramme" er udtryk for, at rammen for vandselskabets overholdelse af rammen for indtægterne kontrolleres på grundlag af vandselskabets årsregnskab. Det er hensigten, at kontrolrammerne skal udmeldes samtidigt for fire år gældende fra 2017. De nærmere regler herom fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede § 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Formålet med dette er at friholde disse vandselskaber fra den resultatorienterede benchmarking. Vandselskaber, der har en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter skal fremover fritages for den resultatorienterede benchmarking. I stedet vil disse vandselskaber modtage et generelt effektiviseringskrav, der sikrer, at vandselskabernes effektiviseringspotentiale indhentes. Undtagelserne gælder for alle vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens regler. Dvs. forbrugerejede vandselskaber fritages for den resultatorienterede benchmarking, hvis de har en årlig debiteret vandmængde fra 200.000 kubikmeter til højst 800.000 kubikmeter og kommunalt ejede vandselskaber fritages for den resultatorienterede benchmarking, hvis de har en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter.

Til stk. 2

Det foreslås, at den regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes med udgangspunkt i selskabets årsregnskab og seneste prisloft, kontrol- eller indtægtsramme, så kontrolrammen afspejler vandselskabets totaløkonomi. Rammen korrigeres med et generelt effektiviseringskrav og indeks

for omkostningsudviklingen i samfundet. Der skal ikke fastsættes individuelle effektiviseringskrav. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 6, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Til stk. 3 og 4

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 6, stk. 3 og 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 17 (vsl § 7, stk. 1)

Forslaget er en konsekvensændring af forslagene til ændring af § 6 og tilføjelse af ny § 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16. Der tilsigtes i øvrigt ingen ændringer.

Til nr. 18 (nyaffattelse vsl § 8)

Bestemmelsen nyaffattes i konsekvens af den foreslåede ændring af § 6 og den foreslåede nye § 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, der overordnet og ikke udtømmende beskriver, hvilke parametre der indgår i fastsættelsen af henholdsvis den regnskabsmæssige kontrolramme og indtægtsrammen. Det foreslås i bestemmelsen at yderligere og nærmere regler om fastsættelse og kontrol af vandselskabernes indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer, fastsættes af energi-, forsynings- og klimaministeren i en bekendtgørelse, der afløser den hidtidige prislofts bekendtgørelse.

Den økonomiske regulering forventes at omfatte vandselskabets totaløkonomi, dvs. selskabets samlede omkostninger til drift og anlæg. Det betyder, at effektiviseringskravene vil kunne rettes totaløkonomien i modsætning til gældende ret, hvor der alene kan effektiviseres på driftsomkostninger.

Det er hensigten, at der efter en indfasningsperiode startende i 2017 skal fastsættes bindende indtægtsrammer for fire år ad gangen for alle vandselskaber med en debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter årligt. Indtægtsrammerne forventes fastsat et år forskudt for henholdsvis vandforsyningsselskaber og spildevandsselskaber af hensyn til effektiv udnyttelse af Forsyningssekretariatets administrative ressourcer. I indfasningsperioden kan der for spildevandsselskaber fastsættes en bindende og to vejledende indtægtsrammer og for drikkevandsselskaber kan der fastsættes to bindende og to vejledende indtægtsrammer. For vandforsyningsselskaber forventes de fireårige bindende indtægtsrammer første gang at blive fastsat for for perioden 2023-2026 og for spildevandsselskaber for perioden 2022-2025. Det er hensigten, at de mest effektive vandforsyningsselskaber kan få fastsat en fireårig bindende indtægtsramme allerede for perioden 2019-2022, og de mest effektive spildevandsselskaber for perioden 2018-2021.

Der kan i bekendtgørelsen fastsættes nærmere regler om, hvad der forstås ved de mest effektive vandselskaber, hvornår de kan få stillet et individuelt effektiviseringskrav og hvor stort dette krav kan være.

Det foreslås endvidere, at ministeren kan fastsætte regler om tillæg til væsentlige omkostninger til tiltag, der gennemfører statsligt eller kommunalt fastsatte eller godkendte mål. Det omfatter bl.a. mål, der efter den hidtidige regulering blev betegnet som miljømål eller servicemål, jf. den gældende § 8 og bekendtgørelse nr. 1048 af 29. oktober 2012 om driftsomkostninger til gennemførelse af miljømål og servicemål. Betegnelserne "miljømål" og "servicemål" vil ikke blive videreført, da særligt "miljømål" anvendes i en række andre specifikke sammenhænge, blandt andet i vandplanreguleringen. Bekendtgørelse om miljømål og servicemål forventes ophævet. Det skal herunder være muligt at få tillæg til væsentlige omkostninger til tiltag, som vandselskabet har besluttet at gennemføre, og som er godkendt af kommunalbestyrelsen. Det er hensigten, at tillæggene skal være omfattet af effektiviseringskrav.

Det er endvidere hensigten, at der skal kunne tages hensyn til omkostninger, som vandselskabet ikke kan påvirke, herunder akkumuleret restskat, afgift på ledningsført vand, tjenestemandspensioner og betaling til Forsyningssekretariatet. Det forventes desuden, at der fastsættes regler om, at der kan gives tillæg til visse omkostninger i forbindelse med fusioner. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om, at tillæggene friholdes fra effektiviseringskrav.

Det er hensigten, at vandselskaberne skal kunne henlægge ekstraordinære effektiviseringsgevinster som egenkapital. Forslaget tilsigter ingen ændring af hvile-i-sig-selv princippet efter vandforsyningsloven og betalingsloven, og ændringen giver f.eks. ikke hjemmel til at udlodde ekstraordinære effektiviseringsgevinster til ejerne.

Det foreslås, at der i bekendtgørelsen kan fastsættes nærmere regler om, hvordan kontrollen med overholdelse af indtægtsrammen, jf. den foreslåede ændring af § 6, og den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. den foreslåede § 6 a, kan tilrettelægges og overtrædelser kan sanktioneres. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om, hvilke oplysninger der skal fremgå af årsregnskabet.

Det er hensigten, at det fortsat skal være muligt at foretage en forholdsmæssig fordeling af omkostningerne mellem vandselskaber og andre aktører, f.eks. kommuner, til foranstaltninger, der tjener flere formål, f.eks. mellem skattefinansierede formål og takstfinansierede formål.

Det er endelig hensigten, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om formen af indberetning af oplysninger fra årsregnskabet, således at årsregnskabets oplysninger kan udgøre grundlaget for fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, tillæg til disse samt kontrollen heraf.

Til nr. 19 (vsl § 9, stk. 1)

Konsekvensændring som følge af, at ressortansvaret er flyttet til erhvervs- og vækstministeren.

Til nr. 20 (vsl § 9, stk. 2)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslagene til ændring af § 6, tilføjelse af en ny § 6a, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, og om ophævelse af § 19, stk. 7 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

Til nr. 21 (vsl § 9, stk. 3)

Konsekvensændring som følge af lovforslagets § 5, nr. 1.

Til nr. 22 (vsl § 10, stk. 1-4)

De gældende bestemmelser i § 10, stk. 1-4 ophæves og erstattes af tre nye stykker. ~~med henblik på,~~

Forsyningssekretariatets etablering og drift finansieres efter den gældende vandsektorlov af de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorloven samt de vandselskaber, som frivilligt deltager i den resultatorienterede benchmarking, jf. den gældende vandsektorlovs § 10, stk. 1. De vandselskaber, der benchmarkes og får fastsat prislofter betaler årligt 31.000 kr. (2009), mens de vandselskaber, der frivilligt deltager i benchmarkingen årligt betaler 11.357 kr. (2009), jf. den gældende vandsektorlovs § 10, stk. 2. Beløbene reguleres årligt med den i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med niveauekorrektion. Afgiften opkræves i 4. kvartal året før, jf. § 8 i bekendtgørelse om Forsyningssekretariatets virksomhed.

Den foreslåede afgiftsmodel indebærer, at der tages højde for ~~at imødekomme~~

Forsyningssekretariatets varierende ~~ressourcebehov~~omkostningsniveau. Forsyningssekretariatet er

fortsat en økonomisk uafhængig myndighed, der alene skal finansieres af de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorloven Det er alene vandselskabernes afgifter efter denne bestemmelse, som finansierer Forsyningssekretariatet. [Da Forsyningssekretariatets ressourcebehov kan variere fra år til år, foreslås det, at vandselskabernes afgift til Forsyningssekretariatets fastsættes årligt på finansloven med mulighed for regulering på tillægsbevillingslovene.]

Det foreslås ligeledes, at vandselskabernes afgift sammensættes af både en grundafgift (fast beløb) for med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking i henhold til den foreslåede § 4, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og en kubikmeterafhængig afgift for alle vandselskaber. Med den gældende regulering betaler alle vandselskaber omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, et fast beløb på 31.000 kr. årligt (2009), og vandselskaber som frivilligt deltager i den resultatorienterede benchmarking betaler et fast beløb på 11.357 kr. årligt (2009). Da beløbene er faste og dermed ikke afhænger af vandselskabernes størrelse, medfører denne finansieringsmodel, at forbrugerne i de mindste vandselskaber betaler en forholdsmæssig større del end forbrugerne i de største vandselskaber.

Til stk. 1-4

Den nye finansieringsmodel afgiftsmodel i det foreslåede stk. 1 indebærer, at alle vandselskaber, jf. den foreslåede § 2, stk. 1 i lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. den foreslåede § 4, stk. 3 i lovforslagets § 1, nr. 12, betaler en afgift til betaling af Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse.

Det foreslås i stk. 2, at v Vandselskabernes afgift til Forsyningssekretariatet opdeles i en grundafgift og en kubikmeterafhængig differentieret afgift, som opgøres efter en takst pr. kubikmeter af vandselskabets årligt debiterede vandmængde (kubikmetertakst). Vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. den foreslåede § 4, stk. 3 i lovforslagets § 1, nr. 12, skal både betale grundafgiften og den kubikmeterafhængige differentierede afgift. Vandselskaber med en debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter skal derimod kun betale den kubikmeterafhængige differentierede afgift. Denne differentiering-forskelsbehandling begrundes i, at Forsyningssekretariatet bruger flere ressourcer på de vandselskaber, som skal deltage i den totaløkonomiske benchmarking. Grundafgiften skal repræsentere denne forskel. Afgiften afspejler ikke nødvendigvis Forsyningssekretariatets reelle ekstraomkostninger, men differentierer adskiller betalingen for vandselskaber, som deltager i den totaløkonomiske benchmarking, fra vandselskaber, som ikke deltager.

Det foreslås i stk. 2, at den differentierede afgift udgøres af en kubikmeterafgift pr. kubikmeter af vandselskabets årligt debiterede vandmængde. Kubikmeterafgiften og den differentierede afgift er således ikke den samme afgift. Kubikmeterafgiften indgår derimod i udregningen af den differentierede afgift. Det vil sige, at antallet af kubikmeter i et vandselskabs årligt debiterede vandmængde er afgørende for størrelsen på den differentierede afgift, som vandselskabet årligt skal betale til Forsyningssekretariatet (antal kubikmeter × kubikmeterafgift). Det er ikke hensigten, at modellen skal fungere som en trappemodel med faste satser. Med debiterede vandmængde forstås det antal kubikmeter, som vandselskabet leverer, afleder, indvinder, transporterer, behandler mv. mod betaling pr. år. Ved opgørelsen af den årligt debiterede vandmængde, skal den senest tilgængelige data for et helt kaldenderår anvendes. Eksempelvis kan nævnes, at hvis et vandselskab har en årligt debiteret vandmængde på 500.000 kubikmeter, skal dette antal multipliceres med den årlige fastsatte kubikmeterafgift. Hvis kubikmeterafgiften det år er fastsat til 0,05, vil vandselskabets differentierede afgift det år således udgøre 25.000 kr. Hvis et vandselskab er uenige

i opgørelsen af vandselskabets årligt debiteret vandmængde, kan vandselskabet i overestemmelse med forvaltningsretten gøre indsigelse inden for en fastsat frist, f.eks. 14 dage. Et vandselskab kan fx tænkes at gøre indsigelse, hvis den senest tilgængelige data for et helt kaldenderår ikke længere afspejler vandselskabets aktuelle debiterede vandmængde, fx som følge af fusioner, spaltninger, væsentlige ændringer i leverede vandmængder, mv.

Det foreslås i stk. 3, at grundafgiften og ~~kubikmetertaksten~~ kubikmeterafgiften årligt skal fastsættes ~~[på finansloven]~~. Størrelsen på grundafgiften vil afhænge af, hvor mange vandselskaber som forpligtes til at betale grundafgift i det pågældende år. Denne afgift skal som beskrevet ovenfor alene betales af vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. den foreslåede § 4, stk. 3 ~~i lovforslaget § 1, nr. 12. Da disse vandselskaber får fastsat indtægtsrammer og deltager i den totaløkonomiske benchmarking, skal Forsyningssekretariatet anvende flere ressourcer til at servicere disse vandselskaber.~~ Den ~~kubikmeterafhængige~~ differentierede afgift opgøres efter en ~~takst~~ kubikmeterafgift der opkræves pr. kubikmeter af den årligt debiterede vandmængde (kubikmetertakst). Antallet af debiterede kubikmeter vand eller spildevand afgør derfor afgiftens størrelse (antal kubikmeter \times kubikmetertakst). Det er ikke hensigten, at modellen skal fungere som en trappemodell med faste satser. Med debiterede vandmængde forstås det antal kubikmeter, som vandselskabet leverer, afleder, indvinder, transporterer, behandler mv. mod betaling pr. år. Størrelsen på den ~~kubikmeterafhængige~~ differentierede afgift og herunder ~~kubikmetertakstens~~ kubikmeterafgiften størrelse vil afhænge både af alle vandselskabernes samlede debiterede vandmængde og antallet af vandselskaber i det pågældende år, herunder antallet af vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter.

~~Det følger af § 8 i bekendtgørelsen om Forsyningssekretariatets virksomhed, at den årlige afgift, som vandselskaberne skal betale til Forsyningssekretariatet, opkræves i 4. kvartal året før. Forsyningssekretariatets afgift for 2016 vil således blive opkrævet i 4. kvartal 2015 i henhold til den nugældende vandsektorlov. Afgiften for 2017 vil blive opkrævet i 4. kvartal 2016 i henhold til det vedtagne lovforslag. Bekendtgørelsen om Forsyningssekretariatets virksomhed vil blive konsekvensrettet i overensstemmelse med lovforslaget.~~

Til nr. 23 (vsl § 11, stk. 3)

Ændringen er en konsekvens af de foreslåede §§ 6 og 6a, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til nr. 24 (vsl kapitel 5)

Med indsættelse af ordet *kundeforhold* i overskriften til lovens kapitel 5 er det hensigten at præcisere, at kapitlet også vedrører forholdet mellem vandselskaber og erhvervsdrivende og ikke kun forholdet imellem vandselskaber og forbrugere.

Til nr. 25 (vsl § 12 a)

Bestemmelsen er ny. Det foreslås, at der indføres en mulighed for oprettelse af et privat tvistløsningsorgan, hvor erhvervsdrivende kan indbringe klager, der udspringer af forsyningsaftalen mellem den erhvervsdrivende og vandselskabet, herunder om måling, opgørelse af opkrævede restancer, forhold vedrørende opkrævning af bidrag, herunder spildevandsforsyningssekskabers opgørelse vedrørende særbidrag, håndtering af inddrivelse hos dårlige betalere m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 25. Forhold som er bestemt ved en myndighedsafgørelse er ikke omfattet af det, som et sådant tvistløsningsorgan kan tage stilling til.

I det foreslåede stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 25 fremgår en række betingelser for, at godkendelse kan opnås. Det vil således være en forudsætning for godkendelse, at tvistløsningsorganets handlinger er

upartiske, at tvistløsningsorganet fremtræder neutralt, at der er åbenhed omkring sagsbehandlingsprocedurer, at parterne har mulighed for at fremkomme med deres synspunkter, herunder også til eventuelle ekspertudtalelser, samt at afgørelserne begrundes.

Det foreslås, at forbrugerklagelovens kapitel 8 om tvangsfuldbyrdelse og omkostningsdækning for visse afgørelser også finder anvendelse på et privat tvistløsningsorgan, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, dog med undtagelse af forbrugerklagelovens §§ 36-39. Forbrugerklagelovens §§ 36-39 vedrører Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens bistand og omkostningsdækning af retssagsomkostninger til private forbrugere for at få fuldbyrdet afgørelser, som den erhvervsdrivende ikke efterlever. Det vurderes, at der ikke er samme beskyttelsesbehov, herunder behov for omkostningsdækning, for så vidt angår erhvervsdrivende, som for private forbrugere, da erhvervsdrivende er professionelle forhandlingsparter og dermed bedre kan varetage egne behov.

Der foreslåes endvidere en betingelse for godkendelse om, at tvistløsningsorganets formand og eventuelle næstformænd er dommere.

Med forslagets stk. 4 skabes der hjemmel til, at Energi- Forsynings og Klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for godkendelse.

Det foreslås, at ministeren kan fastsætte regler om klagegebyrer og regler om, at den ene part, dvs. vandselskabet eller den erhvervsdrivende, skal betale et beløb til et godkendt privat tvistløsningsorgan til dækning af organets udgifter til sagens behandling, hvis den anden part får medhold i klagen eller sagen forliges. Ministeren har efter bestemmelsen også mulighed for at fastsætte beløbenes størrelse, herunder som differentierede beløb, således at vandselskaber, som ikke bidrager til nævnets løbende drift, skal betale et højere beløb, end vandselskaber, som løbende indbetaler til finansiering af det private tvistløsningsorgan. Beløbet vil også omfatte de mere generelle omkostninger, der er forbundet med den konkrete sag, men vil ikke have pønål effekt. Beløbenes størrelse vil således ikke skulle fastsættes efter et konkret skøn i den enkelte sag. Ministeren kan endvidere efter bestemmelsen også tidsbegrænse og tilbagekalde godkendelsen.

Med forslagets stk. 5 foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om det private tvistløsningsorgans behandling af sager. Det kan for eksempel være regler om afvisning af sager og sagsbehandlingsfrister.

Med den foreslåede § 12 b, lovforslagets § 1, nr. 25, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fungere som sekretariat for et godkendt private tvistløsningsorganer, jf. § 12 a, stk. 1 og kan oppebære indtægter herved. Endvidere kan Energi-, Forsynings- og Klimaministeren fastsætte nærmere regler for denne funktion. Det er hensigten, at der i medfør af den foreslåede § 12 a og 12 b samt forbrugerklagelovens § 6 for eksempel kan oprettes et samlet privat tvistløsningsorgan for forbrugere og erhvervsdrivende, hvortil klager over vandselskaber kan behandles, herunder ved en udvidelse af det eksisterende private tvistløsningsorgan Ankenævnet på Energiområdet, som sekretariatbetjenes af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Til nr. 26 (vsl § 13)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af § 6 og tilføjelsen af § 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til nr. 27 (vsl § 14, stk. 1)

Efter vedtagelsen af lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen har der kunnet opstå tvivl om, hvorvidt alle helt eller delvist kommunalt ejede vandselskaber fortsat er omfattet af offentlighedsloven, som hensigten var med den første vandsektorlov. Med den foreslåede bestemmelse præciseres det, at offentlighedsloven bortset fra bestemmelserne i offentlighedsloven

§§ 11-12 og §§ 15-17 gælder for alle vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 28 (vsl § 15, stk. 2)

Med tilføjelsen foreslås energi-, forsynings- og klimaministerens beføjelser til midlertidigt at undtage et vandselskab fra kravet om organisering i aktie- eller anpartsselskabsform udvidet. Formålet med bestemmelsen er, at kommunen kan sikre, at ejendommene i et område fortsat forsynes, mens kommunen træffer de nødvendige afgørelser til sikring af den fremtidige forsyning af området. Med den foreslåede bestemmelse kan en kommune få tilladelse til midlertidigt at sikre forsyningen i et område fra en almen vandforsyning, der ikke er kommunalt ejet og i den forbindelse blive undtaget fra kravet om organisationsform. Det er ikke hensigten med bestemmelsen, at kommunen permanent skal kunne drive eller overtage ejerskabet af vandforsyningen uden at blive omfattet af krav til organiseringsform. Bestemmelsen suppleres af lovforslagets § 2, nr. 24.

Til nr. 29 (vsl § 15, stk. 4)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 3 og 4.

De er ikke hensigten, at ændringen skal medføre materielle ændringer i bekendtgørelse nr. 319 af 25. marts 2010 om afvikling af mellemværender mellem kommuner og vandselskaber. Denne bekendtgørelse konsekvensrettes og ensrettes med begreberne, som anvendes i vandsektorloven og stoploven.

Ændringen medfører ligeledes ingen materielle ændringer i reguleringen af kommunale fællesskaber efter § 60 i den kommunale styrelseslov. De kommunale fællesskaber er således fortsat omfattet af lovforslaget på lige fod med de øvrige vandselskaber, der er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1.

Til nr. 30 (vsl § 16, stk. 1)

Med ændringsforslaget præciseres det, at kommunen kan give garanti for lån til det vandselskab, der kan indregne de finansielle omkostninger på lånet i vandprisen. Det vil sige et vandselskab, der varetager vandforsyningsaktiviteter eller spildevandsforsyningsaktiviteter i den pågældende kommune. Der tilsigtes i øvrigt ingen ændringer.

Til nr. 31 (vsl § 16, stk. 3)

Med forslaget præciseres, at kommunen skal opkræve et vederlag for at meddele lånegarantien. Forslaget har til hensigt, at holde det skattefinansierede og det takstfinansierede område adskilt, ved at præcisere at kommunen ikke kan yde et direkte eller indirekte tilskud til vandselskabet ved lånegarantien. Størrelsen af vederlaget skal fastsættes på markedsvilkår, eventuelt med bistand fra en finansiel rådgiver eller med inspiration fra Europa-Kommissionens meddelelse om statsstøtte i form af garantier, selv om sigtet med bestemmelsen i vandsektorloven er et andet. Der tilsigtes i øvrigt ingen ændringer.

Til nr. 32 (vsl § 18, stk. 1)

Der anvendes i den gældende bestemmelse flere forskellige betegnelser for vandselskabers tilknyttede virksomhed. Det foreslås, at betegnelsen ensrettes til tilknyttet virksomhed. Der tilsigtes i øvrigt ingen ændringer.

Til nr. 33 (vsl § 18, stk. 3)

Bestemmelsen nyaffattes med henblik på at gøre det muligt for vandselskaber at udføre lovpligtige aktiviteter og foretage andre hensigtsmæssige aktiviteter inden for vandselskabet.

Der er ikke tilsigtet ændringer i ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om tilknyttet virksomhed ud over tilføjjelsen af, at ministeren endvidere kan fastsætte hvilke konkrete aktiviteter, der ikke er omfattet af reglerne om tilknyttet virksomhed.

Til stk. 3, 1. pkt.

Det er hensigten, at ministeren anvender den nye bemyndigelse til f.eks. at fastsætte, at reglerne om tilknyttet virksomhed ikke finder anvendelse for aktiviteter, som vandselskaber skal udføre i medfør af lov, og heller ikke for vandselskabers drift af medfinansieringsprojekter, som vandselskabet selv medfinansierer i overensstemmelse med betalingslovens § 1, stk. 5, og regler udstedt i medfør af betalingslovens § 1, stk. 6. For så vidt angår aktiviteter, som vandselskaber skal udføre i medfør af lov, kan der f.eks. være tale om spildevandsforsyningsselskabers håndtering af fælles obligatoriske tømningsskemaer, jf. betalingslovens § 1, stk. 7, og regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 5, 3. pkt., om fastsættelse af regler om tømning. Bemyndigelsen kan også anvendes til at fastsætte, at aktiviteter, som ministeren har fastsat ikke skal være omfattet af reglerne om tilknyttet virksomhed, i stedet skal behandles som hovedaktivitet for vandselskabet, f.eks. udnyttelse af ressourcer i spildevandsslam og udlejning af overskydende fysisk kapacitet i vandselskabets anlæg, herunder til brug for kabler til elektronisk kommunikation og til vandselskabers drift af medfinansieringsprojekter. Det er hensigten, at disse aktiviteter fortsat skal finansieres i overensstemmelse med betalingsloven, således at tømningsskemaet finansieres af de ejendomme som er tilknyttet ordningen, og at klimatilpasningsprojekter under medfinansieringsordningen skal finansieres af kommunen for så vidt angår kommunens andel af projektet.

Til stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås, at de faste beløbsgrænser for vandselskabernes omsætning med tilknyttet virksomhed, der udøves i et særskilt selskab, ændres til en procentdel, f.eks. 3 pct., af omsætningen med vandselskabernes hovedvirksomhed.

Til nr. 34 (vsl § 19, stk. 1 og 2)

Kravet om selskabsmæssig adskillelse mellem aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning på den ene side og affaldshåndtering på den anden side kan forhindre effektiv ressourceudnyttelse af vandselskabets restprodukter. Miljøbeskyttelsesloven, der regulerer affaldshåndtering, stiller ikke krav om selskabsmæssig adskillelse. Da der kan være økonomiske og ressourcemæssige gevinster forbundet med effektiv udnyttelse af vandselskabernes restprodukter foreslås det, at kravet om selskabsmæssig adskillelse ophæves. Kravet om regnskabsmæssig adskillelse opretholdes.

Til nr. 35 (vsl § 19, stk. 7 og 8)

Efter de gældende regler skal vandselskaber udarbejde og indberette et program til intern overvågning, som skal sikre, at vandselskaberne indgår aftaler på effektive vilkår og ikke betaler for meget for ydelserne eller sælger for billigt og derved indirekte overfører midler til interesseforbundne virksomheder. Ifølge evalueringsrapporten har Forsyningssekretariatet givet udtryk for, at vandselskabernes indberetninger af programmerne for intern overvågning ikke er egnet til en mere dybtgående analyse af vandselskabernes effektivitet. Desuden har vandselskaberne som følge af prisloftreguleringen nu i en årrække haft fokus på økonomisk effektiv drift af vandselskaberne. De administrative byrder forbundet med indberetningen og kontrollen vurderes ikke at stå mål med udbyttet af ordningen.

Det foreslås derfor, at kravet om, at vandselskaber skal opstille et program for intern overvågning, ophæves.

Til nr. 36 (vsl § 24)

Bestemmelsen nyaffattes som konsekvens af, at de specielle bemærkninger til bestemmelsen ikke længere er retvisende.

Der nedsættes et kontaktudvalg med deltagelse af branchen, KL, de involverede ministerier, uafhængige eksperter og repræsentanter for forbruger- og miljøinteresser.

Det nedsatte kontaktudvalg skal i forbindelse med evalueringen i 2021 afgive en redegørelse til ministeren og forligskredsen.

Den gældende stk. 2 ophæves, da der ikke forventes behov for at fastsætte regler om kontaktudvalget. Bemyndigelsen er ikke udnyttet i dag.

Til nr. 37 (vsl § 30, stk. 1, nr. 2)

Konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 38 (vsl § 30, stk. 1, nr. 3)

Konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, hvorefter prisloftet erstattes af henholdsvis en indtægtsramme for vandselskaber med debiteret vandmængde over 800.000 m³ og en regnskabsmæssig kontrolramme for vandselskaber med en debiteret vandmængde på højst 800.000 m³.

Til nr. 39 (§ 30, stk. 1, nr. 4)

Konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 15 og 16.

Til nr. 40 og 41 (vsl § 30, stk. 1, nr. 8 og § 30, stk. 1, nr. 9)

Konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 34.

Til nr. 42 (vsl § 33)

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den ikke finder anvendelse efter at den selskabsmæssige adskillelse af vandselskaberne fra kommunerne er gennemført.

Til nr. 43 (vsl § 36)

Bestemmelsen, der omhandler fastsættelse af det første prisloft efter vandsektorlovens ikrafttræden og derfor ikke længere finder anvendelse, foreslås ophævet.

Til nr. 44 (vsl § 37)

Bestemmelsen, der giver miljø- og fødevarerministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om kommunens varetagelse af visse administrative opgaver for visse vandselskaber i en overgangsperiode frem til 1. januar 2013, foreslås ophævet, da den ikke længere finder anvendelse.

Til § 2

Til nr. 1 (vfl § 1 a)

Vandforsyningslovens § 1 a afspejler i dag bl.a. gennemførelsen af vandrammedirektivets artikel 9 (hensynet til omkostningsdækning), samt den gældende vandsektorlov.

Vandforsyning er et naturligt monopol. De tilsluttede ejendomme kan således ikke selv umiddelbart beslutte at blive forsynet af en anden almen vandforsyning. Vandforbrugerne har derfor behov for at være sikret, at den almene vandforsyning er drevet på en måde, så de tilsluttede ejendomme kan gøre sig bekendt med vilkår, prissætning mm. På den baggrund foreslås det, at

formålsbestemmelsen i vandforsyningsloven afspejler, at vandforsyningsloven skal medvirke til, at der er gennemsigtighed i, hvordan den almene vandforsyning fastsætter takster og vilkår.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de under § 2, nr. 51 og 58 foreslåede bestemmelser om, at almene vandforsyninger skal offentliggøre takster og regulativ på deres hjemmeside.

Ensyldende bestemmelse foreslås i formålsbestemmelsen i betalingslovens § 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Til nr. 2 (vfl § 3, stk. 3)

Bestemmelsen fastlægger, hvad der skal forstås ved en almen vandforsyning. Definitionen blev indført i vandforsyningsloven af 1980, som definerede et "alment vandforsyningsanlæg". Da et "anlæg" efter en naturlig sproglig forståelse angiver et fysisk anlæg, og ikke den juridiske enhed, foreslås begrebet ændret til "en almen vandforsyning". Det er den person, eller juridiske enhed, der ejer de konkrete vandforsyningsanlæg, der er forpligtet efter loven som en almen vandforsyning. En almen vandforsyning kan drives i (enhver) selskabsform, og kan således både drives som et aktie- eller anpartsselskab, en forening, eller selvejende institution mv. Almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, vil blive betegnet som vandselskaber i vandsektorloven og dennes bekendtgørelser. Som det fremgår omfatter begrebet ikke ejere af vandforsyningsanlæg, der har forsyner eller har til formål at forsyne mindre end 10 ejendomme. Dette er en videreførelse af den gældende bestemmelse, idet man ikke i almindelighed har fundet det rimeligt, at ejere af sådanne mindre anlæg skulle kunne pålægges de forpligtelser, der er indeholdt i lovens kapitel 8. Der er ikke tilsigtet ændringer i de forpligtelser almene vandforsyninger har med den gældende regulering. Hvor bestemmelsen forpligter både almene vandforsyninger og ejere af ikke-almene vandforsyningsanlæg, herunder enkeltindvinder, er anvendt udtrykket "ejere af vandforsyningsanlæg".

Til nr. 3 (vfl i § 6)

Ændringen er en konsekvens af ophævelsen af amtsrådets og hovedstadsrådets kompetence i den gældende § 14 a, stk. 2 ved kommunalreformen.

Til nr. 4 (vfl § 13 a)

Almene vandforsyninger har kompetence til at vedtage indsatsplaner til grundvandsbeskyttelse, jf. den gældende § 13 a. Det foreslås, at denne kompetence ophæves, idet udarbejdelse af planer er så central en myndighedsopgave, at almene vandforsyninger ikke skal udføre den. En indsatsplan efter § 13 a kan danne baggrund for et pålæg om sprøjtemidler- eller nitratrestriktioner, jf. miljøbeskyttelseslovens § 26 a. Bestemmelsen kan anvendes, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at den statslige udpegning af indsatsområder, jf. vandforsyningslovens § 11, stk. 1, nr. 5, er utilstrækkelige til at sikre kommunens vandforsyningsinteresser.

Uanset den foreslåede ophævelse af almene vandforsyningers kompetence i den gældende § 13 a, har de almene vandforsyninger stadig mulighed for at indgå aftaler med henblik på at gennemføre en af kommunen vedtaget indsatsplan, jf. den gældende § 13 d, samt at indregne udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som den almene vandforsyning indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang overvågning og beskyttelse, der ligger uden for den offentlige grundvandsbeskyttelse, er nødvendig eller hensigtsmæssig for den almene vandforsyningsvirksomhed, jf. den gældende § 52 a, nr. 10 i vandforsyningsloven. Den offentlige grundvandsbeskyttelse består bl.a. af den statslige grundvandskortlægning, regionernes oprydning af jordforureninger samt kommunernes indsatsplaner. Almene vandforsyninger kan dog have en interesse i at supplere den offentlige indsats, idet de herved på længere sigt kan opretholde en produktion uden for lange transporttider

for vandet og uden avanceret rensning, f.eks. for nitrat eller sprøjtemidler og således spare penge til behandling og overvågning af behandlingsprocessen og/eller omlægning af ledninger, boringer og andre anlæg.

Der ændres ikke på kommunernes gældende mulighed for at udarbejde indsatsplaner efter § 13 a, for andre områder end statsligt udpegede indsatsområder. Som hidtil vil planlægningen skulle baseres på en detaljeret kortlægning, som ved udpegede indsatsområder. Såfremt staten har udført en detaljeret kortlægning, fordi området der ønskes indsatsplanlagt er placeret i et område med særlige drikkevandsinteresser eller et indvindingsopland til almene vandforsyninger uden for disse, kan denne grundvandskortlægning lægges til grund. Dog bør kommunen i sin indsatsplan redegøre for, hvilke omstændigheder, der gør, at kommunen har vurderet anderledes end staten. Har kommunen udført supplerende undersøgelser og kortlægning eller en hel kortlægning, skal indsatsplanen baseres på disse oplysninger.

Bekendtgørelse om indsatsplaner vil blive konsekvensrettet, så det afspejles, at almene vandforsyninger ikke kan vedtage indsatsplaner.

Til nr. 5-6 (vfl § 13 b, stk. 1 og ophævelse af stk. 7)

Forslaget er en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 2, nr. 4, til § 13 a. Gennemførelsen af en indsatsplan vil kræve et samarbejde mellem kommunalbestyrelsen og almene vandforsyningsvirksomheder, og da indsatsplanen i visse tilfælde vil kunne få omfattende konsekvenser for de berørte grundejere m.v., har kommunalbestyrelsen i § 13 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, en pligt til at inddrage alle de berørte parter i processen. Det er de konkrete parter i det berørte område, der skal inddrages, således alle berørte lodsejere eller virksomheder, alle vandforsyningsvirksomheder (og/eller vandforsyningssamarbejder) og berørte kommuner. Det nedsatte koordinationsforum skal informeres om, hvordan arbejdet med indsatsplanerne skrider frem. Reglen supplerer den almindelige partshøringsregel i forvaltningslovens § 19, som vil skulle anvendes i det omfang kommunalbestyrelsen ønsker at foretage konkrete afgørelser på baggrund af indsatsplanen.

Den foreslåede ophævelse af stk. 6, er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 7-10, 12-15, 17-23, 26-33, 36-42, 46-47, 49-50, 52, 55-57, 59-65, 67 og 70
Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 11 (§ 14 b)

Med forslaget indføres en pligt for kommunalbestyrelsen til mindst én gang årligt at drøfte vand- og spildevandsforsyningsforholdene med kommunens almene vandforsyninger samt spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4. Reglen, der er ny, svarer i vidt omfang til den praksis, der allerede er gældende i dag. Drøftelsen af forsyningsforholdene skal omfatte den fremadrettede forsyningsstruktur, herunder udbygning af forsyningsnettet, herunder ledningsnet, anlæg mv., og de almene vandforsyningsanlægs og spildevandsforsyningsselskabernes strategier. Udbygningen af ledningsnettet vil kunne omfatte etablering af ledninger i nye områder i overensstemmelse med kommunens planlægning, ligesom også udbygning af anlæg, f.eks. indvindingsanlæg mv. Drøftelsen vil i vidt omfang kunne sammenkobles med udarbejdelse af vandforsyningsplaner, jf. vandforsyningslovens § 14. Der er ikke fastsat særlige formkrav til drøftelsen, som kommunalbestyrelsen kan gennemføre på den måde, som kommunalbestyrelsen vurderer er bedst egnet.

Tilsvarende bestemmelse foreslås indført for spildevandsforsyningselskaber, jf. lovforslagets § 4, nr. 5.

Der henvises herudover til lovforslagets afsnit 3.2.2.1.3.

Til nr. 16 (vfl § 32, stk. 1)

Forslaget er en konsekvens af ændring af ”et alment vandforsyningsanlæg” til ”en almen vandforsyning”, jf. lovforslaget § 2, nr. 2. Bestemmelsen er alene nyaffattet af sproglige årsager, og der tilsigtes ikke ændringer i den hidtidige retstilstand.

Til nr. 24 og 25 (vfl § 45, stk. 2 og 3)

Bestemmelsen, der er ny, giver kommunalbestyrelsen mulighed for i særlige tilfælde at pålægge en almen vandforsyning *forsyningspligt* til andre områder, end den almene vandforsynings naturlige forsyningsområde med henblik på at sikre en tilstrækkelig vandforsyning i kommunen. Reglen supplerer reglen i § 45, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 22, der indeholder forsyningspligt for almene vandforsyninger i det naturlige forsyningsområde. Reglen supplerer ligeledes kommunalbestyrelsens kompetence i lovens § 45, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 23, samt ministerens kompetence i § 46, jf. lovforslagets § 2, nr. 27-29, til at pålægge almene vandforsyninger, der er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven leveringspligt til andre almene vandforsyninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4. Ministerens kompetence til at træffe afgørelse efter § 45, stk. 1, 2. pkt. er delegeret til kommunalbestyrelserne efter § 25 bekendtgørelse nr. 1451 af 11. december 2007 om vandindvinding og vandforsyning.

Ved forsyningspligt forstås en forpligtelse for den almene vandforsyning til at sikre forsyning med vand frem til og med vandforbrugeren. Ved leveringspligt forstås en forpligtelse til levering af vand til en anden almen vandforsyning, der herefter sikrer forsyningen af vandforbrugerne.

Ved særlige tilfælde forstås f.eks. tilfælde, hvor en eksisterende almen vandforsyning nedlægger sig selv. Omkostningerne i forbindelse med opfyldelse af forsyningspligten skal betales af vandforbrugerne i det nyttilsluttede område efter gældende ret. Forbrugerne vil derfor skulle betale tilslutningsbidrag. Dette gælder uanset om forbrugerne tidligere har været tilsluttet en anden almen vandforsyning. I begrebet ligger også, at det skal være en økonomisk fornuftig disposition for både den almene vandforsyning og vandforbrugerne. Kommunalbestyrelsen vil derfor skulle vurdere de økonomiske konsekvenser for både den almene vandforsyning og vandforbrugerne forinden meddelelse af pålæg. Det konkrete påbud efter § 45, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 25, vil kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Som konsekvens af et påbud om forsyning uden for både det naturlige forsyningsområde og det i vandforsyningsplanen tillagte forsyningsområde, bør vandforsyningsplanen tilrettes.

De konkrete fysiske anlæg vil kunne overtages i det omfang, der er enighed herom mellem den nedlagte vandforsyning og den nye forsyner.

Den overtagende vandforsyning vil hensigtsmæssigt kunne fastsætte differentierede takster i de to forsyningsområder med henblik på at på sigt kunne udligne de prismæssige forskelle. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 51.

Kommunalbestyrelsen får med den foreslåede bestemmelse mulighed for at pålægge en almen vandforsyning at forsyne et givent område, men ikke at fastsætte vilkårene for forsyningspligten. Det foreslås, at uoverensstemmelser om vilkårene for forsyningspligten afgøres af ministeren, på lige fod med uoverensstemmelser om vilkårene for forsyningspligten efter den gældende stk. 1. Det

foreslås ikke, at uoverensstemmelser om *omfanget* af forsyningspligten efter den foreslåede bestemmelse vil skulle kunne afgøres af ministeren, da dette forventes håndteret i kommunalbestyrelsens afgørelse efter den foreslåede bestemmelse, der vil kunne indbringes for Natur- og Miljøklagenævnet. Ministerens afgørelser kan ikke påklages efter den gældende § 76, nr. 2.

Den gældende stk. 2 bliver herefter stk. 3. Ændringen i *stk. 3* er en konsekvensændring som følge af det foreslåede stk. 2.

Til nr. 34 og 35 (vfl § 48, stk. 1 og 3)

Med forslaget overføres miljø- og fødevareministerens kompetence til at meddele påbud om vandsamarbejder mellem almene vandforsyninger til kommunalbestyrelsen. Påbudsmuligheden kan anvendes, hvor de almene vandforsyninger ikke ønsker frivilligt at etablere et vandsamarbejde, men hvor kommunalbestyrelsen vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til at sikre en planmæssig udbygning af vandforsyningen og sikre en hensigtsmæssig anvendelse, kortlægning, overvågning og beskyttelse af de eksisterende vandforekomster til drikkevandsforsyning. Vandsamarbejder kan være relevante f.eks. i spørgsmål om gennemførelse af grundvandsbeskyttende tiltag, hvor et vandsamarbejde f.eks. kan håndtere udarbejdelse af aftaler om dyrkningsrestriktioner på en ejendom eller lignende. Vandsamarbejdet vil kunne varetage opgaver, der enten gavner den almene vandforsyning direkte, f.eks. beskyttelse af vandforsyningens eget indvindingsopland eller indirekte, f.eks. beskyttelse af nabovandforsyningens indvindingsopland, hvor der kan etableres nødforsyninger til. Som en del af vandsamarbejdet vil de almene vandforsyninger kunne afholde omkostninger til de relevante tiltag solidarisk.

Amtsrådet havde i den tidligere § 48 kompetence til at påbyde vandsamarbejder til kommuner og til samarbejde mellem både kommunale og private almene vandforsyninger. Med kommunalreformen blev amtsrådet kompetence overført til miljøministeren (nu miljø- og fødevareministeren). Ved vedtagelsen af vandsektorloven blev bestemmelsens sondring mellem kommunale og private almene vandforsyninger ophævet, da alle kommunale forvaltningsvirksomheder med vandforsyning blev udskilt fra kommunerne, og organiseret som et selvstændigt aktie- eller anpartsselskab ejet af kommunen.

Kommunalbestyrelsen kan ikke deltage direkte i vandsamarbejdet, da det vedrører almene vandforsyninger. Kommunalbestyrelsen kan dog vælge at samarbejde med vandsamarbejdet, f.eks. i forbindelse med udarbejdelse af vandforsyningsplaner og indsatsplaner mv. I den forbindelse vil de almene vandforsyninger kunne bidrage med viden til brug for kommunalbestyrelsens udarbejdelse af f.eks. de nævnte planer eller kommunens sagsforberedende arbejde i øvrigt. De almene vandforsyninger vil ikke skulle udarbejde udkast til planerne eller sagsforberedende arbejde for kommunen.

Reglen i § 48, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 34, suppleres af almene vandforsyningers mulighed for at dække omkostninger til et frivilligt etableret vandsamarbejde over vandtaksten, jf. vandforsyningslovens § 52 b, jf. § 52 a, stk. 1, nr. 10, der blev indført med lov nr. 479 af 1. juli 1998 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse og lov om planlægning.

Almene vandforsyningers, der er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, mulighed for at få tillæg til indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, for omkostninger til et påbudt vandsamarbejde vil fremgå af den kommende bekendtgørelse om den økonomiske regulering (tidl. prisloftbekendtgørelse). Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18.

Miljø- og fødevareministerens hjemmel til at fastsætte vilkår om samarbejdet i tilfælde af uenighed, jf. den gældende § 48, stk. 2, ændres ikke.

Det foreslåede stk. 3, om miljø- og fødevareministerens kompetence til at påbyde kommunale samarbejder om vandforsyningen på tværs af kommunegrænser svarer til den gældende ordning. Reglen forhindrer ikke, at de almene vandforsyninger i hver sin kommune vælger at etablere et vandsamarbejde på tværs af kommunegrænser. Det er dog ikke muligt for de enkelte kommuner at påbyde nabovandsamarbejdet at samarbejde med kommunens eget vandsamarbejde.

Vandsamarbejder på tværs af kommunegrænser vil ofte skulle følges op med en ændring af vandforsyningsplanen. Miljø- og fødevareministeren har hjemmel til at påbyde kommunalbestyrelsen at udarbejde delplaner samt ændringer og tillæg til vandforsyningsplanen, jf. vandforsyningslovens § 14, stk. 3.

Til nr. 43 (vfl § 52 a, stk. 1)

Ændringerne er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, hvorefter den økonomiske regulering af vandselskaber opdeles i en regnskabsmæssig kontrolramme for vandselskaber med en debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ og en indtægtsramme for vandselskaber med en debiteret vandmængde over 800.000 m³, samt en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, om opdatering af definitionen "almene vandforsyninger" i vandforsyningslovens § 3, stk. 3. For så vidt angår ændringen af definitionen henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Til nr. 44 (vfl § 52 a, stk. 1, nr. 13)

Med nyaffattelsen af § 52 a, stk. 1, nr. 13 er det ikke hensigten af ændre på vandforsyningsselskabernes mulighed for at opkræve midler til den eksisterende Vansektorens Teknologiuudviklingsfond. Denne del af bestemmelsen foreslås opretholdt med henblik på at sikre en forsvarlig administration af fonden frem mod fondens opløsning, se lovforslagets afsnit 3.1.3.

I bestemmelsen er indsat en ny hjemmel til at opkræve midler til en fond, som er oprettet efter fondsloven og regler udstedt i medfør heraf. Det er frivilligt for det enkelte vandforsyningsselskab om, og i hvilket omfang, vandforsyningsselskabet opkræver midler til indbetaling til en sådan fond. Dog er det en betingelse, at fonden har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres.

Til nr. 45 (vfl. § 52 a, stk. 1, nr. 14)

Bestemmelsen er ny og medfører en mulighed for, at vandforsyningsselskaberne kan opkræve midler over taksterne til bidrag til finansiering af et privat tvistløsningsorgan oprettet efterhenholdsvis vandsektorlovens § 12 a, som foreslås indført i medfør af dette lovforslags § 1, stk. 25, og forbrugerklagelovens § 6.

Til nr. 48 (ressortændring)

Konsekvensændring som følge af at ressortansvaret for dele af vandforsyningsloven ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er overgået fra Miljøministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

Til nr. 51 (vfl § 53, stk. 1)

Med ændringen foreslås det, at det nuværende stk. 1 ophæves og erstattes af nye stk. 1 og 2.

Til stk. 1

1. pkt. nyaffattes som konsekvens af lovforslagets øvrige bestemmelser, herunder den samtidigt foreslåede ændring af den økonomiske regulering af vandselskaberne, hvor det bl.a. er hensigten der skal udmeldes indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for flere år frem, og at

vandselskaber får mulighed for i nogle år at overskride rammen forudsat at overskridelsen indhentes inden for en nærmere fastsat periode. Kommunalbestyrelsen kan derfor tage hensyn til dette ved godkendelse af anlægs- og driftsbidragene (takster).

Det ændrede 2. pkt. er en præcisering af den gældende retstilstand, hvor der i dag er tvivl om, i hvilket omfang en almen vandforsyningsvirksomhed kan fastsætte takster, som er differentierede mellem ensartede kategorier af forbrugere. Udgangspunktet for fastsættelse af taksterne er primært et solidaritetsprincip, hvorefter alle betaler den samme kubikmetertakst for levering og afledning af vand, samme administrationsbidrag og samme anlægsbidrag for tilslutning af sammenlignelige ejendomme til anlægget. De fleste almene vandforsynings takster fastsættes som én takst for én type forbrugere i én kommune. Visse almene vandforsyninger differentierer taksterne på baggrund af saglige og objektive kriterier. Det er f.eks. tilfældet, hvor en stor vandforbrugende virksomhed får nedsat det faste kubikmeterbidrag, hvis det kan begrundes konkret i, at omkostningerne forbundet med forsyningen af denne virksomhed er væsentligt mindre pr. kubikmeter end forsyningen af mindre ejendomme.

Med det nye 2. pkt. foreslås det derfor at præcisere, at almene vandforsyninger kan differentiere taksterne inden for selskabet, hvis der er saglige og objektive grunde hertil.

Ved saglig og objektiv differentiering forstås, at differentierede takster f.eks. kan begrundes i historiske eller fremtidige faktiske forhold vedrørende forsyningsmuligheder eller forsyningsydelse. Fastsættelsen af differentierede takster kan ikke begrundes i hensyn til bestemte forbrugerkategorier, f.eks. af sociale hensyn eller som indirekte støtte til erhverv.

En takstdifferentiering kan endvidere være begrundet af en fusion, idet de fusionerede vandforsyninger med overvejende sandsynlighed har haft forskellige takster. Forskellene kan være begrundet i historisk forskellig prioritering af drift og investering, men kan også være begrundet i forskellige miljømæssige eller geografiske forhold, som giver anledning til forskelle i den almene vandforsynings omkostninger til at drive forsyningen.

Bestemmelsen vil kunne anvendes ved en almen vandforsyning, der dækker flere kommuner (f.eks. efter en fusion), men hvor de enkelte kommunalbestyrelser stiller forskellige krav til den almene vandforsynings opnåelse af krav til miljø og service inden for den enkelte kommunes geografiske område. Den almene vandforsyning kan som en følge heraf differentiere taksterne, så forbrugerne i den kommune, som ønsker et højt miljø- og serviceniveau, eller hvor nye tiltag er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mere, hvorimod forbrugerne i en kommune, som ønsker et lavere niveau for miljø og service eller, hvor tilsvarende tiltag ikke er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mindre.

Differentierede takster kan fastsættes i en overgangsperiode efter fusionen eller som en blivende forskel i taksten. Dette vil gælde uagtet om almene vandforsyninger fusionerer på tværs af kommunegrænser.

Det er med den foreslåede ændring af den økonomiske regulering, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, fortsat hensigten, at hvert vandselskab får udmeldt en samlet økonomisk ramme (tidligere prisloft) uanset antallet af kommuner i selskabets forsyningsområde. Vandselskaberne skal ved fastsættelsen af taksterne sikre, at indtægterne holder sig inden for den udmeldte ramme, også hvis et vandselskab udnytter muligheden for at fastsætte differentierede takster.

Det tidligere 2. pkt. er nu 3. pkt. Efter gældende ret skal taksterne godkendes i den kommune, hvor vandforsyningen er beliggende, hvilket vil sige den selskabsretlige hjemstedskommune. Dette pkt. foreslås ændret således, at taksterne skal godkendes i den kommune, hvor vandet forbruges. Dog

foreslås det med 4. pkt., at kommunalbestyrelserne har mulighed for at aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender taksterne for alle kommuner (sideordnet delegation). F.eks. kan det aftales, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender takster for alle kommuner, eller at alle kommunalbestyrelser skal være enige om godkendelse af taksterne for alle kommuner, også selvom der er indført differentierede takster. Kommuner der delegerer godkendelseskompetencen til en anden kommune, bør sikre sig en klar aftale om bl.a. rækkevidden af kompetencefordelingen og om eventuelt ophør af aftalen om delegation. Det kan ikke aftales, at takster ikke skal godkendes.

Ved godkendelse af taksterne skal kommunalbestyrelsen generelt påse, at differentieringen er objektivt og sagligt begrundet. Kommunerne vil dog ikke kunne nægte at godkende taksterne alene, fordi kommunen er i uenig i fastsættelsen af de differentierede takster, så længe differentieringen er objektivt og sagligt begrundede.

Der er ikke i dag krav om, at det godkendte takstblad skal findes på den almene vandforsynings hjemmeside. Det foreslåede 5. pkt. sikrer, at almene vandforsynings takstblade skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside. Bestemmelsen svarer i vidt omfang til, hvad der allerede er praksis i dag. Bestemmelsen sikrer, at den almene vandforsynings kunder til enhver tid kan finde oplysninger om den almene vandforsynings priser. Se også bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 51.

Til stk. 2

Det nye stk. 2 er en videreførelse af det tidligere stk. 1, 3. pkt.

Til nr. 53 (vfl § 53, stk. 3)

Efter den gældende § 53, stk. 3, kan almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, vælge at opkræve passagebidrag uden godkendelse fra kommunalbestyrelsen, hvorimod almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, skal have kommunalbestyrelsens godkendelse af opkrævningen. Den gældende formulering af bestemmelsen blev ændret ved vedtagelsen af vandsektorloven i 2009. Det foreslåede stk. 3, præciserer, at almene vandforsynings opkrævning af passagebidrag alene kan ske efter kommunalbestyrelsens pålæg om, at de enkelte ejere af ejendommen skal betale bidraget. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 53, stk. 3, hvorefter det kan pålægges de grundejere, til hvis ejendomme der kan leveres vand til almindelig brug fra en forsyningsledning til en almen vandforsyning, selv om de ikke i øjeblikket måtte ønske at slutte deres ejendom til ledningen. Opkrævningen af passagebidrag er en forvaltningsretlig afgørelse, og kræver derfor, at kommunalbestyrelsen godkender opkrævningen.

Opkrævning af passagebidrag kan ske efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1282 af 15. december 2011 om pålæg af bidrag efter vandforsyningslovens § 53, stk. 3.

Bestemmelsen finder hovedsagligt anvendelse *dels* ved aktuelle udstykninger, hvor udstykningsforetagendet bør betale vandledninger i forbindelse med vejanlægget og ikke bør kunne udskyde betalingen, til der senere kommer købere og ønsker tilslutning, *dels* i samlede bebyggelser, hvor det findes naturligt, at der er vandledninger i vejene, *dels* i spredte bebyggelser, hvor der er et almindeligt behov for vandforsyning fra en almen vandforsyning. I øvrigt bør den faktiske udnyttelse af de bidragspligtige ejendomme ligge til grund for beregning af passagebidrag.

Bidragspligten omfatter ikke alene andelen i ledningsudgift, men også bidrag til stikledning til og med stophane på de enkelte grunde.

Det skal altid være kommunalbestyrelsen, der skal træffe afgørelse om at opkræve bidrag fra grundejere, som ikke ønsker sig tilsluttet. Almene vandforsyninger kan kun gøre beslutningen om at opkræve bidrag fra grundejere, der ikke er tilsluttet, gældende med kommunalbestyrelsens godkendelse.

Til nr. 54. (vfl § 53, stk. 6)

Forslaget nyaffatter energi-, forsynings- og klimaministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om takstblade. Med den nye formulering bemyndiges ministeren til – ud over den allerede gældende mulighed for at fastsætte regler om opbygningen af takstbladet – at kunne fastsætte regler om almene vandforsyningers takstfastsættelse og om fastsættelse af forskellige takster for kategorier af vandforbrugere for geografiske områder. Der ændres ikke på den gældende bemyndigelse til fastsætte regler om opbygningen af takstbladet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den under § 2, nr. 51, foreslåede præcisering af, at der kan fastsættes differentierede takster. Det kan ikke udelukkes, at det kan blive nødvendigt, at ministeren fastsætter regler om vandforsyningernes fastsættelse af differentierede takster, idet der over tid kan opstå tvivl om, hvilke grunde til differentiering er saglige og objektive. Ministeren bemyndiges således til at fastsætte regler om, hvad der menes med saglige og objektive grunde til differentiering.

I det omfang bemyndigelsen udnyttes, er det hensigten, at der tages udgangspunkt i, at differentierede takster skal begrundes i historiske eller fremtidige faktiske forhold, som medfører en forskel i forsyningsmuligheder eller forsyningsydelse. Bemyndigelsen er dog ikke alene begrænset hertil.

Til nr. 58 (vfl § 55, stk. 2)

§ 55, stk. 2, nyaffattes med henblik på, at ændre bestemmelsen således, at kommunalbestyrelserne i alle kommuner, hvor vandet forbruges, skal godkende regulativet. Reglen foreslås at være deklatorisk, idet kommunerne kan beslutte, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet. Der er ikke i dag krav om, at det godkendte regulativ skal gøres tilgængelig på almene vandforsyningers hjemmeside. Miljø- og Fødevarerministeriet anbefaler dette, og det fremgår ligeledes af miljø- og fødevarerministerens normalregulativ for almene vandforsyninger. Den foreslåede bestemmelse sikrer, at almene vandforsyningers regulativer skal gøres tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside. Bestemmelsen svarer i vidt omfang til, hvad der allerede er praksis i dag. Bestemmelsen sikrer, at den almene vandforsynings kunder til enhver tid kan finde oplysninger om den almene vandforsynings leveringsbetingelser. Se også bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 5.

Til nr. 66 (vfl § 69, stk. 1 og 3)

Den foreslåede ændring er alene en ændring af Danmarks og Grønland Geologiske Undersøgelser (GEUS) til ”De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland”, der er det officielle navn på GEUS.

Til nr. 68 (vfl § 76, nr. 2)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede § 2, nr. 24.

Til nr. 69 (vfl § 84)

Den gældende § 84, stk. 2, giver mulighed for, at overtrædelse af en kommunal almen vandforsyning vil kunne straffes med bøde. Som følge af selskabsudskillelsen af vandforsyninger fra kommunen, findes der nu kun kommunalt ejede almene vandforsyninger. Disse almene vandforsyninger er organiseret i selskabsform, og anses som en privatretlig og ikke offentligretlig

parts. Regulativet, jf. lovforslagets § 2, nr. 58, indeholder vilkår for levering af vand fra den almene vandforsyning. Som følge af selskabsudskillelsen sker leveringen af vand udelukkende mellem to private parter. Leveringsbetingelserne hviler således på et privatretligt grundlag, idet borgernes og vandforsyningernes rettigheder og forpligtelser i forhold til forsyningen af et område reguleres udtømmende i vandforsyningsloven. Der vurderes derfor ikke, at være et behov for, at overtrædelse af leveringsbetingelser mellem to privatretlige parter vil kunne medføre bødestraf. Den foreslåede ændring medfører, at der ikke vil kunne pålægges bødestraf for overtrædelse af en kommunalt ejet almen vandforsynings regulativ.

Til § 3

Til nr. 1 (ressortændring)

Konsekvensændring som følge af at ressortansvaret for betalingsloven ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er overgået fra Miljøministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

Til nr. 2 (btl § 1, stk. 1)

Formålsbestemmelsen i betalingsloven er affattet i forbindelse med vedtagelsen af vandsektorloven og som implementering af vandrammedirektivets artikel 9.

Spildevandsforsyning er et naturligt monopol. De tilsluttede ejendomme kan således ikke selv beslutte at blive forsynet af et andet spildevandsforsyningsselskab. Ejere af tilsluttede ejendomme har derfor behov for at være sikret, at spildevandsforsyningsselskabet er drevet på en måde, så de tilsluttede ejendomme kan gøre sig bekendt med vilkår, prissætning mm. På den baggrund foreslås det, at formålsbestemmelsen i betalingsloven afspejler, at betalingsloven skal medvirke til, at der er gennemsigtighed i, hvordan spildevandsforsyningsselskaber fastsætter takster og vilkår.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de under § 2, nr. 51 og 58 foreslåede bestemmelser om, at spildevandsforsyningsselskaber skal sikre, at takster og vedtægter på deres hjemmeside gøres tilgængelige.

Ensyldende bestemmelse foreslås i formålsbestemmelsen i vandforsyningslovens § 1 a, jf. lovforslaget § 2, nr. 1.

Til nr. 3 (btl § 1, stk. 4, 2. pkt.)

Med nyaffattelsen indføres en mulighed for, at spildevandsforsyningsselskaberne kan opkræve midler over taksterne til bidrag til finansiering af et privat tvistløsningsorgan oprettet efter henholdsvis vandsektorlovens § 12 a, som foreslås indført i medfør af dette lovforslags § 1, nr. 25 og forbrugerklagelovens § 6.

Det har ikke været hensigten at ændre på vandselskabernes mulighed for at opkræve midler til den eksisterende Vansektorens Teknologiudviklingsfond, jf. den gældende vandsektorlovs §§ 21-22. Denne del af bestemmelsen foreslås opretholdt med henblik på at sikre en forsvarlig administration af fonden frem mod fondens opløsning, se lovforslagets afsnit 3.1.3.

I bestemmelsen er indsat en ny hjemmel til at opkræve midler til en fond, som er oprettet efter fondsloven og regler udstedt i medfør heraf. Det er frivilligt for det enkelte vandselskab, og i hvilket omfang, vandselskabet opkræver midler til indbetaling til en sådan fond. Dog er det en betingelse, at fonden har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres.

Til nr. 4 (btl § 3, stk. 1)

Betalingslovens § 3, stk. 1, indeholder bl.a. regler om spildevandsforsyningsselskabernes fastsættelse af takster. Spildevandstaksterne bygger efter den gældende regulering på et solidaritetsprincip, der indebærer, at grundejere betaler efter ens takster i hele spildevandsforsyningsselskabets område. Efter den gældende regulering skal alle grundejere således betale samme kubikmetertakster og fast bidrag, hvis et sådan er indført. Dog er kubikmetertaksten differentieret for ejendomme, hvorfra der drives erhverv på markedsmæssige vilkår, idet sådanne ejendomme betaler efter en degressiv trappe, således at der betales højest takst for de første 500 m³ afledt spildevand og lavest takst for spildevand over 20.000 m³. Inden for det enkelte spildevandsforsyningsselskab betaler alle ejendomme, hvorfra der drives erhverv på markedsmæssige vilkår, således efter de samme takster.

Bestemmelsen foreslås nyaffattet med henblik på, at spildevandsforsyningsselskaberne midlertidigt eller permanent kan fastsætte differentierede takster for vandafledningsbidrag, hvis der er saglige og objektive grunde hertil. Samtidig konsekvensrettes den gældende § 3, stk. 1, i overensstemmelse med det foreslåede om differentierede takster. Det vil alene være muligt at fastsætte differentierede takster for vandafledningsbidraget, dvs. det kubikmeterafhængige bidrag og fast bidrag, hvis et sådant er indført, jf. betalingslovens § 2 a, stk. 7. Særbidrag, tilslutningsbidrag m.fl. kan ikke fastsættes differentieret. Bestemmelsen foreslås med henblik på at give vandselskaberne et øget incitament til at fusionere. Der vil kunne fastsættes differentierede takster både midlertidigt og permanent.

Bestemmelsen giver spildevandsforsyningsselskaberne mulighed for at fastsætte vandafledningsbidrag for ellers ens ejendomme, hvis fastsættelsen af de forskellige takster er begrundet i saglige og objektive forhold.

En takstdifferentiering kan endvidere være begrundet af en fusion, idet de fusionerende vandselskaber med overvejende sandsynlighed har haft forskellige takster. Forskellene kan være begrundet i historisk forskellig prioritering af drift og investering, men kan også være begrundet i forskellige miljømæssige eller geografiske forhold, som giver anledning til forskelle i spildevandsforsyningsselskabets omkostninger til at drive forsyningen.

Ved saglig og objektiv differentiering forstås, at differentierede takster f.eks. kan begrundes i historiske eller fremtidige faktiske forhold vedrørende forsyningsmuligheder eller forsyningsydelse. Fastsættelsen af differentierede takster kan ikke begrundes i hensyn til bestemte forbrugerkategorier, f.eks. af sociale hensyn eller som indirekte støtte til erhverv. Differentieringen skal ske på baggrund af kriterier, som ikke indebærer et individuelt skøn.

Bestemmelsen vil kunne anvendes ved et spildevandsforsyningsselskab, der dækker flere kommuner (f.eks. efter en fusion), men hvor de enkelte kommunalbestyrelser stiller forskellige krav til spildevandsforsyningsselskabets opnåelse af krav til miljø og service inden for den enkelte kommunes område. Spildevandsforsyningsselskabet kan som en følge heraf differentiere taksterne, så forbrugerne i den kommune, som ønsker et højt miljø- og serviceniveau eller hvor nye tiltag er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mere, hvorimod forbrugerne i en kommune, som ønsker et lavere niveau for miljø og service eller, hvor tilsvarende tiltag ikke er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mindre.

Muligheden for at fastsætte differentierede takster ændrer ikke på, at hvert vandselskab fortsat får udmeldt ét prisloft uanset antallet af kommuner, som er indeholdt i selskabets forsyningsområde. Vandselskabets indtægter må samlet set ikke overstige det udmeldte prisloft.

Med forslaget til et nyt 5. pkt. foreslås det, at evt. fast bidrag og kubikmetertakster skal godkendes i den kommune, hvor vandet afledes fra. Efter gældende ret skal bidragene godkendes i den

kommune, hvor spildevandsforsyningsselskabet er beliggende, hvilket vil sige den selskabsretlige hjemstedskommune. Den foreslåede ændring sikrer, at den enkelte kommunalbestyrelse sikrer godkendelse af differentierede takster i kommunens eget område.

Med det foreslåede 6. pkt. foreslås, at kommunalbestyrelserne har mulighed for at aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for alle kommuner. F.eks. kan det aftales, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender takster for alle kommuner eller at alle kommunalbestyrelser skal være enige om taksterne for alle kommuner også selvom der er indført differentierede takster. Det kan ikke aftales, at takster ikke skal godkendes. Der er tale om sideordnet delegation, og kommunalbestyrelserne bør derfor sikre, at aftalen om delegation er udførlig og bl.a. regulerer, hvordan kommunalbestyrelsen kan trække sig ud af aftalen igen.

Ved godkendelse af de fastsatte bidrag skal kommunalbestyrelsen generelt påse, at en fastsat differentiering er objektivt og sagligt begrundet. Kommunalbestyrelsen vil dog ikke kunne nægte at godkende taksterne pga. uenighed om fastsættelsen af de differentierede takster, så længe de er objektivt og sagligt begrundede. Takstgodkendelse er således fortsat en legalitetsprøvelse af, om taksterne er fastsat i overensstemmelse med lovgivningen.

Det foreslås med det nye 7. pkt., at såvel takster som vedtægter skal gøres tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside med henblik på, at selskabets kunder kan finde oplysninger om takster og vilkår for afledning af spildevand til spildevandsforsyningsselskabet.

Dette er en ændring af gældende ret, hvor der ikke er krav om, at spildevandsforsyningsselskaberne skal gøre de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag tilgængelige, selvom det normalt sker alligevel. Spildevandsforsyningsselskabernes vedtægter skal derimod efter gældende ret offentliggøres ved f.eks. annoncering i lokale dagblade.

Endeligt konsekvensrettes bestemmelsen til den foreslåede ændrede økonomiske regulering, herunder som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, hvorefter den økonomiske regulering af vandselskaber opdeles i en regnskabsmæssig kontrolramme for vandselskaber med en debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter og en indtægtsramme for vandselskaber med en debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter.

Til nr. 5. (btl § 3, stk. 2)

§ 3, stk. 2, nyaaffattes med henblik på at præcisere, at det er den eller de kommuner, hvor spildevandsforsyningsselskabet transporterer eller behandler spildevand, der skal godkende betalingsvedtægten. Med den foreslåede regel kan kommunalbestyrelserne beslutte, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet. Se også bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 58.

Samtidig foreslås det, at betalingsvedtægten ikke længere skal offentliggøres i lokale medier, men derimod skal gøres tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Til nr. 6 (btl § 3, stk. 8)

Med bestemmelsen foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabernes fastsættelse af differentierede takster. Forslaget skal ses i sammenhæng med det under lovforslagets § 3, nr. 4, foreslåede om, at der kan fastsættes differentierede takster i et spildevandsforsyningsselskabs forsyningsområde. Det er ikke hensigten at udnytte bemyndigelsen i første omgang. Det kan dog blive nødvendigt, idet der over tid kan opstå tvivl om, hvilke grunde til differentiering er saglige og objektive. Bemyndigelsen vil således kunne udnyttes til at fastsætte regler om, hvad grunde der vil være saglige og objektive, og som dermed vil kunne begrunde fastsættelse af differentierede takster.

I det omfang bemyndigelsen udnyttes, er det hensigten, at der tages udgangspunkt i, at differentierede takster skal begrundes i historiske eller fremtidige faktiske forhold, som medfører en forskel i forsyningsmuligheder eller forsyningsydelser. Bemyndigelsen er dog ikke alene begrænset hertil.

Til § 4

Til nr. 1,2 og 6-8 (mbl § 21 b, stk. 1, § 23, stk. 1, § 64 a, § 64 c, stk.1 og 3)
Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 3 (mbl § 32, stk. 1)

Med forslaget opretholdes kommunalbestyrelsens forpligtelse til at udarbejde en samlet plan for bortskaffelse af spildevand i kommunen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 1. Indholdet af spildevandsplaner reguleres i dag af både miljøbeskyttelsesloven og spildevandsbekendtgørelsen. De indholdsmæssige krav til spildevandsplanen vil i henhold til forslaget alene fremgå ét sted.

De indholdsmæssige krav vil fremadrettet blive fastsat alene i bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4.

Som følge af forslaget vil spildevandsplanerne fremadrettet ikke længere skulle indeholde rene driftsmæssige oplysninger. Spildevandsplanen vil herefter ikke længere skulle indeholde en tidsfølge for fornyelse af de enkelte kloakanlæg. Det er dog stadig muligt for kommunalbestyrelsen at fastlægge visse forudsætninger for udbygning af spildevandsforsyningen, herunder tidshorisont for forsyningsudbygning. Disse kan f.eks. fastlægges i samarbejde med spildevandsforsyningsselskaberne på den årlige drøftelse af forsyningsforholdene, jf. lovforslagets § 4, nr. 5. Dog forventes der stadig fastsat krav til at kommunalbestyrelsen skal fastsætte en overordnet tidsplan for udførelse af ny forsyning.

Kravene i § 32, stk. 1, nr. 4 og 9 ("kloakreoveringsplanen") vil som følge af selskabsudskillelsen alene skulle varetages af spildevandsforsyningsselskabet, som omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, og ikke i spildevandsplanen. Det forventes, at selskaberne varetager denne opgave gennem deres almindelige drift af spildevandsforsyningsselskabet.

Spildevandsbekendtgørelsen vil efter lovforslagets vedtagelse blive konsekvensrettet.

Til nr. 4 (mbl § 32, stk. 4)

Med forslaget præciseres det, at miljø- og fødevareministerens bemyndigelse også dækker fastsættelse af regler om indholdet af spildevandsplaner. Reglerne om spildevandsplaner og miljø- og fødevareministerens hjemmel til at fastsætte regler om spildevandsplanen blev først indført med miljøbeskyttelsesloven i 1973 (§ 21). Siden da er reglerne i vidt omfang blevet ophævet, nyaffattet og flyttet til andre steder i loven for nu at fremgå af § 32. Der har i hele perioden været hjemmel til at fastsætte regler om indholdet af spildevandsplanen, men det fremgår ikke længere udtrykkeligt af bestemmelsen. De forskellige affattelser har givet anledning til drøftelser om, hvorvidt ministeren har hjemmel til at fastsætte indholdsmæssige krav til spildevandsplaner. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at ministeren allerede i dag har den fornødne hjemmel til fastsættelse af regler om indhold af spildevandsplaner. Da det dog har givet anledning til tvivl, bør bestemmelsen præciseres så det udtrykkeligt fremgår, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indholdet af spildevandsplaner.

For at sikre den allerede gældende adskillelse af myndighed og drift skal de kommunale spildevandsplaner fremadrettet ikke skal omfatte spørgsmål af driftsmæssig karakter.

Se også bemærkningerne til § 4, nr. 5.

Til nr. 5 (mbl § 32b og § 32 c)

Til § 32 b

Bestemmelsen, der er ny, præciserer i *stk. 1* den gældende retstilstand og praksis i kommuner og spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4. Som følge af selskabsudskillelsen af de kommunale spildevandsforsyningsevirsomheder har spildevandsforsyningsselskaberne overtaget kommunernes pligter, herunder forsyningspligten. Spildevandsforsyningsselskaberne er efter den foreslåede bestemmelse forpligtede til at forsyne en ejendom, der ligger inden for spildevandsforsyningsselskabets eksisterende og planlagte kloakeringsområde. Forsyningspligten forstås således, at spildevandsforsyningsselskabet forpligtes til at føre stikledning frem til grundgrænsen, modtage spildevandet fra ejendommen og transportere dette videre til behandling. Når stikledning er ført frem til grundgrænsen, har ejerne af ejendommen en tilslutningspligt jf. § 28, stk. 4. Forsyningspligten gælder i de kloakeringsområder, som er fastlagt af kommunalbestyrelsen i spildevandsplanen. I overensstemmelse med administrativ praksis forstås forsyningspligten som hidtil således, at ejendomsejer har ret til at aflede spildevandet ved gravitation fra stueplan. I tilfælde hvor det ikke kan lade sig gøre, skal spildevandsforsyningsselskabet sikre afledningen på anden vis, f.eks. ved at pumpe spildevandet frem til stik. Som en del af opfyldelse af forsyningspligten skal spildevandsforsyningsselskabet også gennemføre den nødvendige vedligeholdelse af ledningsnettet.

Den i *stk. 2* foreslåede bestemmelse, der er ny, præciserer den gældende praksis i kommuner og spildevandsforsyningsselskaber. Den foreslåede regel medfører, at spildevandsforsyningsselskabet ikke må anlægge ledningsnet i strid med spildevandsplanen, og at ledningerne skal dimensioneres således, at spildevandsselskaberne sikrer en god og effektiv afledning af alt spildevand, herunder regnvand fra tag- og overfladearealer i overensstemmelse med den politisk vedtagne spildevandsplan. Reglen svarer til den gældende vandforsyningslovs § 14 a, stk. 2. Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1 i vandsektorlovens, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, må ikke udlede spildevand uden forudgående tilladelse fra kommunalbestyrelsen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1. Derimod gælder der ikke et tilsvarende tilladelsessystem for ledningsnettet. Med ledningsnettet forstås alle spildevandsforsyningsselskabets ledninger, pumpestationer, bassiner mv. Ledningsnettet kan normalt uden videre etableres af spildevandsforsyningsselskaberne, efterhånden som der bliver brug for ledningerne på grund af ny tilslutning. Hvis man fra kommunalbestyrelsens side ønsker at stille særlige krav til kloakledningsanlæggene – f.eks. om særlige funktionskrav, eller hvis ledningerne siden skal forlænges til yderligere områder eller forbindes med andre ledningsnet – må kravet normalt stilles i den spildevandsplan, der skal udarbejdes for kommunen efter den foreslåede § 32, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, nr. 3. Spildevandsplanen binder imidlertid ikke spildevandsforsyningsselskaberne. Den foreslåede regel sikrer derfor, at i det tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har fastsat særlige funktionskrav til ledningsnet mv., skal spildevandsforsyningsselskabet følge disse. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med fastsættelse af særlige funktionskrav sikre, at der er tale om proportionale krav. Fastsætter kommunalbestyrelsen ingen krav, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet selv, hvilke funktionskrav ledningsnettet skal leve op til, f.eks. Spildevandskomiteens standarder.

Forsyningspligten skal konkret udmøntes gennem aftaler mellem kommunalbestyrelsen og spildevandsforsyningsselskabet, jf. det foreslåede *stk. 3*. Aftalerne skal være en del af den årlige

drøftelse om forsyningsforholdene i kommunen, jf. den foreslåede § 32 c, og forventes at udmønte kommunalbestyrelsens spildevandsplan. Aftalerne forventes ikke fornyet årligt, men kun i det omfang, der er behov for yderligere udbygning af ledningsnettet mv. Det forventes ikke, at spildevandsplanen skal revideres hver gang, der indgås en aftale om forsyning af et område, idet spildevandsplanen skal fungere som rammen for aftalerne. Kommunalbestyrelsen kan ikke med den foreslåede bestemmelse påbyde spildevandsforsyningsselskaberne opgaver eller forsyning i andre områder, end det der fremgår af spildevandsplanen.

I det foreslåede *stk. 4* får kommunalbestyrelsen mulighed for at påbyde et spildevandsforsyningsselskab, at forsyne et givent område, hvis der ikke kan opnås en aftale på rimelige vilkår. Påbuddet vil kunne indeholde afgørelse om omfang af forsyningspligten. Med dette forstås, at påbuddet skal forholde sig til det geografiske område, der ønskes forsynet. Herefter skal spildevandsforsyningsselskabet i overensstemmelse foretage en vurdering af, hvordan påbuddet bedst opfyldes. Med rimelige vilkår forstås at påbuddet ikke pålægger spildevandsforsyningsselskabet uforholdsmæssigt store byrder, som selskabet ikke vil kunne opfylde enten økonomisk eller praktisk. Påbuddet vil kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Hvis spildevandsforsyningsselskabet ikke opfylder påbuddet, vil selskabet kunne pålægges straf efter de gældende regler i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, nr. 2.

Miljø- og fødevarerministeren bemyndiges i det foreslåede *stk. 5* til at kunne fastsætte regler om forsyningspligten, jf. det foreslåede *stk. 1*. Bemyndigelsen forventes udmøntet ved en bekendtgørelse, der f.eks. kan fastlægge tidsfrister for opfyldelse af forsyningspligt samt omfanget af forsyningspligten.

Forslaget ændrer ikke på kommunalbestyrelsens forpligtelser til at sikre det kommunale beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 10. juni 2009 om beredskabsloven i tilfælde af f.eks. oversvømmelse.

Til § 32 c (miljøbeskyttelseslovens § 32 c – drøftelse af forsyningsforhold)

Med forslaget indføres en pligt for kommunalbestyrelsen til at drøfte forsyningsforholdene med kommunens spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

Drøftelsen vil skulle omfatte udbygningen og vedligeholdelsen af forsyningsnettet. Udbygningen vil kunne omfatte etablering af ledninger i nye områder i overensstemmelse med kommunenes planlægning, ligesom også udbygning af spildevandsforsyningsselskabernes rensningsanlæg mv. Vedligeholdelsen (herunder gennemførelse af ”kloakreoveringsplanen”) er afgørende for at sikre den fortsatte forsyning af et område. Drøftelsen vil i vidt omfang kunne sammenkobles med udarbejdelse af spildevandsplaner, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, jf. lovforslagets § 4, nr. 3 og 4.

Der henvises herudover til bemærkninger til § 2, nr. 12.

Til § 5

Til nr. 1 og 3 (stoplovens titel og § 1)

Efter den gældende ordlyd af lovens titel og § 1 finder loven anvendelse på kommunale vandforsyninger og kommunale spildevandforsyninger. Efter vandsektorlovens § 15, stk. 1 kan kommuner kun deltage i aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning, hvis disse aktiviteter udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform, jf. dog det samtidigt fremsatte forslag, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, om ændring af vandsektorlovens § 15, stk.

2, der giver ministeren hjemmel til at tillade, at en kommune midlertidigt driver en almen vandforsyning, og fritage forsyningsvirksomheden fra kravet til organiseringsformen. Det foreslås, at lovens titel og anvendelsesområde konsekvensrettes i vandsektorloven, betalingsloven og vandforsyningsloven.

For at undgå, at stoplovens bestemmelser er væsentligt anderledes end el- og varmforsyningslovenes bestemmelser om modregning i bloktilskuddet for uddelinger fra og vederlag fra afståelser af el- og varmforsyningsvirksomheder, foreslås det med det nye § 1, stk. 2, at begreberne ”virksomheder” og ”forsyningsvirksomheder” i stoploven skal forstås som vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4. På denne måde fastholdes terminologien omkring virksomheder og forsyningsvirksomheder i overensstemmelse med el- og varmforsyningslovene.

Til nr. 2. (ressortændringen)

Konsekvensændring som følge af at ressortansvaret for stoploven ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er overgået fra Miljøministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

Til nr. 4 (§ 2, stk. 5)

Efter den gældende § 2, stk. 4, er kommuner undtaget fra kravet om registrering af vederlag i forbindelse med selskabsmæssige omstruktureringer af vandselskaber, når ejerne ikke opnår andet vederlag i den forbindelse, end direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i den eller de virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Denne bestemmelse muliggør derfor omstruktureringer, som ikke medfører modregning for de involverede kommuner, forudsat at der ikke ved omstruktureringen sker en ændring i forholdet mellem ejerkommunernes ejerandele.

Det har været nævnt i evalueringsrapporten, at stoploven kan være til hinder for omstruktureringer, idet kommuner risikerer modregning i bloktilskuddet, selv om de ikke modtager andet vederlag end ejerandele. Det kan f.eks. dreje sig om tilfælde, hvor to eller flere kommuner indskyder deres vandselskaber i et fælles holdingselskab, som ejer vandselskaberne. Selve bestemmelsen i § 2, stk. 4, sikrer, at der er mulighed for fusionen uden modregning, men det kræver, at vandselskaberne værdisættes korrekt, således at der ikke overføres værdi fra den ene ejerkommune til den anden, da dette vil medføre modregning.

Der foreslås derfor et nyt stk. 5, hvormed energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om registreringsfri selskabsmæssig omstrukturering. Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om betingelser for, hvornår en selskabsmæssig omstrukturering er registreringsfritaget, herunder hvad der forstås ved direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold, og om den værdiansættelse, som sker forud for den selskabsmæssige omstrukturering. Ministeren kan blandt andet fastsætte særlige kriterier for værdiansættelse, som medfører – hvis de opfyldes – at værdiansættelsen ikke udløser modregning. Værdiansættelsen vil i sådanne tilfælde per se være lovlig. Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte, at indberetningsmyndigheden kan og/eller skal godkende forudgående, at en valgt værdiansættelse er korrekt og dermed ikke medfører modregning. Det er hensigten, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler, som skal gøre værdiansættelse af selskaber lettere med henblik på, at lette processen omkring selskabsmæssige omstruktureringer, herunder fusioner.

Endvidere kan bemyndigelsen anvendes til at fastsætte regler om selskabsmæssige omstruktureringer, som involverer serviceselskaber og selvstændige selskaber, som udøver tilknyttet virksomhed. Det er hensigten, at ministeren kan fastsætte betingelser for, hvornår der er

tale om registreringsfrie selskabsmæssige omstruktureringer, herunder f.eks. krav om, at ejerandelene til nyoprettede selskaber fordeles efter værdien af de overførte funktioner for at sikre, at ejerandele forbliver i samme indbyrdes forhold efter omstruktureringen.

Til nr. 5 og 6 (§§ 4 og 6)

Fristen for kommunernes indberetning, den 1. februar, ligger før kommunernes tidsfrist for afsluttede og revisionspåregnede kommunale regnskaber, jf. den kommunale styrelseslov. De indberetninger, som kommunerne indsender 1. februar, jf. stoplovens § 4, er derfor ikke endelige, og har som følge heraf revisionsforbehold for afslutning af årsregnskabet. Hvis modregningen sker på et ufærdigt grundlag, skal modregningen efterreguleres, hvilket indebærer at sagen skal behandles igen.

Det foreslås derfor med ændringen af stoplovens § 4, at fristen for, hvornår kommunerne skal have registreret uddelinger og vederlag i medfør af stoplovens § 2, flyttes til den 1. september, således at der indberettes endelige, afsluttede og revisionspåregnede registreringer.

Den hidtidige frist på tre måneder fra kommunernes indberetning til Forsyningssekretariatets meddelelse til Social- og Indenrigsministeriet er ifølge Forsyningssekretariatets vurdering for kort til at kunne træffe afgørelse om, hvorvidt de indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, forrentning og eventuelle fradrag kan godkendes.

Det foreslås derfor, at fristen for, hvornår Forsyningssekretariatet skal give Social- og Indenrigsministeriet meddelelse om de godkendte rådighedsbeløb ændres til fra 1. maj til 1. marts det følgende år. Fremadrettet vil der således ske modregning i bloktilskuddet et år senere. Da de hidtidige sager om modregning for uddelinger har vedrørt små beløb, og der som følge af det gældende hvile-i-sig-selv princip for vandselskaber ikke forventes afståelser af vandselskaber i samme omfang som på elforsyningsområdet, forventes det ikke at godkendte rådighedsbeløb vil overstige kommunens bloktilskud, og at der derfor ikke vil være behov for at Social- og Indenrigsministeriet beregner en forrentning af differencen.

Samtidig konsekvensrettes bestemmelsen, da ressortansvaret for kommunernes økonomi med kgl. resolution af 28. juni 2015 er overgået til Social- og Indenrigsministeriet.

Til nr. 7 (§ 7)

Konsekvensrettelse som følge af foreslaget i § 1, nr. 32, med henblik på at sikre konsekvent terminologi i forhold til vandselskabernes tilknyttede virksomhed.

Til nr. 8 (§ 10, stk. 1, nr. 4)

Konsekvensændring som følge af at ressortansvaret for stoploven ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er overgået fra Miljøministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

Til nr. 9 og 10 (§§ 13 og 14)

Bestemmelserne er blevet inkorporeret i elforsyningsloven og varmforsyningsloven ved lov nr. 549 af 6. juni 2007 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning. Bestemmelserne er aldrig trådt i kraft.

Det foreslås derfor, at bestemmelserne ophæves.

Til § 6

Til nr. 1 (konsekvensrettelse stoplovstitel)

Konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 5, nr. 1.

Til § 7

Til nr. 1 (konsekvensrettelse stoplovstitel)
Konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 5, nr. 1.

Til § 8

Til nr. 1 (konsekvensrettelse stoplovstitel)
Konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 5, nr. 1.

Til § 9

Til nr. 1 (konsekvensrettelse stoplovstitel)
Konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 5, nr. 1.

Til § 10

Til nr. 1-5 (konsekvensrettelse – alment vandforsyningsanlæg)
Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til § 11

Til nr. 1-2 (konsekvensrettelse – alment vandforsyningsanlæg)
Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til § 12

Til nr. 1 (konsekvensrettelse – alment vandforsyningsanlæg)
Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til § 13

Til nr. 1-3 (konsekvensrettelse – alment vandforsyningsanlæg)
Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til § 14

Til nr. 1 (konsekvensrettelse – alment vandforsyningsanlæg)
Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til § 15

Til nr. 1 og 2 (konsekvensrettelse – alment vandforsyningsanlæg)
Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til § 16

Til nr. 1 (konsekvensrettelse – alment vandforsyningsanlæg)
Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til § 17

Til stk. 1

Det foreslås at loven træder i kraft den 1. marts 2016. Der henvises dog til stk. 2-4

Ved ikrafttræden 1. marts 2016, vil det passe med, at indberetninger til og fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer kan ske for 2017 efter de ændrede regler.

Eventuelle uafsluttede afgørelser om prislofter for tidligere år skal Forsyningssekretariatet afgøre efter reglerne, som galt i det år, som prisloftet vedrører.

Forsyningssekretariatets eventuelle verserende sager efter vandsektorloven og stoploven skal afgøres efter de hidtidige regler.

Til stk. 2

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af henholdsvis § 1, nr. 13 og § 1, nr. 25.

Det foreslås med stk. 2, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for lovforslagets § 1, nr. 13 og 25, idet henholdsvis udviklingen af performance benchmarkning ikke kan være klar til den 1. marts 2016 henholdsvis fordi det endnu ikke er afklaret, om ministeren fastsætter bestemmelser om godkendelse m.v. af et privat tvistløsningsorgan for vand- og spildevandsforbrugende virksomheder.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, som ændret ved § 1 i lov nr. 1518 af 27. december 2009, § 14 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, lov nr. 578 af 18. juni 2012, § 23 i lov nr. 580 af 18. juni 2012 og § 3 i lov nr. 56 af 27. januar 2015 foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres ”Miljøministeren” til: ”Energi-, forsynings- og klimaministeren”,

”miljøministeren” til: ”energi-, forsynings- og klimaministeren” og ”Miljøministerens” til: ”Energi-, forsynings- og klimaministerens”.

§ 1. Loven skal medvirke til at sikre en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningsikkerhed og naturen og drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne.

2. § 1, affattes således:

”§ 1. Loven skal medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Loven skal endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningsikkerhed, klima og naturen.”

§ 2. Loven omfatter i sin helhed

1) vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre forsyningsvirksomheder eller vandselskaber af samme art, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er ejet af en kommune på tidspunktet for lovens ikrafttræden og forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme med vand eller behandler eller transporterer spildevand hidrørende fra mindst ti ejendomme, og
2) vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre vandselskaber, som helt eller delvis, direkte eller indirekte har samme ejerkræds og leverer mindst 200.000 kubikmeter vand årligt og forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme eller behandler eller transporterer mindst 200.000 kubikmeter spildevand årligt hidrørende fra mindst ti ejendomme.

3. § 2, stk. 1, nr. 1, affattes således:

”1) vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre vandselskaber af samme forsyningsart, som helt eller delvist, direkte eller indirekte er ejet af en kommune og forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme med vand eller behandler eller transporterer spildevand hidrørende fra mindst 10 ejendomme, og ”.

4. I § 2, stk. 1, nr. 2, indsættes efter ”andre vandselskaber”: ”af samme forsyningsart”.

5. § 2, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Lovens § 4, stk. 4, § 5, stk. 3, § 10, § 12 a, og kapitel 8 finder endvidere anvendelse på andre vandselskaber, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1.”

6. I § 2, stk. 4, udgår ”vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og”.

7. I § 2, stk. 5, udgår ”vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og” samt ”vand- eller spildevandsforsyningsvirksomhedernes og”.

8. I § 2, stk. 6, ophæves *nr. 1 og 2.* Nr. 3-6 bliver herefter nr. 1-4.

Stk. 3. Lovens § 4, stk. 4, § 10, stk. 1, 2 og 4-6, og kapitel 8 gælder for alle vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og vandselskaber.

Stk. 4. De vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og vandselskaber, der opfylder betingelserne for at være omfattet af stk. 1, skal skriftligt anmelde dette til Forsyningssekretariatet.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om Forsyningssekretariatets pligt til at registrere anmeldte vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og

vandselskaber og om vand- eller spildevandsforsyningsvirksomhedernes og vandselskabernes anmeldelse efter stk. 4, herunder om fristen for anmeldelse.

Stk. 6. I loven forstås ved følgende begreber:

- 1) Vandforsyningsvirksomhed: Den del af den kommunale forvaltning, der indtil selskabsudskillelsen udøver vandforsyningsaktiviteter.
- 2) Spildevandsforsyningsvirksomhed: Den del af den kommunale forvaltning, der indtil selskabsudskillelsen udøver spildevandsforsyningsaktiviteter.
- 3) Vandselskab: Et selskab, herunder et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i den kommunale styrelseslov, en selvejende institution, en forening el.lign., der udøver vand- eller spildevandsforsyningsaktiviteter mod betaling.
- 4) Forsyningsart: Vandforsyning eller spildevandsforsyning.
- 5) Vandforsyningsaktivitet: Indvinding, behandling, transport eller levering af drikkevand mod betaling.
- 6) Spildevandsforsyningsaktivitet: Transport, behandling eller afledning af spildevand mod betaling.

§ 3. Forsyningssekretariatet kan efter ansøgning undtage et vandselskab fra bestemmelserne i kapitel 2 om benchmarking, kapitel 3 om prisloft og § 10 om betaling til Forsyningssekretariatet. Undtagelse efter 1. pkt. skal meddeles, såfremt ansøgeren dokumenterer, at de af ansøgeren helt eller delvis, direkte eller indirekte ejede vandselskaber i de seneste 3 på hinanden følgende år årligt har leveret, behandlet eller transporteret mindre end 200.000 kubikmeter vand eller spildevand.

9. I § 3, *stk. 1*, ændres "prisloft" til: "indtægtsrammer m.v."

§ 4. Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4, skal foretage resultatorienteret benchmarking af de vandselskaber, der skal have fastsat et prisloft, jf. kapitel 3.

Stk. 2. Vandselskaber, der skal have fastsat et prisloft efter kapitel 3, skal foretage registrering af og indberette oplysninger om vandselskabets miljø-, service- og driftsforhold og økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af resultatorienteret benchmarking.

Stk. 3. Andre vandselskaber kan frit vælge at deltage i den resultatorienterede benchmarking omfattet af stk. 1. Meddelelse om ind- og udtræden af frivillig benchmarking gives til Forsyningssekretariatet. Tilmelding er bindende for det efterfølgende kalenderår.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om indhold og udformning af den resultatorienterede benchmarking, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 1 og 3, og om opgørelses- og målemetoder. Miljøministeren fastsætter endvidere regler om indberetning af registrerede oplysninger til Forsyningssekretariatet om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning.

§ 5. De vandselskaber, der skal have fastsat et prisloft efter kapitel 3, skal foretage procesorienteret benchmarking.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om indholdet af den procesorienterede benchmarking.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om offentliggørelse af resultaterne af den procesorienterede benchmarking.

10. § 4, stk. 1, affattes således:

”Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4, skal foretage totaløkonomisk benchmarking af vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter.”

11. § 4, stk. 2, affattes således:

”*Stk. 2.* Vandselskaber, for hvilke Forsyningssekretariatet skal foretage totaløkonomisk benchmarking, jf. stk. 1, skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking.”

12. I § 4, stk. 3 og 4, ændres

”resultatorienterede” til: ”totaløkonomiske”.

13. § 5 affattes således:

”**§ 5.** Miljø- og Fødevarerministeriet foretager årligt performance benchmarking af de vandselskaber, der skal have fastsat en indtægtsramme efter § 6 eller en regnskabsmæssig kontrolramme efter § 6 a.

Stk. 2. Vandselskaber, der skal have fastsat en indtægtsramme efter § 6 eller en regnskabsmæssig kontrolramme efter § 6 a, skal registrere og indberette nødvendige oplysninger til brug for Miljø- og Fødevarerministeriets beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningsikkerhed.

Stk. 3. Andre vandselskaber kan frivilligt deltage i performance benchmarkingen. Meddelelse om ind- og udtræden af frivillig benchmarking gives til Miljø- og Fødevarerministeriet. Meddelelse er bindende for vandselskabet for det efterfølgende kalenderår.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af performance benchmarking, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 2 og 3, og om opgørelses- og målemetoder samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ligeledes fastsætte regler om meddelelse om ind- og udtræden af frivillig performance benchmarking, herunder om frister for indberetning. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af performance benchmarking.”

Kapitel 3

Prisloft

§ 6. For vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, fastsættes et prisloft for vandforsyning og et prisloft for spildevandsforsyning, jf. dog § 3.

Stk. 2. Prisloftet fastsættes af Forsyningssekretariatet med udgangspunkt i de historiske priser og korrigeres med et indeks for omkostningsudviklingen, et generelt effektiviseringskrav og et individuelt effektiviseringskrav baseret på vandselskabets benchmarkingresultat.

Stk. 3. Indsender et vandselskab ikke de oplysninger til Forsyningssekretariatet, som vandselskabet har pligt til i henhold til kapitel 2, kan Forsyningssekretariatet lægge erfaringsmæssige værdier for de manglende oplysninger til grund for fastsættelsen af prisloftet.

Stk. 4. Forsyningssekretariatet kan anmode vandselskaberne om de data eller oplysninger ud over de indberetningspligtige, som Forsyningssekretariatet finder relevante for fastsættelsen af prisloftet.

14. *Kapitelloverskriften til kapitel 3 ændres fra ”Prisloft” til: ”Indtægtsrammer m.v.”.*

15. § 6 affattes således:

”§ 6. Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde over 800.0000 kubikmeter én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Indtægtsrammen fastsættes for vandselskabets totaløkonomi, dvs. for omkostninger til drift og anlæg inden for hver forsyningsart.

Stk. 2. Indtægtsrammer, jf. stk. 1, fastsættes af Forsyningssekretariatet med udgangspunkt i vandselskabets årsregnskaber og tidligere fastsatte indtægtsrammer og korrigeres i forhold til et generelt effektiviseringskrav samt et indeks for omkostningsudviklingen. Indtægtsrammen kan endvidere korrigeres med et individuelt effektiviseringskrav.

Stk. 3. Vandselskaber, jf. stk. 1, skal indsende årsregnskaber til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets fastlæggelse af indtægtsrammen. Vandselskaber skal på anmodning fra Forsyningssekretariatet give alle oplysninger, som har betydning for fastsættelse af indtægtsrammen, til Forsyningssekretariatet.

Stk. 4. Giver et vandselskab ikke de oplysninger til Forsyningssekretariatet, som vandselskabet har pligt til, kan Forsyningssekretariatet skønsmæssigt fastsætte de manglende

oplysninger.”

16. Efter § 6 indsættes:

”§ 6 a. Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter én regnskabsmæssig kontrolramme vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes for vandselskabets totaløkonomi, dvs. for omkostninger til drift og anlæg inden for hver forsyningsart.

Stk. 2. Regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. stk. 1, fastsættes af Forsyningssekretariatet med udgangspunkt i tidligere fastsatte regnskabsmæssige kontrolrammer og årsregnskaber og korrigeres med et generelt effektiviseringskrav samt et indeks for omkostningsudviklingen.

Stk. 3. Vandselskaber, jf. stk. 1, skal indsende årsregnskaber til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets fastlæggelse af den regnskabsmæssige kontrolramme. Vandselskaber skal på anmodning fra Forsyningssekretariatet give alle oplysninger, som har betydning for fastsættelse af den regnskabsmæssige kontrolramme, til Forsyningssekretariatet.

Stk. 4. Giver et vandselskab ikke de oplysninger til Forsyningssekretariatet, som vandselskabet har pligt til, kan Forsyningssekretariatet skønmæssigt fastsætte de manglende oplysninger.”

§ 7. Forsyningssekretariatet kan efter ansøgning fra et vandselskab meddele dispensation fra prisloftet. Dispensationen skal angive det ændrede prisloft og varigheden af dette.

§ 8. Miljøministeren fastsætter regler om prisloftet, herunder om beregningsmetode, og om, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen. Ministeren kan desuden fastsætte regler om miljømål og servicemål, herunder om indregning og

17. I § 7, *stk. 1*, ændres ”prisloftet” til: ”indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme” og ”det ændrede prisloft” til: ”den ændrede indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme”.

18. § 8 affattes således:

”§ 8. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammen, jf. § 6, og den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, herunder om beregningsmetode, hvilke

eventuel fordeling af driftsudgifter til gennemførelse af sådanne mål som tillæg til prisloftet

§ 9. Miljøministeren opretter efter forhandling med økonomi- og erhvervsministeren et forsyningssekretariat.

§ 9. ...

Stk. 2. Forsyningssekretariatet gennemfører benchmarking, fastsætter prisloft, orienterer offentligheden om benchmarkingens resultater efter reglerne i kapitel 2 og 3 og varetager kontrolfunktionen m.v. vedrørende vandselskabernes interne overvågningsordning efter § 19.

Stk. 3. Forsyningssekretariatet varetager indberetningsmyndighedens opgaver efter lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger.

§ 10. De udgifter, der er forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse, betales af

1) de vandselskaber, som sekretariatet behandler benchmarking eller fastsætter prisloft for, jf. § 4, stk. 2, og § 6, stk. 1, og
2) de vandselskaber, som frivilligt deltager i benchmarking, jf. § 4, stk. 3.

Stk. 2. Vandselskaber omfattet af stk. 1, nr. 1, betaler 31.000 kr. pr. år. Vandselskaber omfattet af stk. 1, nr. 2, betaler 11.357 kr. pr. år.

Stk. 3. I 2010 betaler vandselskaber omfattet af stk. 1, nr. 1, endvidere 14.000 kr. til dækning af Forsyningssekretariatets etableringsudgifter.

Stk. 4. De beløb, der er nævnt i stk. 2, reguleres årligt med den i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med niveauekorrektion. Regulering efter 1. pkt. foretages første gang med virkning for 2011.

Stk. 5. §§ 6, 7 og 8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på opkrævning af afgifter efter denne lov.

Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om betaling og opkrævning.

økonomiske og andre oplysninger, der skal indgå i fastsættelsen, samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk og frister for indberetningen.”

19. I § 9, stk. 1, ændres ”økonomi- og erhvervsministeren” til: ”erhvervs- og vækstministeren”.

20. I § 9, stk. 2, ændres ”prisloft,” til: ”indtægtsramme, jf. § 6, og regnskabsmæssig kontrolramme, jf. § 6 a, og” og ”og varetager kontrolfunktionen m.v. vedrørende vandselskabernes interne overvågningsordning efter § 19” udgår.

21. I § 9, stk. 3, ændres ”lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger” til: ”lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

22. § 10, stk. 1-4, ophæves, og i stedet indsættes: ”Til dækning af Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse opkræves vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 kubikmeter samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, en grundafgift og en differentieret afgift. Vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 kubikmeter opkræves alene en differentieret afgift.

Stk. 2. Den differentierede afgift efter stk. 1 udgøres af en kubikmeterafgift, jf. stk. 3, pr. kubikmeter af vandselskabets årligt debiterede vandmængde.

Stk. 3. Størrelsen af grundafgiften og kubikmeterafgiften, jf. stk. 2, fastsættes årligt på finansloven.”

Stk. 5-6 bliver herefter stk. 4-5.

§ 10, stk. 1-4, ophæves, og i stedet indsættes: ”Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, betaler en afgift til Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse.

Stk. 2. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, betaler en grundafgift og en kubikmeterafhængig afgift, som opgøres efter en takst pr. kubikmeter af vandselskabets årligt debiterede vandmængde (kubikmetertakst). Vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ betaler alene den kubikmeterafhængige afgift.
Stk. 3. Størrelsen af grundafgiften og kubikmetertaksten, jf. stk. 2, fastsættes årligt på finansloven."

Stk. 5-6 bliver herefter stk. 4-5.

§ 11. ...

Stk. 3. Endvidere skal Forsyningssekretariatet offentliggøre afgørelser om fastsættelse af prisloft og dispensation fra prisloftet.

23. I § 11, stk. 3, ændres "prisloft" til: "indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer" og "prisloftet" til: "indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme".

Kapitel 5

Forbrugerforhold og offentlighed om vandselskabers forhold

24. I overskriften til kapitel 5 indsættes efter "Forbrugerforhold": ", kundeforhold".

25. Efter § 12 indsættes:

§ 12 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan godkende oprettelsen af og vedtægterne for et privat tvistløsningsorgan, som behandler sager om civilretlige tvister vedrørende leveringsvikår mellem vand- og spildevandsforbrugende erhvervsdrivende og vandselskaber.

Stk. 2. Et privat tvistløsningsorgan kan alene godkendes, hvis tvistløsningsorganets vedtægter indeholder bestemmelser om organets sammensætning og sagsbehandling, som er betryggende for parterne, samt bestemmelser om sagkundskab, uafhængighed, habilitet, gebyrer og omkostninger. Det er endvidere en betingelse for godkendelse, at tvistløsningsorganets formand og eventuelle næstformænd er dommere.

Stk. 3. Kapitel 8 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og regler udstedt i medfør heraf, om tvangsfuldbyrdelse og omkostningsdækning for afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet eller et godkendt privat

tvistløsningsorgan finder anvendelse på et privat tvistløsningsorgan efter stk. 1 med undtagelse af §§ 36-39.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for godkendelse efter stk. 1. Ministeren kan endvidere tidsbegrænse eller tilbagekalde en godkendelse, hvis betingelserne herfor ikke længere skønnes at være til stede. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om klagegebyrer og regler om, at den ene part skal betale et beløb til et godkendt privat tvistløsningsorgan til dækning af organets udgifter til sagens behandling, hvis den anden part får medhold i klagen eller sagen forliges. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at vandselskaber, der ikke bidrager til dækning af udgifter til organets drift, skal betale et højere beløb end vandselskaber, der bidrager til dækning af udgifter til organets drift.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om et privat tvistløsningsorgans behandling af sager.

§ 12 b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fungere som sekretariat for et privat tvistløsningsorgane, jf. § 12 a, stk. 1 og kan oppebære indtægter herved.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler for den i stk. 1 nævnte funktion.”

§ 13. Opkrævning af betaling ud over det fastsatte prisloft er ikke tilladt, medmindre vandselskabet har opnået dispensation fra prisloftet, jf. § 7.

§ 14. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder for vandselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1.

§ 15. ...

Stk. 2. Kommuner kan kun deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i

26. I § 13 ændres ”det fastsatte prisloft” til: ”den fastsatte indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme” og ”prisloftet” til ”indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme”.

27. § 14, stk. 1, affattes således:

”Lov om offentlighed i forvaltningen gælder bortset fra bestemmelserne i §§ 11 og 12 og §§ 15-17 for vandselskaber, der er eller den 1. juli 2009 eller senere har været omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1.”

28. I § 15, stk. 2, indsættes efter 1. punktum:

”Energi-, forsynings-, og klimaministeren kan endvidere helt eller delvist undtage en almen vandforsyning, jf. § 3, stk. 3, i lov om vandforsyning m.v., der midlertidigt drives af en

aktie- eller anpartsselskabsform, jf. dog § 32. Vederlag i forbindelse med stiftelse af aktie- eller anpartsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, må udelukkende bestå af aktier eller anparter i det nystiftede selskab.

§ 15. ...

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om afvikling af mellemværender mellem kommuner og deres vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder.

§ 16. En kommune kan meddele garanti for lån, der optages af et vandselskab til finansiering af selskabets investeringsudgifter ved indvinding og distribution af brugsvand samt investeringsudgifter ved kloakering og rensningsanlæg, i det omfang lånet kan indregnes i vandprisen.

....

§ 18. Vandselskaber kan kun deltage i anden virksomhed, når denne anden virksomhed har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar. Den tilknyttede virksomhed kan have andre ejerskabsforhold end vandselskabet. Kravet om udskillelse i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar gælder dog ikke for anden virksomhed, hvis samlede omsætning udgør mindre end 2 mio. kr. årligt. Den tilknyttede virksomhed, der ikke er udskilt i et selvstændigt selskab, skal regnskabsmæssigt holdes adskilt fra aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning.

§ 18. ...

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om den i stk. 1 nævnte virksomhed, herunder om, hvilke aktiviteter der kan udøves efter stk. 1, og om, at indtægter fra visse aktiviteter i relation til kravet om udskillelse ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra anden virksomhed. Ministeren

kommune, men som ikke er kommunalt ejet, fra kravet om organisering i aktie- eller anpartsselskabsform.”

29. I § 15, *stk. 4.*, ændres ”vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder” til: ”vandselskaber”.

30. I § 16, *stk. 1.*, ændres ”af selskabets investeringsudgifter ved indvinding og distribution af brugsvand samt investeringsudgifter ved kloakering af rensningsanlæg” til: ”hovedaktiviteter omfattet af” og ”vandprisen” til: ”vandprisen i det pågældende vandselskab”.

31. I § 16 indsættes som *stk. 3:*

”*Stk. 3.* Kommunen opkræver et vederlag for meddelelse af lånegaranti, jf. stk. 1 og 2. Vederlaget skal fastsættes på markedsvilkår”.

32. I § 18, *stk. 1.*, ændres ”anden virksomhed” til: ”tilknyttet virksomhed”.

33. § 18, *stk. 3, 1. og 2. punktum*, affattes således:

”Energi-, forsynings-, og klimaministeren fastsætter regler om den i stk. 1 nævnte virksomhed herunder om, hvilke aktiviteter der kan udøves efter stk. 1, og hvilke konkrete aktiviteter, der ikke er omfattet af reglerne om tilknyttet virksomhed, og om, at indtægter fra

kan endvidere fastsætte regler om, at omsætningen i den tilknyttede virksomhed maksimalt må udgøre et af ministeren fastsat beløb, og at det maksimale beløb ikke skal gælde for tilknyttede virksomheder, hvor en af ministeren fastsat andel af selskabet ejes af private ejere, der ikke samtidig ejer vandselskaber. Desuden kan ministeren fastsætte regler om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

§ 19. Aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning skal være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 2. Et vandselskab skal holde aktiviteter forbundet med vandforsyning og spildevandsforsyning regnskabsmæssigt adskilt. Desuden skal aktiviteter forbundet med vandforsyning eller spildevandsforsyning holdes regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning.

...

Stk. 7. Vandselskaber skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver vandselskabets tiltag, for at sikre, at aftaler omfattet af stk. 5 indgås på markedsvilkår, samt sikre, at det kontrolleres på passende måde, om aftalerne indgås på markedsvilkår. En årsberetning med en beskrivelse af programmet samt kontrollen af, at aftalerne indgås på markedsvilkår, skal offentliggøres og indberettes til Forsyningssekretariatet.

Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 7, herunder om, hvad programmet for intern overvågning skal indeholde, og hvordan det skal kontrolleres.

§ 24. Miljøministeren nedsætter et kontaktudvalg, der skal følge udviklingen i vand- og spildevandsforsyningssektoren, og som kan rådgive ministeren vedrørende forhold omfattet af denne lov.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om

visse aktiviteter i relation til kravet om udskillelse ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra tilknyttet virksomhed. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at omsætningen i den tilknyttede virksomhed maksimalt må udgøre en af ministeren fastsat procentdel af vandselskabets omsætning med forsyningsaktiviteterne, jf. § 2, stk. 6, nr. 3 og 4. Den fastsatte procentdel skal ikke gælde for tilknyttet virksomhed, hvor en af ministeren fastsat andel af selskabet ejes af erhvervsdrivende, fonde, foreninger m.v., der ikke samtidig ejer vandselskaber.”

34. § 19, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsættes:

”Aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning skal være regnskabsmæssigt adskilt. Endvidere skal aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsaktiviteter være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt fra aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning.”

Stk. 3-8 bliver herefter stik. 2-7.

35. § 19, stk. 7 og 8, som bliver stk. 6 og 7, ophæves.

36. § 24 affattes således:

”§ 24. Energi-, forsynings- og klimaministeren nedsætter et kontaktudvalg, der skal følge udviklingen i vand- og spildevandsforsyningssektoren, og som kan rådgive ministeren vedrørende forhold omfattet

kontaktudvalgets sammensætning og virksomhed.

§ 30. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, jf. § 2, stk. 4,
- 2) undlader at registrere eller indberette oplysninger efter § 4, stk. 2,
- 3) undlader at følge et pålæg fra Forsyningssekretariatet om at stille data eller oplysninger til rådighed for Forsyningssekretariatet, jf. § 6, stk. 4,
- 4) opkræver betaling fra forbrugerne i strid med det af Forsyningssekretariatet fastsatte prisloft, jf. § 13,
- 5) udøver vand- eller spildevandsforsyningsaktiviteter i strid med § 15, stk. 1,
- 6) udøver anden virksomhed inden for vandselskabet i større omfang end tilladt efter § 18, stk. 1,
- 7) undlader regnskabsmæssig adskillelse, jf. § 19,
- 8) indgår aftaler i strid med § 19, stk. 5, eller stk. 6, 1. pkt., eller
- 9) undlader at forelægge tilstrækkelig dokumentation efter § 19, stk. 6, 2. pkt.

§ 33. Salg af fast ejendom i forbindelse med salg af en kommunal vand- eller spildevandsforsyningsvirksomhed med henblik på videreførelse af den kommunale virksomhed i selskabsform, jf. § 15, stk. 1, kan ske uden forudgående offentligt udbud, såfremt salget sker senest den 30. juni 2010. Det er en forudsætning, at den faste ejendom anvendes til aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning.

§ 36. Bestemmelserne om prisloftreguleringen i kapitel 3 finder anvendelse for prisfastsættelsen fra 2011.

§ 37. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at en kommune kan varetage visse administrative opgaver for visse vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i en overgangsperiode.

af denne lov.”

37. I § 30, stk. 1, nr. 2, ændres ”registrere eller indberette” til: ”indberette”.

38. § 30, stk. 1, nr. 3, affattes således:
”3) undlader at indsende årsregnskaber til Forsyningssekretariatet eller efterkomme en anmodning fra Forsyningssekretariatet om at stille data eller oplysninger til rådighed for Forsyningssekretariatet, jf. § 6, stk. 3, og § 6 a, stk. 3,”

39. I § 30, stk. 1, nr. 4, ændres ”det af Forsyningssekretariatet fastsatte prisloft” til: ”den af Forsyningssekretariatet fastsatte indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme”.

40. I § 30, stk. 1, nr. 8, ændres ”§ 19, stk. 5, eller stk. 6, 1. pkt.,” til: ”§ 19, stk. 4, eller stk. 5, 1. pkt.”

41. I § 30, stk. 1, nr. 9, ændres ”§ 19, stk. 6, 2. pkt.” til: ”§ 19, stk. 5, 2. pkt.”

42. § 33 ophæves.

43. § 36. ophæves.

44. § 37 ophæves.

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013 som ændret ved § 1 i lov nr. 1631 af 26. december 2013, § 11 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, § 144 i lov nr. 1520 af 27. december 2012 og § 1 i lov nr. 538 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

§ 1 a. Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning. Derudover tages der hensyn til, at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurenere betaler.

§ 3. ...

Stk. 3. Ved almene vandforsyningsanlæg forstås anlæg, som forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme.

§ 6. Miljøministeren kan efter forhandling med KL (Kommunernes Landsforening) fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter kapitel 6 og 8 er henlagt til ministeren, kan udøves af kommunalbestyrelsen, når der foreligger vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14 a.

§ 13 a. En kommunalbestyrelse eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan vedtage en indsatsplan for et område, hvis kommunalbestyrelsen eller ejeren af vandforsyningsanlægget finder, at udpegning efter § 11 a, stk. 1, nr. 5, er utilstrækkelig til at sikre kommunens eller vandforsyningsanlæggets interesser, jf. dog § 13 b, stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

1. I § 1 a indsættes efter ”tilskyndelsesvirkning”: ”samt gennemsigthed for vandforbrugerne”.

2. § 3, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Ved almene vandforsyninger forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme.”

3. I § 6 ændres ”§ 14 a” til: ”§ 14”.

4. § 13 a, stk. 1, affattes således:

”En kommunalbestyrelse kan vedtage en indsatsplan for et område, hvis udpegning efter § 11 a, stk. 1, nr. 5, er utilstrækkelig til at sikre kommunens vandforsyningsinteresser, jf. dog § 13 b, stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.”

§ 13 b. Den, der udarbejder en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a, skal inddrage alle de berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen.

. ...

Stk. 6. En indsatsplan udarbejdet af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg efter § 13 a kan ikke vedtages endeligt før 12 uger efter, at kommunalbestyrelsen har modtaget det færdige udkast til planen. Kommunalbestyrelsen påser, at bestemmelserne i stk. 1, § 13 a, stk. 2, og yderligere retningslinjer udstedt af ministeren efter § 15 eller § 16, stk. 1, er overholdt, samt at hensynet til beskyttelsen af vandressourcerne i øvrigt er tilgodeset. Hvis kommunalbestyrelsen inden udløbet af den i 1. pkt. nævnte frist gør indsigelse mod udkastet, kan indsatsplanen ikke vedtages endeligt, før der er opnået enighed. Kan enighed ikke opnås mellem en kommunalbestyrelse og en ejer af et alment vandforsyningsanlæg, bortfalder indsatsplanen.

§ 13 d. En kommunalbestyrelse eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter § 13 eller § 13 a indgå aftale med ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over en ejendom om dyrkningspraksis eller andre restriktioner i arealanvendelsen eller indgå aftale om salg af hele eller dele af ejendommen til kommunen eller vandforsyningsanlægget. Efter høring af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan det i en aftale indgået af kommunalbestyrelsen bestemmes, at vandforsyningsanlægget helt eller delvis skal betale det beløb, der ifølge aftalen tilkommer ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over ejendommen under forudsætning af, at anlægget har fordel af aftalen.

. ...

Stk. 2. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal, inden der indgås aftale efter stk. 1, meddele indholdet af den påtænkte aftale til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen påser, at aftalen ikke strider mod regler fastsat i medfør af lov om vandplanlægning eller indsatsplaner vedtaget efter § 13 eller vil vanskeliggøre gennemførelsen af disse planer. Fremsætter

5. § 13 b, stk. 1, affattes således:

”Kommunalbestyrelsen skal inddrage alle berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen af en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a.”

6. § 13 b, stk. 6, ophæves.

Stk. 7. bliver herefter stk. 6.

7. I § 13 d, stk. 1, ændres ”ejeren af et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”, ”vandforsyningsanlægget” til: ”den almene vandforsyning” og ”anlægget” til: ”den almene vandforsyning”.

8. I § 13 d, stk. 2, ændres ”Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg” til: ”En almen vandforsyning”.

kommunalbestyrelsen inden en frist af 2 uger indsigelse mod aftalen, kan denne ikke indgås.

§ 14. Kommunalbestyrelsen udarbejder planer for, hvorledes vandforsyningen skal tilrettelægges, herunder hvilke anlæg forsyningen skal bygge på og hvilke forsyningsområder de enkelte anlæg skal have. En vandforsyningsplan kan helt eller delvis udarbejdes i samarbejde med andre kommuner.

§ 14 a. ...

Stk. 2. Almene vandforsyningsanlæg må ikke anlægge vandledninger i strid med vandforsyningsplaner.

§ 18. ...

Stk. 2. Enhver grundejer, hvis ejendom er beliggende uden for et alment vandforsyningsanlægs naturlige forsyningsområde, er, medmindre der må antages at være nærliggende fare for, at vandet ikke vil opfylde de fastsatte krav til kvaliteten af drikkevand eller i øvrigt vil blive sundhedsfarligt, berettiget til at indvinde grundvand på egen grund til brug i husholdning, jf. dog § 29.

9. I § 14, *stk. 1*, ændres ”anlæg” til: ”almene vandforsyninger” to gange.

10. I § 14 a, *stk. 2*, ændres ”Almene vandforsyningsanlæg” til: ”Almene vandforsyninger”.

11. Efter § 14 a indsættes:

”§ 14 b. Kommunalbestyrelsen drøfter årligt forsyningsforholdene med alle almene vandforsyninger i kommunen.”

12. I § 18, *stk. 2*, ændres ”et alment vandforsyningsanlægs” til: ”en almen vandforsynings”.

§ 29. Kommunalbestyrelsen kan for områder, hvor vandforsyningen ud fra en samlet vurdering ikke findes tilfredsstillende, udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved udførelse af et alment vandforsyningsanlæg.

Stk. 2. Miljøministeren afgør herefter, 29) om vandforsyningsanlægget skal gennemføres, i hvilket omfang bestående og fremtidig vandforsyning inden for området skal ske fra anlægget, 96) på hvilke vilkår tilslutning til anlægget skal ske, og om anlægget skal gennemføres som kommunalt anlæg eller som andelsselskab eller interessentskab.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en eller flere ejendomme skal tilsluttes et bestående alment vandforsyningsanlæg, hvis tilslutningen findes ønskelig ud fra en samlet vurdering af forholdene i et område eller ud fra den enkelte ejendoms forhold. 99) Er taksterne for bidrag til vandforsyningsanlægget fastsat eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1, skal betaling til vandforsyningsanlægget ske på grundlag af disse takster, medmindre kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, som gør, at taksterne ikke med rimelighed kan anvendes.

13. I § 29, *stk. 1*, ændres ”ved udførelse af et alment vandforsyningsanlæg” til: ”ved oprettelse af en almen vandforsyning samt etablering af de enkelte vandforsyningsanlæg”.

14. I § 29, *stk. 2*, ændres ”vandforsyningsanlægget” til: ”den almene vandforsyning”, ”anlægget” til: ”den almene vandforsyning” tre gange, og ”kommunalt anlæg” til: ”kommunalt ejet almen vandforsyning”.

15. I § 29, *stk. 3*, ændres ”et bestående alment vandforsyningsanlæg” til: ”en bestående almen vandforsyning” og ”vandforsyningsanlægget” til: ”vandforsyningen” to gange.

§ 32. Miljøministeren kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til et privat alment vandforsyningsanlæg, når vægtige grunde taler for, at anlægget videreføres af kommunen, eller at forsyningen helt eller delvis overtages af et andet alment anlæg. Miljøministeren træffer bestemmelse om den fremtidige vandforsyning af de pågældende forbrugere, herunder om vilkårene for forsyningen. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Ejeren af vandforsyningsanlægget kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at kommunen eller ejeren af det andet anlæg overtager anlægget med grund og ledningsnet efter § 37 i det omfang, ejeren ikke fremtidig kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.

Stk. 2. Miljøministeren kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til et vandforsyningsanlæg, når tilbagekaldelsen skønnes nødvendig for at imødekomme en ny ansøgning om indvindingstilladelse fra et offentligt alment vandforsyningsanlæg, der skønnes at have væsentlig større betydning for en hensigtsmæssig vandforsyning end det anlæg, hvis tilladelse der gøres indgreb i. Tilbagekaldelsen kan betinges af, at der skaffes anlæggets ejer tilladelse til vandindvinding andetsteds, eller at kommunen leverer vand. Vedrører den nye ansøgning indvinding af overfladevand, kan miljøministeren på samme måde gøre indgreb i andre rettigheder til benyttelse af overfladevand, for så vidt rettighederne ikke hviler på særlig adkomst.

§ 33. ...

Stk. 2. En tilladelse til vandindvinding kan også udnyttes af fremtidige ejere af vedkommende ejendom, når formålet med vandindvindingen ikke ændres væsentligt. Overdragelse af en vandindvindingstilladelse, der tjener til almen vandforsyning, kræver dog ny tilladelse, medmindre overdragelse sker til det offentlige eller til et andelsselskab eller interessentskab af forbrugere.

§ 37. Til fordel for et alment vandforsyningsanlæg kan der, når almenvellet kræver det, og når der er givet tilladelse til anlægget, ved ekspropriation

16. § 32, stk. 1, affattes således:

”Miljø- og fødevarerministeren kan helt eller delvist tilbagekalde indvindingstilladelsen til en almen vandforsynings vandforsyningsanlæg, når vægtige grunde taler for, at vandforsyningsanlægget helt eller delvist overtages og videreføres af en anden almen vandforsyning. Miljø- og fødevarerministeren træffer bestemmelse om den fremtidige vandforsyning af de pågældende forbrugere, herunder om vilkårene for forsyningen. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Indehaveren af den indvindingstilladelse, der tilbagekaldes, kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at den overtagende almene vandforsyning også overtager vandforsyningsanlægget med grund og ledningsnet efter § 37 i det omfang ejeren af dette anlæg ikke fremtidigt kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.”

17. I § 32, stk. 2, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” to gange.

18. I § 33, stk. 2, 2. pkt., ændres ”et andet alment vandforsyningsanlæg” til: ”en anden almen vandforsyning”.

19. I § 37, stk. 1, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” og ”anlægget” til ”vandforsyningsanlægget”.

- 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger, samt tilhører hertil,
- 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme, herunder til at udføre prøveboringer og prøvepumpninger,
- 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over faste ejendomme,
- 4) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i eller foretages ophævelse af rettigheder til benyttelse af overfladevand, når benyttelsen hviler på særlig adkomst.

§ 38. Til fordel for et privat ikke alment vandforsyningsanlæg kan der, når almenvellet kræver det, og der er givet tilladelse til anlægget, ved ekspropriation pålægges faste ejendomme rådighedsindskrænkninger med henblik på ledningsføring. Bestemmelsen i § 37, stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 39. ...

Stk. 2. Samme ret tilkommer efter fornøden sikkerhedsstillelse og efter bemyndigelse fra kommunalbestyrelsen private almene vandforsyningsanlæg.

§ 45. Almene vandforsyningsanlæg er forpligtet til på rimelige vilkår at overtage forsyningen af samtlige ejendomme inden for anlæggets naturlige forsyningsområde. Miljøministeren kan pålægge andre vandforsyningsanlæg, der allerede forsyner flere ejendomme, at forsyne yderligere ejendomme inden for samme bebyggelse.

Stk. 2. Uoverensstemmelser om omfanget af og vilkårene for forsyningspligten afgøres af miljøministeren. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til den planmæssige udbygning af vandforsyningen og en hensigtsmæssig anvendelse af de eksisterende vandforekomster, kan miljøministeren foretage ændringer i eller sammenlægning af forsyningsområder for almene vandforsyningsanlæg.

20. I § 38, 1. pkt., ændres "et ikke alment vandforsyningsanlæg" til: "en ikke almen vandforsyning".

21. I § 39, stk. 2, ændres "private almene vandforsyningsanlæg" til: "almene vandforsyninger".

22. I § 45, stk. 1, 1. pkt., ændres "Almene vandforsyningsanlæg" til: "Almene vandforsyninger" og "anlæggets" til: "anlæggenes".

23. I § 45, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter "pålægge": " ejere af".

24. I § 45 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: "*Stk. 2.* Med henblik på at sikre en tilstrækkelig forsyning i kommunen kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde pålægge en almen vandforsyning at forsyne et område, der ligger uden for det naturlige forsyningsområde."

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

25. I § 45, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter "forsyningspligten": ", jf. stk. 1, og om

vilkårene for supplerende forsyningspligt, jf. stk. 2.”.

26. I § 45, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.

§ 46. Miljøministeren kan, hvis det skønnes nødvendigt, pålægge et vandforsyningsanlæg, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, leveringspligt til bestemte områder.

Stk. 2. Ved et pålæg til et vandforsyningsanlæg om levering til områder uden for det forsyningsområde, som vandforsyningsanlægget er tillagt i vandforsyningsplanen, skal det leverende vandforsyningsanlæg i økonomisk henseende holdes skadesløs i alle forhold vedrørende leveringspligten, herunder for alle udgifter ved anskaffelse af de anlæg m.v., der er nødvendige for leveringen, og udgifterne i øvrigt ved fremskaffelse og leveringen af vandet, jf. § 52 a.

Stk. 3. Opstår der uenighed om leveringsprisen i forbindelse med levering af vand fra et alment vandforsyningsanlæg til et andet alment vandforsyningsanlæg, som begge er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, afgøres spørgsmålet af miljøministeren.

§ 46 a. Miljøministeren kan pålægge et vandforsyningsanlæg, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, midlertidigt at overtage driften af et andet vandforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, såfremt sidstnævnte vandforsyningsanlæg tages under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.

Stk. 2. Ved et pålæg til et vandforsyningsanlæg om midlertidig overtagelse af driften af et andet vandforsyningsanlæg skal den overtagende forsyning i økonomisk henseende holdes skadesløs i alle forhold vedrørende overtagelsespligten, herunder for alle udgifter i øvrigt ved fremskaffelse og levering af vandet, jf. § 52 a.

27. I § 46, stk. 1, ændres ”et vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.

28. I § 46, stk. 2, ændres ”et vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”, ”vandforsyningsanlægget” til: ”den almene vandforsyning” og ”det leverende vandforsyningsanlæg” til: ”den leverende almene vandforsyning”.

29. I § 46, stk. 3, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg til et andet alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning”.

30. I § 46 a, stk. 1, ændres ”et vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”, ”et andet vandforsyningsanlæg” til: ”en anden almen vandforsyning” og ”vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyning”.

31. I § 46 a, stk. 2, ændres ”et vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” og ”et andet vandforsyningsanlæg” til: ”en anden almen vandforsyning”.

§ 47. Hvis det skønnes nødvendigt for at sikre en rimelig vandforsyning, kan miljøministeren pålægge udbygning af allerede eksisterende almene vandforsyningsanlæg og fastsætte vilkårene i denne forbindelse.

§ 47. ...

Stk. 2. Hvis et alment vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, ikke mener at kunne opfylde et pålæg om udbygning, kan det kræve sig overtaget af et lokalt alment vandforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Vilkårene for overtagelsen fastsættes i mangel af enighed af miljøministeren.

§ 48. Hvis det skønnes nødvendigt for at sikre en planmæssig udbygning af vandforsyningen og sikre en hensigtsmæssig anvendelse, kortlægning, overvågning og beskyttelse af de eksisterende vandforekomster til drikkevandsforsyning, kan miljøministeren efter forhandling med de berørte kommuner og vandforsyningsanlæg påbyde kommunalt samarbejde om vandforsyningen og påbyde samarbejde mellem almene vandforsyningsanlæg.

Stk. 2. ...

Kapitel 9 *Forholdet mellem et alment vandforsyningsanlæg og forbrugerne.*

§ 49. Kan en ejendom forsynes med vand fra en forsyningsledning, som et alment vandforsyningsanlæg har ført forbi ejendommen, har ejendommens ejer ret til at få vand til almindelig brug indlagt i ejendommen.

§ 50. Vandindlæg i de enkelte ejendomme skal udføres og benyttes på en sådan måde at der ikke opstår fare for forurening af vandet eller på anden måde voldes ulemper. Ejendommens ejer skal lade foretage de foranstaltninger, som

32. I § 47, stk. 1, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.

33. I § 47, stk. 2, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” og ”et lokalt alment vandforsyningsanlæg” til: ”en lokal almen vandforsyning”.

34. I § 48, stk. 1, ændres ”kan miljøministeren efter forhandling med de berørte kommuner og vandforsyningsanlæg påbyde kommunalt samarbejde om vandforsyningen og påbyde samarbejde mellem almene vandforsyningsanlæg.” til: ” kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med berørte kommuner og almene vandforsyninger påbyde samarbejde mellem almene vandforsyninger.”.

35. I § 48 indsættes som stk. 3:
”*Stk. 3.* Miljø- og fødevarerministeren kan påbyde kommunalt samarbejde om vandforsyningen.”

36. I overskriften til *kap. 9* ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.

37. I § 49 ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.

38. I § 50, stk. 1, ændres ”anlægget” til: ”den almene vandforsyning”.

anlægget i den anledning pålægger ham.

§ 51. Vand fra et alment vandforsyningsanlæg må, bortset fra brand eller andre nødstilfælde, ikke benyttes til andet formål eller i større mængder end tilladt af anlægget. Spild af vand ved mangelfuld lukning af vandhaner eller ved anden uforsvarlig adfærd skal undgås. Vand, der er forbrugt eller gået til spilde som nævnt ovenfor, kan forlanges betalt af ejendommens ejer, således at vandmængden om nødvendigt fastsættes efter anlæggets skøn.

Stk. 2. Den, der modtager vand fra et alment vandforsyningsanlæg, kan ikke forlange erstatning for svigtende levering som følge af utilfredsstillende trykforhold i forsyningsledninger, mangler ved anlægget og disses afhjælpning eller vedligeholdelsesarbejder vedrørende anlægget.

§ 52. Almene vandforsyningsanlæg kan, når anlæggets drift eller hensynet til vandforekomsterne skønnes at gøre det nødvendigt, træffe bestemmelse om indskrænkning af vandforbruget, herunder med hensyn til vanding af haver i tørkeperioder.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan pålægge almene vandforsyningsanlæg at træffe sådan bestemmelse.

§ 52 a. Ved levering af vand fra et alment vandforsyningsanlæg kan der under overholdelse af det prisloft, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i prisen indregnes de i denne bestemmelse anførte udgifter, jf. dog stk. 3 og 4. Udgifterne omfatter

- 1) nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af vand,
- 2) lønninger og andre driftsomkostninger,
- 3) administration,
- 4) bidrag til dækning af udgifter til det forsyningssekretariat, der er oprettet i medfør af kapitel 4 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,
- 5) driftsmæssige afskrivninger,
- 6) forrentning af fremmedkapital,
- 7) underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne,

39. I § 51, stk. 1, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.

40. I § 51, stk. 2, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” og ”anlægget” til: ”den almene vandforsyning”.

41. I § 52, stk. 1, ændres ”Almene vandforsyningsanlæg” til: ”Almene vandforsyninger”.

42. I § 52, stk. 2, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.

43. I § 52 a, stk. 1, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”, og ”det prisloft, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6” ændres til: ”den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a”.

- 8) henlæggelser til nyinvesteringer,
9) udgifter til rådgivning af vandforsyningens kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværkssamarbejder og lign.,
10) udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget,
11) udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse, 178)
12) udgifter til dækning af afgifter, jf. § 3, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand og § 11 b, 179) og
13) bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Hel eller delvis overdragelse af et alment vandforsyningsanlæg må hverken direkte eller indirekte føre til højere priser for ydelser fra det pågældende anlæg, herunder som følge af indregning af forøgede udgifter til finansiering med fremmed kapital, driftsmæssige afskrivninger eller forrentning af indskudskapital.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 omfatter også prisfastsættelse for salg af vand mellem almene vandforsyningsanlæg.

44. § 52 a, stk. 1, nr. 13 affattes således:

”13) Udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres.”

45. I § 52 a, stk. 1, indsættes som nr. 14:

”14) bidrag til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter Lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager § 6 og regler udstedt i medfør heraf samt efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.”

46. I § 52 a, stk. 2, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning” og ”det pågældende vandforsyningsanlæg” til: ”den pågældende almene vandforsyning”.

47. I § 52 a, stk. 3, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.

48. I § 52 a, stk. 4, § 52 b, stk. 3, og § 55, stk. 4-7, ændres ”Miljøministeren” til: Energi-, forsynings- og klimaministeren”.

§ 52 b. Almene vandforsyningsanlæg kan etablere et samarbejde med henblik på samlet varetagelse af og fordeling af udgifterne til kortlægning, overvågning og beskyttelse af vandressourcerne som nævnt i § 52 a og andre aktiviteter, der har til formål at forebygge eller afhjælpe forsyningsproblemer forårsaget af kvaliteten af disse vandressourcer.

Stk. 2. Vilkårene for et samarbejde efter stk. 1 aftales af de deltagende parter, jf. dog stk. 3, § 48, stk. 2, og § 53. Det kan herunder aftales, at samarbejdet skal overtage alle eller visse af de beføjelser, som ejeren af hvert enkelt vandforsyningsanlæg har efter denne lov med undtagelse af opkrævning af bidrag som nævnt i § 53.

§ 53. Et alment vandforsyningsanlæg fastsætter under overholdelse af det prisloft, der måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, anlægs- og driftsbidrag en gang årligt ved levering af vand fra forsyningen. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal efterfølgende godkendes af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor det almene vandforsyningsanlæg er beliggende. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.

Stk. 2. Såfremt et samarbejde etableret efter § 48 eller § 52 b omfatter almene vandforsyningsanlæg i flere kommuner, godkendes anlægs- og driftsbidrag af kommunalbestyrelserne i forening.

Stk. 3. Når en forsyningsledning til et alment vandforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold etableres, kan der pålægges grundejere, til hvis ejendomme der kan leveres vand til almindelig brug, bidrag til ledningsanlægget og til eventuel stikledning og stophane. For almene vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, kan kommunalbestyrelsen godkende, at der pålægges sådanne bidrag.

49. I § 52 b, stk. 1, ændres ”Almene vandforsyningsanlæg” til: ”Almene vandforsyninger”.

50. I § 52 b, stk. 2, ændres ”ejeren af hvert enkelt vandforsyningsanlæg” til: ”hver enkelt almen vandforsyning”.

51. § 53, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes: ”En almen vandforsyning fastsætter under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde, hvis der er saglige og objektive grunde hertil, fastsættes forskelligt for forskellige geografiske områder. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal efterfølgende godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.”

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

52. I § 53, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene

• ...

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om opbygning af vandforsyningsanlæggenes takstblade.

§ 53 a. Kommunalbestyrelsen kan til fremme af en hensigtsmæssig vandforsyningsstruktur yde støtte til etablering, udbygning, hovedstandsættelse og sammenlægning af almene vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan, når særlige forhold taler for det, yde støtte til driften af almene vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 3. Støtte efter stk. 1 og 2 kan ydes på betingelser, herunder at vandforsyningsanlæggets takstsystem og regnskab tilrettelægges på en nærmere angivet måde.

§ 55. For ethvert alment vandforsyningsanlæg skal der udfærdiges et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Stk. 2. Regulativet for almene vandforsyningsanlæg udarbejdes af vandforsyningsanlægget og godkendes af

vandforsyninger”.

53. § 53, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således: ”*Stk. 4.* Ved etablering af en forsyningsledning til en almen vandforsyning kan kommunalbestyrelsen pålægge grundejere at betale bidrag til ledningsanlægget og til eventuel stikledning og stophane, hvis der kan leveres vand til grundejerens ejendom til almindelig brug fra forsyningsledningen.”

54. § 53, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således: ”*Stk. 7.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om almene vandforsyningers takstfastsættelse, herunder om opbygning af takstblade, og om fastsættelse af forskellige bidrag for forskellige geografiske områder, jf. stk. 1, herunder om hvad der er saglige og objektive grunde.”

55. I § 53 a, stk. 1 og 2, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.

56. I § 53 a, stk. 3, ændres ”vandforsyningsanlæggets” til: ”den almene vandforsynings”.

57. I § 55, stk. 1, ændres ”For ethvert alment vandforsyningsanlæg skal der udfærdiges” til: ”Almene vandforsyninger skal udarbejde”.

58. § 55, stk. 2, affattes således: ”*Stk. 2.* Regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes

kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor vandforsyningsanlægget har hjemsted. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab.

Stk. 3. For almene vandforsyningsanlæg, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

...

Stk. 7. Miljøministeren fastsætter regler om, at et vandforsyningsanlæg skal offentliggøre information om det leverede vands kvalitet. Ministeren fastsætter regler om, hvilke oplysninger der som minimum skal offentliggøres samt formen og hyppigheden herfor.

§ 59 a. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan for at overvåge kvaliteten af de vandressourcer, der indvindes fra, etablere overvågningsboringer i indvindingsoplandet. Kommunalbestyrelsen kan som et vilkår i indvindingstilladelsen fastlægge antallet og placeringen af overvågningsboringerne. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler herom. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om etablering af overvågningsboringer for almene vandforsyningsanlæg med eksisterende indvindingstilladelser.

§ 62. ...

Stk. 2. Opfylder vandet i et alment vandforsyningsanlæg ikke de kvalitetskrav, der er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven, drager kommunalbestyrelsen omsorg for, at årsagen hertil påvises, og sørger for, at der hurtigst muligt træffes udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af drikkevandets kvalitet, herunder ved at give påbud efter stk. 1. Det samme gælder ikke-almene vandforsyningsanlæg, som leverer mere end 3.000 m³ vand årligt, samt vandforsyningssystemer, hvor vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet.

§ 65. ...

Stk. 5. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder

medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside".

59. I § 55, stk. 3, ændres "almene vandforsyningsanlæg" til: "almene vandforsyninger".

60. I § 55, stk. 7, ændres "et vandforsyningsanlæg" til: "en almen vandforsyning".

61. I § 59 a, stk. 1, ændres "Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg" til: "En almen vandforsyning" og "almene vandforsyningsanlæg" til: "almene vandforsyninger".

62. I § 62, stk. 2, ændres "i et alment vandforsyningsanlæg" til: "fra en almen vandforsyning" og "ikke-almene vandforsyningsanlæg" til: "ikke-almene vandforsyninger".

63. I § 65, stk. 5, ændres "et vandforsyningsanlæg" til: "ejeren af et vandforsyningsanlæg, den almene vandforsyning" og "anlæggets" til: "ejeren af

anvendelse, eller hvor det i øvrigt af håndhævmæssige eller miljø- eller sundhedsmæssige årsager skønnes nødvendigt, kan tilsynsmyndigheden for en afgrænset periode træffe beslutning om at udføre den kontrol, som et vandforsyningsanlæg eller indehaveren af en tilladelse efter loven ellers skulle udføre som egenkontrol, for anlæggets eller tilladelsesindehaverens regning. I afgørelsen om at overtage egenkontrollen kan myndigheden fastsætte de krav, der er nødvendige for myndighedens gennemførelse af kontrollen.

§ 66. Det påhviler den til enhver tid værende ejer af et alment vandforsyningsanlæg at berigtige et ulovligt forhold, medmindre andet følger af kapitel 11 a.

Stk. 2. Efterkommer ejeren ikke et af kommunalbestyrelsen meddelt påbud om at berigtige et ulovligt forhold, kan det ved dom pålægges ham inden en fastsat tidsfrist under tvang af fortløbende bøder at berigtige forholdet.

§ 69. Den, der forestår udførelsen af en boring efter vand, skal inden 3 måneder efter udførelsen af boringen til Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse indsende meddelelse om boringens beliggenhed og dens indretning i hovedtræk, de forefundne jordlag, vandstanden, kopi af fysisk/kemiske og mikrobiologiske undersøgelsesresultater og resultatet af afholdte prøvepumpninger samt prøver af de gennemborede jordlag.

...

Stk. 3. Den, der erhvervsmæssigt udfører en grundvandsundersøgelse og udarbejder en redegørelse om undersøgelsen, skal inden 3 måneder efter afgivelsen af redegørelsen indsende et eksemplar med tilhørende bilag til den pågældende kommunalbestyrelse og Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse.

§ 71. Enhver, der har retlig interesse heri, har adgang til at gøre sig bekendt med de undersøgelser og målinger, som er udført af vandforsyningsanlæg til bedømmelse af

vandforsyningsanlæggets, den almene vandforsynings”.

64. I § 66, *stk. 1*, ændres ”den til enhver tid værende ejer af et alment vandforsyningsanlæg” til ”enhver tid værende almene vandforsyning”.

65. I § 66, *stk. 2*, ændres ”ejeren” til: ”den almene vandforsyning” og ”ham” til: ”den almene vandforsyning”.

66. I § 69, *stk. 1 og 3*, ændres ”Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse” til: ”De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland”.

67. I § 71 indsættes efter ”udført af”: ”ejere af”

anlæggets indvirkning på grundvandsstanden, vandføringen i vandløb eller vandstanden i søer mv.

§ 76. Følgende afgørelser kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed:

- 1) Kommunalbestyrelsernes afgørelser efter kapitel 3.
- 2) Fastsættelse af leveringsvilkår efter § 29 og § 45, stk. 2.
- 3) Afgørelser om sløjfning af vandforsyningsanlæg efter § 36.
- 4) Kommunalbestyrelsernes afgørelser efter kapitel 9, bortset fra kommunalbestyrelsernes afgørelser efter § 55, stk. 2.

§ 84. ...

Stk. 2. I regler, der udfærdiges af miljøministeren i henhold til loven og i regulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. § 55, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

§ 87. ...

Stk. 2. Aftaler truffet i henhold til lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker, jf. lov nr. 14 af 28. januar 1876, bevarer deres gyldighed, medmindre andet følger af vandforsyningsanlæggets regulativ.

68. I § 76, nr. 2, ændres ”§ 45, stk. 2” til ”§ 45, stk. 3”.

69. I § 84, stk. 2, udgår: ”og i regulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. § 55, stk. 2”.

70. I § 87, stk. 2, ændres ”vandforsyningsanlæggets” til: ”den almene vandforsynings”.

§ 3

I lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1149 af 11. december 2012, § 1 i lov nr. 61 af 29. januar 2013, § 1 lov nr. 902 af 4. juli 2013, og senest ved § 1 lov nr. 56 af 27. januar 2015, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres ”Miljøministeren” til: ”Energi-, forsynings- og klimaministeren”.

2. I § 1, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter ”tilskyndelsesvirkning”: ”samt gennemsigtighed

§ 1. Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder

dækning af miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning. Derudover skal der tages hensyn til, at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurenere betaler.

§ 1. ...

Stk. 4. Udgifter til udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg og anlæg, der er etableret efter § 7 a, herunder udgifter til opfyldelse af anmodninger efter miljøbeskyttelseslovens § 32 a og regler fastsat i medfør heraf, dækkes af bidrag fra de berørte ejere af fast ejendom (herunder umatrikulerede arealer), der tilleder til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg, eller som er kontraktligt tilknyttet spildevandsforsyningsselskabet, jf. § 7 a. I bidraget efter 1. pkt. kan indregnes spildevandsforsyningsselskabets bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

§ 3. Spildevandsforsyningsselskabet fastsætter en gang årligt størrelsen af differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, idet fastsættelsen sker i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4-7. Hvis spildevandsforsyningsselskabet vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet en gang årligt størrelsen af bidraget. De fastsatte kubikmetertakster og bidrag skal overholde det prisloft, der er fastsat for spildevandsforsyningsselskabet i medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. De af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen en gang årligt i den kommune, hvor spildevandsforsyningsselskabet er beliggende.

for ejere af de tilsluttede ejendomme”.

3. § 1, stk. 4, 2. pkt. affattes således:

”I bidraget efter 1. pkt. kan indregnes spildevandsforsyningsselskabets indbetaling til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold samt udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres.”

4. § 3, stk. 1, affattes således:

”§ 3. Spildevandsforsyningsselskaber fastsætter en gang årligt størrelsen af differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, idet fastsættelsen sker i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4-8. Hvis spildevandsforsyningsselskabet vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet en gang årligt størrelsen af bidraget. Spildevandsforsyningsselskabet kan i særlige tilfælde, hvis der er saglige og objektive grunde hertil, fastsætte kubikmetertakster og faste bidrag forskelligt for forskellige geografiske områder. De fastsatte kubikmetertakster og bidrag skal overholde den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat for spildevandsforsyningsselskabet i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. De af

spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen en gang årligt i den kommune, hvor spildevandsforsyningsselskabet transporterer eller behandler spildevand. For spildevandsforsyningsselskaber, som transporterer eller modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.”

§ 3. ...

Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen. Den godkendte vedtægt offentliggøres i lokale medier.

5. § 3, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor spildevandsforsyningsselskabet transporterer eller behandler spildevand. For spildevandsforsyningsselskaber, som transporterer eller modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender vedtægten for de øvrige kommuner. Betalingsvedtægten skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.”

6. I § 3 indsættes som stk. 8:

”Stk. 8. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om fastsættelse af forskellige kubikmetertakster og faste bidrag for forskellige geografiske områder, herunder om hvad der er saglige og objektive grunde.”

§ 4

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010 som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1149 af 11. december 2012, § 4 i lov nr. 1631 af 26. december 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 537 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

§ 21 b. Anvendelse af pesticider, dyrkning og gødskning til erhvervsmæssige og offentlige formål må ikke foretages inden for en radius på 25 m fra en boring, der indvinder grundvand til

1. I § 21 b, stk. 1, ændres ”vandforsyningsanlæg” til: ”vandforsyninger”.

almene vandforsyningsanlæg.

§ 23. Når kommunalbestyrelsen efter vandforsyningslovens § 20 giver tilladelse til, at et alment vandforsyningsanlæg indvinder overfladevand, kan den fastlægge et beskyttelsesområde, inden for hvilket der ikke må drives virksomhed eller findes oplag af stoffer, produkter og materialer, der kan forurene vandet. Dette gælder dog ikke tilladelser som nævnt i vandforsyningslovens § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.

§ 32. Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelse af spildevand. Planen skal indeholde oplysninger om

- 1) eksisterende og planlagte kloakeringsområder og renseforanstaltninger,
- 2) områder, hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at ophæve tilslutningsretten og -pligten helt eller delvis,
- 3) områder, hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at give en ejendom tilladelse til direkte tilslutning til spildevandsrenseforsyningssselskabet,
- 4) den eksisterende tilstand af kloakanlæg samt planlagte fornyelser af disse,
- 5) eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker nedsivning, og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der skal ske afledning til nedsivningsanlæg,
- 6) eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker rensning svarende til et bestemt rensniveau, og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der skal ske rensning svarende til et bestemt rensniveau,
- 7) hvorvidt der er tale om et spildevandsforsyningssselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,
- 8) afgrænsningen mellem de enkelte vandselskabers kloakeringsområder, og
- 9) efter hvilken tidsfølge projekterne forudsættes at være udarbejdet og anlæggene udført.

§ 32. Stk. 1 – 3. ...

2. I § 23, stk. 1, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.

3. § 32, stk. 1, affattes således:

”Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelse af spildevand i kommunen, herunder kloakeringsområder for de enkelte spildevandsforsyningssselskaber, som omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. En spildevandsplan kan helt eller delvist udarbejdes i samarbejde med andre kommuner.”

4. I § 32, stk. 4, indsættes efter ”herunder om”:

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om planlægningen efter stk. 1, herunder om inddragelse af offentligheden, tidsfrister og procedure herfor. Inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering. Ministeren kan endvidere bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen og administrationen af loven.

”planens indhold, ”.

5. Efter § 32 a i kapitel 4 indsættes:

”§ 32 b. Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, er forpligtet til at forsyne ejendomme i spildevandsforsyningsselskabets kloakeringsområde, som fastlagt af kommunalbestyrelsen, jf. § 32.

Stk. 2. Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, må ikke anlægge ledningsnet i strid med spildevandsplanen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen aftaler i forbindelse med den årlige drøftelse om forsyningsforholdene i kommunen, jf. § 32 c, omfang og tidsfrist for opfyldelse af forsyningspligten, jf. stk. 1, med spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 4. Kan der ikke opnås en aftale, jf. stk. 3, på rimelige vilkår, eller hvis aftalen overtrædes, kan kommunalbestyrelsen påbyde spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, at forsyne et område inden for det kloakeringsområde, der er fastlagt i spildevandsplanen, inden for en nærmere fastsat frist.

Stk. 5. Miljø- og Fødevarerministeren kan fastsætte regler om forsyningspligt, herunder omfang og tidsfrist, jf. stk. 1.

§ 32 c. Kommunalbestyrelsen drøfter årligt forsyningsforholdene med alle spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i kommunen.”

§ 64 a. Erstatning efter § 26 a betales af kommunalbestyrelsen, eller, hvis kommunalbestyrelsen har givet samtykke hertil, helt eller delvis af det eller de vandforsyningsanlæg, der har fordel af beslutningen. Såfremt der opstår tvist om fordelingen af erstatningsbetalingen, afgøres spørgsmålet af taksationsmyndighederne ligesom spørgsmålet om erstatningens størrelse, jf. § 61.

§ 64 c. Almene vandforsyningsanlæg udbetaler en årlig godtgørelse på 429 kr. pr. boring til den grundejer, som omfattes af § 21 b. Godtgørelse udbetales til ejere af grunde, hvorpå en boring er beliggende. Ejers den pågældende grund af et alment vandforsyningsanlæg, udbetales godtgørelsen til den grundejer, som ejer den største del af det areal, der omgiver vandforsyningsanlæggets grund inden for en radius på 25 m fra boringen.

§ 64 c. ...

Stk. 3. Udbetalingen forudsætter, at den, der omfattes af stk. 1, senest den 1. september har fremsat krav om godtgørelse over for det almene vandforsyningsanlæg. Kravet skal fremsættes skriftligt og skal indeholde en angivelse af navn, adresse, ejerlav, matrikelnummer og antallet af boringer, der er omfattet af § 21 b. Et fremsat krav er gældende for en 10-årsperiode.

6. I § 64 a ændres ”det eller de vandforsyningsanlæg” til: ”den eller de vandforsyninger”.

7. I § 64 c, *stk. 1*, ændres ”Almene vandforsyningsanlæg” til: ”Almene vandforsyninger” og ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.

8. I § 64 c, *stk. 3*, ændres ”det almene vandforsyningsanlæg” til: ”den almene vandforsyning”.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 5

I lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010, foretages følgende ændringer:

Lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger

1. Lovens titel affattes således:
”Lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

§ 1. Loven finder anvendelse på kommunale vandforsyninger og kommunale spildevandsforsyninger (forsyningsvirksomheder).

§ 2. ...

§ 4. Kommuner indberetter senest den 1. februar hvert år de registreringer, som kommunen i det foregående kalenderår har foretaget efter §§ 2 og 3. Er der ikke foretaget uddelinger, afståelser eller omstruktureringer, afgiver kommunen erklæring herom. Miljøministeren udpeger den myndighed, der skal modtage og behandle indberetningerne (indberetningsmyndigheden).

§ 6. Indberetningsmyndigheden giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Sundhedsministeriet meddelelse om de godkendte rådighedsbeløb inklusive beregnet forrentning og med eventuelle fradrag efter § 4, stk. 3. Indenrigs- og Sundhedsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelsen i § 15 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Hvis det godkendte rådighedsbeløb overstiger kommunens bloktilskud i det første modregningsår, beregner Indenrigs- og Sundhedsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret.

2. Overalt i loven ændres ”Miljøministeren” til ”Energi-, forsynings- og klimaministeren”.

3. § 1 affattes således:

”§ 1. Loven finder anvendelse på kommunalt ejede vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.
Stk. 2. Ved virksomheder og forsyningsvirksomheder forstås i denne lov vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.”

4. I § 2 indsættes som *stk. 5*:

”*Stk. 5.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om registreringsfri selskabsmæssige omstruktureringer efter *stk. 4.*”

5. I § 4, *stk. 1*, ændres ”1. februar” til: ”1. september”.

6. I § 6 ændres ”senest den 1. maj hvert år” til: ”hvert år senest den 1. marts i året efter indberetningsfristen, jf. § 4, stk. 1,” og ”Indenrigs- og Sundhedsministeriet” ændres til: ”Social- og Indenrigsministeriet” tre steder.

§ 7. Forsyningsvirksomheder må kun deltage i anden virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar, jf. § 18 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Midler anvendt i strid hermed betragtes som uddelinger efter § 2, stk. 3. Miljøministeren træffer afgørelse om, at forsyningsvirksomheden skal afstå eller afvikle deltagelsen i anden virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddeler en frist herfor.

§ 10. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at registrere efter § 2,
- 2) undlader at indberette efter § 4,
- 3) anvender midler i strid med § 7 eller
- 4) undlader at efterkomme miljøministerens afgørelse om afståelse eller afvikling af deltagelse inden for den fastsatte frist herfor, jf. § 7.

7. I § 7 ændres ”anden virksomhed” til ”tilknyttet virksomhed” to steder.

8. I § 10, stk. 1, nr. 4, ændres ”miljøministerens” til: ”energi-, forsynings-, og klimaministerens”.

9. § 13 ophæves.

9. § 14 ophæves.

§ 6

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014 som ændret ved § 3 i lov nr. 1498 af 23. december 2014, § 154 i lov nr. 1520 af 27. december 2014 og § 1 i lov nr. 745 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres ”lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger” til: ”lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

§ 7

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013 som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 345 af 8. april 2014 og senest ved § 3 i lov nr. 744 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres ”lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger” til: ”lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

§ 8

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1331 af 25. november 2013 som ændret ved § 2 i lov nr. 633 af 16. juni 2014 og § 2 i lov nr. 1498 af 23. december 2014, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres ”lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger” til: ”lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

§ 9

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 24. juni 2013 som ændret senest ved § 1 i lov nr. 582 af 4. maj 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres ”lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger” til: ”lov om kommuners afståelse af vandselskaber”.

§ 10

I lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 14. januar 2015 foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, nr. 9, ændres ”ejeren af et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.

§ 6. ...

g) arealer, der er under 2 ha, ønskes erhvervet af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, idet det er en betingelse, a) at arealet ligger inden for et område, der i regionplanen er udlagt som et indsatsområde, og der ifølge indsatsplanlægningen er behov for en særlig indsats til beskyttelse af drikkevand, jf. § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning, og b) at der tinglyses deklaration, der tager sigte på, at arealet på ny pålægges landbrugspligt,

hvis der ikke længere er behov for beskyttelse af drikkevandsressourcen det pågældende sted.

§ 10. ...

Stk. 4. Der kan endvidere oprettes bygningsløse landbrugsejendomme på 2 ha eller derover, der erhverves af en offentlig myndighed, et vandforsyningsselskab, en fond, forening eller anden juridisk person, jf. §§ 22-24. Oprettelse af en sådan bygningsløs landbrugsejendom kan ske ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, hvis det godtgøres, at betingelserne i §§ 22-24 er opfyldt.

2. I § 10, *stk. 4*, ændres ”et vandforsyningsselskab” til: ”en almen vandforsyning”.

§ 23. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på en landbrugsejendom i landzone med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, når det sker i overensstemmelse med en indsatsplan, som er vedtaget efter § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning m.v.

3. I § 23, *stk. 1 og 2*, ændres ”Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg” til: ”En almen vandforsyning”.

Stk. 2. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan også uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på et areal på 2 ha eller derover af en landbrugsejendom i landzone som en bygningsløs landbrugsejendom med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, jf. *stk. 1*. På den bygningsløse landbrugsejendom skal der tinglyses deklaration om, at der ikke uden særlig tilladelse må opføres nye bygninger på ejendommen.

4. I § 23, *stk. 3*, ændres ”ejeren af vandforsyningsanlægget” til: ”den almene vandforsyning”.

Stk. 3. Hvis ejeren af vandforsyningsanlægget ikke længere har behov for ejendommen eller det pågældende areal til beskyttelse af drikkevandsressourcen, skal ejendommen eller det pågældende areal afhændes inden 6 måneder, medmindre der opnås dispensation efter *stk. 4*.

§ 29. ...

Stk. 2. Ved fradragsarealer efter *stk. 1* forstås følgende arealer:

- 1) Arealer pålagt fredskovspligt og arealer helt uden jordbrugsmæssig værdi, herunder søarealer, strandbredder og lign.
- 2) Arealer, der ikke må tilføres gødning efter

5. I § 29, *stk. 2, nr. 2*, ændres ”ejeren af et vandforsyningsselskab” til: ”en almen vandforsyning”.

lovgivningen eller efter en aftale med en offentlig myndighed eller ejeren af et vandforsyningselskab, hvis aftalen har en varighed på mindst 20 år.

§ 6. ...

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om regionsrådets fastlæggelse af arealer efter stk. 1, herunder at arealer uden for områder med særlige drikkevandsinteresser og uden for indvindingsoplande for nuværende og fremtidige almene vandforsyningsanlæg ikke skal fastlægges, og om tidsfrister, anvendelse af it-systemer m.v.

§ 22. ...

Stk. 4. Regionsrådet kan til fordel for en vandforsyning, der vil gennemføre projekter med henblik på at sikre nuværende eller fremtidig vandindvinding, til eje eller midlertidig brug ekspropriere rettigheder over fast ejendom. Dette gælder, uanset om de pågældende arealer indgår i oversigten, jf. § 18.

§ 19. Fast ejendom, der er købt i medfør af § 11, skal hovedsagelig sælges som led i en jordfordeling til

- 1) personer, der opfylder erhvervsreglerne i lov om landbrugsejendomme,
- 2) anden offentlig myndighed, jf. § 22 i lov om landbrugsejendomme,
- 3) ejeren af et alment vandforsyningsanlæg, jf. § 23 i lov om landbrugsejendomme, eller
- 4) en fond, der har opnået en

§ 11

I lov om jordforurening, jf. lovbekendtgørelse nr. 895 af 3. juli 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 3*, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.

2. I § 22, *stk. 4*, indsættes efter ”for en”: ”almen”.

§ 12

I lov om jordfordeling og offentligt køb og salg af fast ejendom til jordbrugsmæssige formål m.m. (jordfordelingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1275 af 2. november 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 490 af 21. maj 2013 og § 161 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 19, *stk. 1, nr. 3*, ændres ”ejeren af et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.

forhåndsgodkendelse eller konkret tilladelse, jf. § 24 i lov om landbrugsejendomme.

§ 2. ...

Stk. 2. Afgift betales endvidere af ejeren af en ejendom, der forsynes med ledningsført vand, men ikke får leveret vand fra et alment vandforsyningsanlæg.

§ 4. Almene vandforsyningsanlæg skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Almene vandforsyningsanlæg skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

§ 7. ...

Stk. 10. Almene vandforsyningsanlæg skal efter anmodning fra de kommunale myndigheder mindst een gang årligt afgive oplysninger om fordelingen af den mængde vand, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af ledningsført vand, på de enkelte ejendomme.

§ 8. Stalde og lign. samt gødningsopbevaringsanlæg for husdyrbrug for mere end 3 dyreenheder må ikke etableres inden

§ 13

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013, som ændret ved § 2i lov nr. 924 af 18. september 2012, § 14 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 2 i lov nr. 538 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 2*, ændres ”et alment vandforsyningsanlæg” til: ”en almen vandforsyning”.

2. I § 4, *stk. 1*, ændres ”Almene vandforsyningsanlæg” til: ”Almene vandforsyninger”.

3. I § 4, *stk. 2*, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til: ”almene vandforsyninger”.

§ 14

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 27. juni 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 522 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 10*, ændres ”Almene vandforsyningsanlæg” til: ”Almene vandforsyninger”.

§ 15

I lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 868 af 7. marts 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, *stk. 1, nr. 1*, ændres ”ikkealmene vandforsyningsanlæg” til: ”vandforsyningsanlæg, der ikke er til almen

for følgende afstande:

- 1) 25 m ikkealmene vandforsyningsanlæg.
- 2) 50 m til almene vandforsyningsanlæg.
- 3) 15 m til vandløb (herunder dræn) og søer, jf. dog stk. 2.
- 4) 15 m til offentlig vej og privat fællesvej.
- 5) 25 m til levnedsmiddelvirksomhed.
- 6) 15 m til beboelse på samme ejendom.
- 7) 30 m til naboskel.

5 c. Følgende driftsmidler afskrives på en særskilt saldo:

- 1) Skibe med en bruttotonnage på 20 t eller derover, der anvendes til erhvervsmæssig transport af passagerer eller gods, og som ikke er omfattet af § 5 B.
- 2) Luftfartøjer og rullende jernbanemateriel.
- 3) Borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg til forundersøgelse, efterforskning, indvinding og raffinering af olie og gas.
- 4) Faste anlæg til fremstilling af varme og el med en kapacitet på over 1 MW og anlæg til indvinding af vand i almene vandforsyningsanlæg, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3.
- 5) Spildevandsanlæg.

vandforsyning”.

2. I § 8, stk. 1, nr. 2, ændres ”almene vandforsyningsanlæg” til:
”vandforsyningsanlæg til almen vandforsyning”.

§ 16

I lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1106 af 9. september 2014, som ændret ved § 5 i lov nr. 202 af 27. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 c, nr. 4, ændres ”i almene vandforsyningsanlæg” til: ”til almene vandforsyninger”.

Loven træder i kraft den 1. marts 2016, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af henholdsvis § 1, nr. 13 og § 1, nr. 25.

§ 17

§ 17. Loven træder i kraft den 1. marts 2016, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af henholdsvis § 1, nr. 13 og § 1, nr. 25.

Den 29. april 2015

**Aftale
mellem regeringen (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre) og Venstre, Dansk
Folkeparti, Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og
Det Konservative Folkeparti
om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor**

Forligsparterne bag den gældende vandsektorlov indgik den 1. februar 2007 en aftale om en mere effektiv vandsektor.

På baggrund af Deloitte's evaluering af vandsektorloven, er forligskredsen enig om, at en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor hviler på en vision om at opnå en økonomisk effektiv vandsektor, der leverer vand og spildevandsrensning af høj miljø- og sundhedsmæssig kvalitet gennem optimal udnyttelse af ressourcer og anvendelse af bedst mulige teknologier.

Forligskredsen er derfor enig om følgende bærende principper i en ny regulering:

1. *Mere effektivitet i vandsektoren*
Sektorens effektiviseringspotentiale skal indhentes for at sikre, at omkostningseffektiviteten forbedres, så borgere og virksomheder får et kvalitetsprodukt til færre penge.
2. *Understøtte og videreudvikle et højt niveau for miljø, service og forsyningsikkerhed*
Reguleringen skal understøtte og udvikle en forsyning med høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningsikkerhed, klima og naturen.
3. *Mindre bureaukrati i organisering og tilsyn*
De administrative byrder skal mindskes gennem en mere hensigtsmæssig implementering og administration af reguleringsmodellen.
4. *Bedre rammer for teknologiudvikling i vandsektoren*
Reguleringen skal understøtte en innovativ og intelligent efterspørgsel efter nye og bedre vandteknologier. Samarbejdet med private selskaber styrkes bl.a. ved, at forsyningernes driftserfaring og anlæg kan danne grundlag for værdiskabende forretningsmodeller nationalt og i eksportøjemed.

Formål

Forligskredsen bag vandsektorloven er enig om, at formålet for en ny vandsektorlov skal afspejle ovenstående principper. Det foreslås derfor, at vandsektorloven får følgende formål:

Vand- og spildevandsforsyningen skal drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige stabile priser for forbrugerne og som samtidig understøtter innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Loven skal medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningsikkerhed samt naturen. Overskud skal fortsat fastholdes i sektoren.

Forligskredsen bag vandsektorloven er enig i, at de grundlæggende principper skal understøtte en forbedret regulering af vandsektoren ved indførelse af en række tiltag indenfor nedenstående områder.

Udmøntningen af principperne vil ske i bl.a. lovforslag og bekendtgørelser, som forelægges for forligskredsen inden høring.

1. Indhentning af effektiviseringspotentialer

Partierne bag vandsektorforliget er enige om at gennemføre effektiviseringer i vandsektoren for minimum 1,3 mia. kr. i 2020, fordelt med hhv. 400 mio. kr. i effektivisering af vandforsyningsselskaberne og 900 mio. kr. i effektivisering af spildevandsforsyningsselskaberne - heri indgår effektiviseringer, som følge af reduktioner i spildevandsbetalingen for store vandforbrugere på 700 mio. kr. i perioden 2014 til 2018, jf. Vækstplan DK (2013).

Effektiviseringerne opnås gennem et årligt generelt effektiviseringskrav til alle vandselskaber over 800.000 m³, der fremkommer som summen af et effektiviseringskrav på 2 pct. af driftsomkostningerne og en procentdel af de resterende anlægsomkostninger afhængig af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, såfremt denne er positiv.

Der skal herudover stilles et årligt individuelt effektiviseringskrav til selskaber over 800.000 m³ på maksimalt 2 pct. af de totaløkonomiske omkostninger til vandselskaber, der er ineffektive. Ud fra benchmarkingen angives hvilke selskaber, der skal modtage individuelle krav. Det fastsættes i reguleringen i hvilket omfang effektiviseringspotentialer udløser individuelle effektiviseringskrav. Det vil fortsat være Forsyningssekretariatet, der – som uafhængig myndighed – har kompetencerne til at fastsætte effektiviseringskrav.

Vandselskaber omfattet af vandsektorloven men med en produktion under 800.000 m³ skal friholdes fra den resultatorienterede benchmarking og i stedet have et generelt effektiviseringskrav, der sikrer, at disse selskabers effektiviseringspotentialer indhentes.

Definitionen i lovgivningen udarbejdes i forbindelse med udviklingen af den nye totaløkonomiske benchmarkingmodel.

Forligskredsen er enig om at se på, om målet for indhentningen af effektiviseringspotentialerne er nået, som en del af en evaluering i 2021.

Den nye regulering af vandselskaberne indebærer, at selskaberne fortsat har muligheder for at foretage langsigtede investeringer, få løftet prisloftet ved indfrielse af legitimt fastsatte krav til miljø, sundhed, forsyningsikkerhed og klima, som har væsentlig økonomisk betydning og derved vælge holdbare løsninger.

2. Fremtidig benchmarking

Der lægges vægt på, at der udvikles en enkel og gennemsigtig benchmarkingmodel, der understøtter indberetning og kontrol på et overordnet niveau, og som tager højde for forskelle i vandselskabernes investeringsbehov samt forskelle i krav til sundhed, forsyningsikkerhed, miljø, klima og energi.

Den økonomiske regulering af vandselskaberne skal ændres, så effektiviseringen af vandsektoren indhentes på selskabernes totaløkonomi. For at styrke vandselskabernes incitament til at optimere den samlede virksomhed og vælge de samlet set økonomisk og ressourcemæssigt mest effektive

løsninger, skal den totaløkonomiske benchmarking i videst muligt omfang baseres på samlede vurderinger af produkternes pris og levetid samt nettoomkostninger.

Prisloftsreguleringen og den totaløkonomiske benchmarkingmodel skal udvikles, så den tager højde for de aktiviteter, en forsyning udfører, herunder hensyn til sundhed, forsyningssikkerhed, miljø, klima og energi. Desuden skal modellen indrettes således, at såfremt et selskab får pålagt et miljø- og servicemål, skal der tages hensyn til dette i prisloft- eller benchmarkingmodellen.

Når de individuelle effektiviseringspotentialer skal beregnes, skal den totaløkonomiske benchmarkingmodel tage højde for, at forsyningernes strukturer og rammevilkår er forskellige, og at de benytter forskellige processer.

Der vil blive benchmarket hvert andet år.

Forligskredsen involveres igen inden fastlæggelsen af benchmarkingmodellen.

For at sikre færre administrative byrder afskaffes vandsektorlovens nuværende krav om procesbenchmarking, og denne gøres frivillig for selskaberne.

En ny totaløkonomisk benchmarkingmodel vil blive udviklet i dialog med branchen, herunder de lovomfattede vandselskaber og selskabernes brancheorganisationer. Repræsentanter for forbrugere og virksomheder, samt andre relevante interessenter vil også blive hørt.

Forligskredsen orienteres årligt om resultaterne af den årlige benchmarking.

3. Øget fleksibilitet

Der indføres flerårige bindende prislofter med henblik på at øge vandselskabernes planlægningsmuligheder samt økonomiske fleksibilitet.

Det er målet på sigt at indføre 4-årige bindende prislofter for alle selskaber over 800.000 m³.

For at sikre en hensigtsmæssig overgang til den nye totaløkonomiske benchmarkingmodel, sådan at effektiviseringspotentialer bliver afspejlet så retvisende som muligt før der fastlægges 4-årige prislofter, fastlægges der i en opstartsfase fra 2017 et toårigt bindende og toårigt vejledende prisloft.

Herefter vil de selskaber, der ikke modtager individuelle krav på baggrund af benchmarkingen, få mulighed for at vælge fireårige prislofter. De selskaber, der får stillet et individuelt krav, vil fortsat modtage prislofter, hvor de første to år er bindende, og de efterfølgende to år er vejledende.

Benchmarking og prisloftfastsættelse gennemføres forskudt mellem hhv. drikkevand- og spildevandsselskaber for at udnytte Forsyningssekretariatets ressourcer bedst muligt. For spildevandsselskaber fastsættes derfor første gang et et-årigt bindende og to-årige vejledende prisloft fra 2017.

Prislofternes varighed evalueres i 2021 med henblik på at implementere fireårige bindende prislofter fra 2022/2023.

Forsyningssekretariatet gennemfører årligt kontrol med overholdelsen af prisloftet. For at øge vandselskabernes fleksibilitet og reducere vandselskabernes administrative byrder, gennemføres

kontrollen på et aggregeret niveau, hvor det alene sikres, at vandselskabernes samlede omkostninger ikke overstiger det samlede indtægtsgrundlag.

Forligskredsen drøfter den konkrete model for prislofter forud for udstedelsen af regler herom.

Vandselskabernes opsparinger i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster fra år til år kan henlægges som egenkapital eller anvendes til at gennemføre takstnedsættelser. Opsparede midler kan frit anvendes inden for vandselskabets hovedvirksomhed.

Forligskredsen vil på baggrund af en evaluering i 2021 vurdere, om selskabernes opsparing har et hensigtsmæssigt niveau i forhold til at sikre en sund kapitalstruktur og effektiv drift.

For at begrænse vandselskabernes mulighed for u hensigtsmæssigt høje opsparinger, tilpasses selskabernes driftsomkostninger i prislofterne de faktiske driftsomkostninger ved overgangen til den fremtidige regulering.

Det eksisterende program for intern overvågning af vandselskabernes indkøb afskaffes med henblik på at fjerne administrative byrder.

4. Kommunernes rolle som myndighed

Den gældende vandsektorlovs adskillelse af myndighed og drift har sikret en mere klar opgavefordeling mellem kommuner og vandselskaber og har styrket de forskellige roller ved at synliggøre ansvarsfordelingen mellem parterne. Forligskredsen ønsker, at denne gennemsigtighed og klare adskillelse mellem myndighed og drift skal fastholdes og styrkes.

En hensigtsmæssig vand- og spildevandsforsyning skal sikres ved, at der stilles et krav om, at kommunen som myndighed og vandselskaberne i kommunen mindst én gang om året drøfter forsyningsforholdene og behov for udbygning, medhenblik på at sikre overensstemmelse mellem kommunens planlægningsindsats og vandselskaberne strategier.

Det skal sikres, at sektorlovgivningen afspejler, at kommunen har myndighedsansvaret for vand- og spildevandsforsyning, og dermed også det overordnede planlægningsansvar på området. Samtidig skal det sikres, at sektorlovgivningen afspejler vandselskabernes driftsansvar, og at kommunens styringsmuligheder i sektorlovgivningen til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsyningsikkerhed sikres, f.eks. i form af muligheden for at udstede påbud til vandselskaberne om at opnå fastsatte miljømål og servicemål ved driften af vand- og spildevandsforsyningen. Vandselskaberne har fortsat ansvaret for at træffe de driftsmæssige beslutninger.

Herudover skal det sikres, at alene kommuner er planlægningsmyndighed for indsatsplanlægning for drikkevandsbeskyttelse.

Når vandselskaber pålægges nye krav til miljø, klima, sundhed eller forsyningsikkerhed, som medfører væsentligt øgede udgifter, vil disse udgifter medføre et løft i vandselskabernes prisloft.

Forligskredsen inviteres til drøftelse af hvordan kriteriet for "væsentligt øgede udgifter" bør fastsættes.

Forligskredsen lægger vægt på, at vandselskabernes bestyrelser har tilstrækkelig viden og faglig kompetence til at kunne løfte bestyrelsesansvaret, herunder sikre, at selskabet drives i overensstemmelse med lovgivningens krav i enhver henseende.

5. Høje krav til miljø, sundhed og forsyningssikkerhed

Som led i kvalificering af det kommunale styringsgrundlag indføres obligatorisk benchmarking af alle vandselskabernes performance inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. En sådan performancebenchmarking vil give kommunerne et bedre grundlag for deres styring af vandselskaberne.

Ved at opstille miljømæssige performanceparametre i en benchmarking af vandselskaberne, skabes et gennemsigtigt sammenligningsgrundlag, hvor udvalgte mål for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed tydeliggøres – på tværs af vandsektoren - for det enkelte vandselskab.

Miljøministeren iværksætter under tæt inddragelse af kommunerne og branchen udarbejdelse af en performancebaseret benchmarkingmodel, der kan bidrage til en styrkelse af det kommunale styringsgrundlag.

Den årlige performancebaserede benchmarking skal i størst muligt omfang basere sig på eksisterende data, for derved ikke at pålægge selskaberne nye administrative byrder.

Forligskredsen drøfter en mere konkret model i efteråret 2015.

6. Forbrugernes klagemuligheder

For at styrke forbrugersikkerheden og gennemsigtigheden i selskabernes fastsættelse af vilkår ønsker forligskredsen, at forbrugernes klagemuligheder fremadrettet skal sikres for eksempel ved etablering af et privat brancheankenævn under Forbrugerklageloven, hvortil vandforbrugerne, herunder både vandforbrugende virksomheder og borgere, vil kunne klage over vandselskabets leveringsvilkår.

Mulighederne fastholdes for henholdsvis aktindsigt i kommunalt ejede vandselskaber efter offentlighedsloven, og aktindsigt i alle vandselskabers miljøoplysninger efter miljøoplysningsloven.

7. Forsyningssekretariatet – rolle og finansiering

Forsyningssekretariatet skal sikre økonomisk effektivitet i vandselskaberne, så målsætningen om at realisere effektiviseringspotentialet med i alt 1,3 mia. kr. i 2020 opnås på den mest omkostningseffektive måde under hensyntagen til fastholdelse og gennemførelse af krav til miljø, sundhed og forsyningssikkerhed.

Reguleringen og kontrollen med vandselskabernes økonomiske effektivitet skal indeholde dialogbaserede elementer for at understøtte det bedst mulige samarbejde mellem branchen og Forsyningssekretariatet. Den nuværende praksis for dialog med branchen og vejledning af vandselskaberne formaliseres i reguleringen. Det vil fortsat være Forsyningssekretariatet, der har kompetence til at fastsætte effektiviseringskrav.

Finansieringen af Forsyningssekretariatet tilpasses med ændringer i opgaverne, herunder i forbindelse med fremadrettede justeringer i Forsyningssekretariatets opgavebyrde.

Forsyningssekretariatet skal i lighed med resten af centraladministrationen imødekomme et årligt effektiviseringskrav på to pct. af deres omkostninger.

Der indføres et differentieret gebyr, så selskabernes betaling afhænger af størrelse, og om de er omfattet af benchmarkingen eller ej. Gebyrstrukturen vil blive forelagt forligskredsen. Forligskredsen tager stilling til den endelige finansiering af Forsyningssekretariatet, når den fremadrettede tilsynsopgave er endeligt fastlagt. Forligskredsen er enig om også at se på sammenhængen mellem Forsyningssekretariatets opgaveportefølje og finansiering som en del af evalueringen i 2021.

8. Konsolidering

Reguleringen skal fastsættes, så den i højere grad tilskynder til og understøtter konsolidering i vandsektoren. Vandselskabernes udgifter til rådgivning vedr. fusionsmuligheder holdes uden for prisloftsreguleringen.

Derudover skal kommunalt ejede vandselskaber, der fusionerer uden at sælge ejerandele, ikke være omfattet af krav om modregning i bloktilskuddet.

I forbindelse med fusioner af vandselskaber skal det være muligt, at det fusionerede selskab opkræver differentierede takster. Når fusioner gennemføres på tværs af kommunegrænser, skal det fusionerede selskab kunne fastholde differentierede takster ud over en overgangsperiode.

Hvert vandselskab får fortsat udmeldt ét prisloft uanset antallet af kommuner, som er indeholdt i selskabets forsyningsområde. Vandselskabets fastsættelse af forskellige takster vil også fortsat skulle godkendes af de enkelte kommuner og må samlet set ikke overstige det udmeldte prisloft. Vandselskaberne underlægges én samlet benchmarking, både for så vidt angår performance og for så vidt angår økonomi.

9. Teknologiuudvikling

Forskning og udvikling skal fortsat fremmes, og der skal skabes gode rammer herfor i den danske vandsektor. Det er afgørende for forligskredsen, at vandselskaberne har fokus på teknologiledelse og kan indgå i samarbejde med private virksomheder med det formål at understøtte de private virksomheders eksport af danske løsninger i udlandet.

Vandselskaberne kan understøtte udviklingen i private virksomheder ved at deltage i samarbejder mod betaling som en tilknyttet aktivitet. Vandselskabernes tilknyttede aktiviteter skal ske på kommercielle vilkår. Det skal fortsat sikres, at der ikke sker konkurrenceforvridning og krydssubsidiering. Vandselskaberne skal understøtte udviklingen af værdiskabende forretningsmodeller med henblik på at opnå en mere effektiv drift og understøtte danske virksomheders eksportpotentialer på vandteknologiområdet.

Vandselskabernes hovedvirksomhed skal præciseres, så det fremgår, at opgaverne omfatter forsyning af drikkevand, håndtering af spildevand og øvrige obligatoriske opgaver i medfør af sektorlovgivning og anden relevant lovgivning, samt udnyttelse af overkapacitet på fysiske anlæg samt egne restprodukter efter evt. nødvendig behandling.

Obligatoriske opgaver i medfør af sektorlovgivningen omfatter tømningsordninger for septiktanke, måleraflæsning, drift af obligatoriske afdragsordninger til etablering af spildevandsanlæg, kortlægning af oversvømmelsesrisici som følge af kapacitetsproblemer i spildevandsanlæg og drift af konkrete klimatilpasningsprojekter.

For at fremme ressourceudnyttelse i samfundet og optimal økonomisk drift i selskaberne skal udnyttelse af ressourcer i vand- og spildevandsstrømme som fx energi og fosfor samt udlejning af overskydende fysisk kapacitet være en del af hovedvirksomheden.

Samarbejdet mellem vandselskaberne og private virksomheder skal fremmes med henblik på at understøtte en mere effektiv drift i selskaberne og virksomhedernes teknologiudviklings- og eksportaktiviteter. Det skal tydeliggøres i loven, at private aktører kan indgå i længerevarende omfattende driftskontrakter med vandselskaber, uden at de bliver omfattet af hvile-i-sig-selv-princippet, så længe et vandselskab omfattet af vandsektorloven har det overordnede ansvar for gennemførelse og opretholdelse forsyningsikkerheden og øvrige krav fra myndighederne.

Salg af rådgivning fra vandselskabernes side kan kun foretages som en tilknyttet aktivitet. Det gælder dog ikke rådgivning til vandselskabets egne forbrugere om specifikke forhold i tilknytning til vandselskabets drift, fx vandbesparelser m.v. Sådan rådgivning er fortsat en del af hovedvirksomheden.

Der er i lovgivningen fastsat en liste over aktiviteter, som selskaberne kan udføre som tilknyttet aktivitet, dvs. som indtægtsdækket virksomhed, der udføres på markedsvilkår. Denne liste udvides med muligheden for, at selskaberne mod betaling kan påtage sig drift af for-rensningsanlæg for institutioner og virksomheder.

Vandselskabernes tilknyttede aktiviteter er foruden den emnemæssige afgrænsning også omfattet af en omsætningsmæssig afgrænsning. For det første skal akkumulerede aktiviteter, der overstiger en bagatelgrænse på 2 mio. kr., selskabsudskilles. For det andet fastsættes en øvre grænse for selskabernes akkumulerede omsætning på tilknyttede aktiviteter til 3 pct. af omsætningen i hovedvirksomheden. Den procentvise grænse sikrer, at omsætningsgrænsen ikke bliver en barriere i forbindelse med konsolidering. For det tredje kan vandselskaberne fortsat vælge uden omsætningsloft at indgå i fælles virksomheder med private aktører, hvis vandselskaberne ejer under 40 % af den fælles virksomhed.

Status på samarbejdet mellem vandselskaber og private virksomheder, herunder omsætningsgrænsen på 3 pct. for tilknyttede aktiviteter og reglerne om 40/60-samarbejder og grænsen for omsætningen på tilknyttede aktiviteter indgår i evalueringen i 2021.

Vandteknologiens Udviklingsfond videreføres ikke i regi af vandsektorloven. Vandselskaberne har fremover mulighed for at oprette en teknologiudviklingsfond inden for fondslovens almindelige rammer.

10. Grænsen for hvor mange vandselskaber der er omfattet af vandsektorloven

For at sikre, at også forbrugerne hos de små forsyninger får lavere priser samtidig med, at de administrative omkostninger lempes fastholdes de i dag omfattede forsyninger i loven.

Alle selskaber mellem 200.000 og 800.000 m³ får udmeldt et fast generelt årligt effektiviseringskrav og undlades således fra benchmarkingen frem mod næste evaluering af vandsektorloven.

Det årlige faste effektiviseringskrav til disse selskaber fastsættes som en procentsats af selskabernes totale omkostninger, sådan at driftseffektiviseringspotentialet i denne del af sektoren hentes i 2020.

De af denne ordning omfattede selskaber skal hvert år alene indsende årsregnskaber til Forsyningssekretariatet som dokumentation for, at selskaberne opfylder det generelle effektiviseringskrav.

Forsyningssekretariatet vil i deres kontrol af forsyningernes overholdelse af effektiviseringskravet tage højde for, om forsyningerne er blevet pålagt væsentlige store omkostningsforøgelser.

11. Beskatning

Vand- og spildevandsforsyninger er alle i dag selskabsudskilte og underlagt samme skatteregler. Vandselskaberne skal fortsat være omfattet af de almindelige skattemæssige regler for selskaber. Eventuelt akkumuleret restskat kan selskaberne finansiere som 1:1 omkostninger, der kan udjævnes over flere år ved fx optagelse af lån over kassekrediten. Vandselskaberne skal desuden have mulighed for at kunne finansiere restskat med ekstraordinære effektiviseringsgevinster.

SKAT udarbejder en vejledende beskrivelse, der særligt beskriver mulighederne for at foretage skattemæssige afskrivninger ved deltagelse i klimatilpasningsprojekter. Hvis der viser sig problemer i forhold til dette område, vil forligskredsen drøfte sagen på ny.

Forligskredsen igangsætter en analyse, der skal afdække, hvad forligskredsen og Folketinget i 2009 har besluttet vedr. både vandselskabernes skatteforhold og den såkaldte 'dåbsgave', samt hvad forudsætningerne for disse beslutninger var. Analysen skal også belyse de samlede konsekvenser af de eksisterende skatteregler i vandsektoren, herunder i forhold til perioden 2010-2015. Der vil i den forbindelse blive foretaget en analyse af, om selskaberne har tilstrækkelige muligheder for at leve op til intentionerne bag indførelsen af selskabspligt for vand- og spildevandsselskaber, herunder intentionerne om, at vandselskaberne ikke skal betale skat i et nævneværdigt omfang. Analysen skal også afdække konsekvenserne ved, at vandselskaberne alternativt får mulighed for at straksafskrive investeringer finansieret af "dåbsgaven" i en årrække på fx 5 år. Analysen forelægges forligskredsen i 4. kvartal 2015. Forligskredsen mødes for at drøfte analyseresultaterne.

12. Evaluering

Den nye regulering evalueres i 2021.

Det nedsatte kontaktudvalg med deltagelse af branchen, KL, de involverede ministerier, uafhængige eksperter og repræsentanter for forbruger- og miljøinteresser afgiver i forbindelse med evalueringen en redegørelse til ministeren og forligskredsen.